சிவஞான சுவாமிகள் அருளிய
காஞ்சிப் புராணம் - பகுதி **4b**
படலம் **61 - 65 (2023 - 2742)**

kanchip purANam of civanjAna munivar
part 4b / paTalam 61 -65 /verses 2023 - 2742
In tamil script, Unicode/utf-8 format

Acknowledgements:
Our Sincere thanks go to Mr. Muthukkumaraswamy of SIngapore for the preparation of the etext.
Preparation of HTML and PDF versions: Dr. K. Kalyanasundaram, Lausanne, Switzerland.
© Project Madurai, 1998-2008.
Project Madurai is an open, voluntary,

worldwide initiative devoted to preparation of electronic texts of tamil literary works and to distribute them free on the Internet. Details of Project Madurai are available at the website
http://www.projectmadurai.org/
You are welcome to freely distribute this file, provided this header page is kept intact.

திருவாவடுதுறை யாதீனம்
சிவஞான சுவாமிகள் அருளிய
காஞ்சிப் புராணம்
பாகம் **4b - (2023 -2742)**

61. தழுவக்குழைந்த படலம்	2023-2449
62. திருமணப்படலம்	2450-2531
63. விம்மிதப்படலம்	2532-2553
64. ஒழுக்கப்படலம்	2554-2621
65.	2622-2742

காஞ்சிப் புராணம்

61. தழுவக்குழைந்த படலம் (2023- 2449)

2023 எண்சீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்
கம்ப மால்கரி யுரித்தவர் சிரமேற்
கம்ப
திக்தவர் பசும்பொழில் தலத்துக்
கம்ப லம்விரித் தெனமலர் பரப்புங்
கம்பம்
மேவிய தொருசிறி துரைத்தாம்
கம்ப லைத்ததிர்த் தெழுந்துமீக்
கடுகுங்
கம்பை மாநதிப் பெருக்கினைக்
காணூஉக்
கம்பம் உற்றுமை தழுவ மெய்
குழைந்த
கருணை மேன்மையுங்
கட்டுரைத் திடுவாம்
கம் பதித்தவர்.-நீரை வைத்தவர்.

கம்- நீர். 1
2024 பொற்ற தாமரைப் பொகுட்டனைக் கிழவன்
புகுத லுற்றதற் புருடகற் பத்தில்
பற்றும் வைகறைத் துயிலொழிந் திமயப் பாவை
பாகனார் அடிதொழு தெழுந்தான்
முற்றும் வெள்ளநீர்ப் பரப்பிடை யவனி
முழுது மாழ்ந்தது கண்டுளங் கவன்று
மற்றி னிச்சக வகிலமும் படைக்கும்
வண்ணம் யாதென மயங்குறும் பொழுது 2
2025 பூதி மேனியார் திருவருள் கூடிப் புரிந்த
முன்னிகழ் உணர்ச்சிவந் தெய்த
ஆதி கற்பத்தில் எதிரெழுந் தருளி யண்ண
லார்கற்பந் தொறுந்தொறும் நின்பால்

சோதி சேரெழிற் குமாரநல் வடிவால்
தோன்றி
நாமுனக் கருளுது மென்னாப்
பேதி யாவகை தனக்கு முன்னளித்த
பெருவ ரத்தினைத்
தெளிந்தனன் பிரமன் 3

2026 அன்ன தன்மையி னின்றுமங் கவரே
யருள்செய்
வாரெனத் துணிபுடை மனத்தால்
தன்னு தற்றலத் தடியிணை கருதித்
தவங்கள் பல்பக லாற்றுழித்
திகழுஞ்
சென்னி யாற்றின ருத்திர காயத்
திரியி
னோடெழிற் குமாரநல்
வடிவாய்
முன்ன ரெய்திட நோக்கியம்
மனுவான்
முதல்வ னார்தமை யுணர்ந்துகை
தொழுது

உருத்திர காயத்திரி- ருத்திர

காயத்திரி மந்திரத்துக்குரிய தேவி.
அம்மந்திரம்- 'தத்புருஷாய
வித்மஹே மஹாதேவாயதீமஹீ
தந்நோருத்ர ப்ரசோதயாத்'`
தற்புருடற்கு... ... அருளுக` என்பது
இதன்பொருள் 4

2027 ஏற்ற தற்புரு டற்குற நினைது
மெமக்கு
ருத்திர னருளுக வென்னும்
ஆற்றல் சான்றகா யத்திரி மனுவை
யனைத்து
மாக்குவான் முறையுளி
கணித்துப்
போற்ற வார்ந்திழி யருவியங்
குவட்டுப் பொருப்பு
வில்லவர் கருணைகூர்ந் துலகந்
தோற்று மாறருள் கொடுத்தெழுந்
தருளத்
தோட்டு வெண்மலர்க்
கலைமகள் துணைவன் 5

2028 ஒருமை யன்பினைப் புருடனை
நினைந்தாங்

குலக மாக்குழி யாண்மையே
தோன்ற
முருகு லாங்குழற் பெண்மையும்
படைப்பான்
முயன்றும் எய்திலன் புந்தியின்
தேர்ந்து
புருட னுக்கெனத் தற்பொருட்
டெய்தும்
பொருண்மை நீத்தனன் சகத்திர
நயனப்
புருடன் றன்னுடைப் பேரருள்
நினைகே
முருத்தி ரப்பிரா னெமக்கருள்
புரிக
அப்புருடன் - தன் முன் தோன்றிய
குமாரவடிவ இறைவனை.
ஆண் என்னாமல் `ஆண்மை`
என்றார், எப்பிறப்பினும் ஆண்
பெண் என வேறு
நிற்பனவன்றி, அவ்விருதிறப்
பொருள்களில் தனித்தனியும்
ஆண்மை பெண்மை என்னும்

இருதன்மையும்
உள;அவ்விருதன்மையின்
கலப்பினாலேயே எப்பொருளும்
நிலைபெறும். இப்பொழுது, பிரமன்
இறைவனது குமாரவடிவே
நினைவில் நின்றதால்,
பெண்மை தோன்றாது ஆண்மையே
தோன்றிற்று. தற்பொருட்டு எய்தும்
பொருள் என்றது,'தனக்கு' என
நான்காம் வேற்றுமையாகப்
பொருந்தும் பொருள் என்க. 6

2029 என்னும் வேறுகா யத்திரி மனுவை
யெழிற்பு
ணர்ச்சியி னுலகமுண் டாக்க
மன்னு சீர்க்கிழ மைப்பொருள்
வாய்ப்பக்
கணித்து மாதவம் புரிவுழி
வகிர்நாப்
பன்ன கம்புனை சடைமுடிப்
பிரானார் பாதி
பெண்ணுருத் திகழ்தரு
வடிவான்

முன்ன ரெய்தியிம் மனுவினைக்
கணித்தாய்
முளரி வாழ்க்கைநீ வேட்டது
தெளிந்தேம்.

கிழமைப் பொருள்- சம்பந்தப்
பொருள். இது ஆறாம்
வேற்றுமைக்குரியது. தற்புருடனுக்கு
என்னும் பொருளுடைய
காயத்திரியைச் செபிக்குங்கால்
ஆண் கூறாகிய
இறைவனையே நினைத்தமையின்
ஆண் தன்மையே தோன்றிப் பெண்
தன்மை
தோன்றிலது. அதனை அறிந்து
புருடனுடைய அவ்விறைவனுடைய
சத்தியையும்
உடன் நினைத்து இம் மந்தரத்தைக்
கூறினார். இறைவன்
அமையப்பராகத்
தோன்றி பிரமன் விரும்பியவரத்தை
அருளினார் என்க

7

2030 நினக்கு நாயகி யிவளெம திடப்பால்
நின்று நீங்குபு தன்னொரு
கூற்றால்
உனக்குப் பெண்ணுருப் படைத்திடு
மாற்ற லுதவு மென்றுரைத்
தருளவக் கணமே
தனக்கு நேர்வரும் பிராட்டியு
மங்குத்
தணந்து தோன்றுபு தன்னொரு
கூற்றின்
வனப்பு மிக்கவே றணங்கினைப்
படைத்து
மலர்ப்பொ குட்டனை யவற்கிது
வகுப்பாள்

8

2031 இவளை நாள்தொறும் நீவழி பட்டுப்
பெண்கள்
யாரையும் படைத்தியென்
றியம்பி
அவளை நோக்கிநின் கூற்றினிற்
பெண்க

ளனைத்தும் நீபகுத் திடுகென
வருளித்
தவள முண்டகக் கிழத்திதன்
கொழுநன்
றனக்கு நல்கித்தன் தலைவரை
மணந்தாள்
கவள வெங்கரி யுரித்தவர் தாமுங்
கருணை
செய்துபோயக் கயிலையைப் 9
புக்கார்
2032 புக்க பின்தனைத் தொழுதுபோற்
றிசைக்கும்
போதி னானையவ்
வளைக்கையாய் நோக்கி
நெக்க சிந்தையோய் நினக்கியான்
புரியும்
நிகழ்ச்சி யாதென மலரவன்
வணங்கித்
தொக்க பேரருள் எந்தையாரிடத்துத்
தோன்று
மன்னைநீ பெண்ணுரு முழுதுந்
தக்க வாபடைத் தருள்கதில் லன்றேற்

படைக்கு
மாற்றலென் றெனக்கருள் 10
புரியாய்
2033 இறைவி தக்கன் மகளாதல்
உம்பர் போற்றுநின் திருவடிப்
பொடியை யுச்சி
மேற்கொண்டு நான்படைக்
கின்றேன்
அம்பை யின்னமோர் விண்ணப்ப
முளதா
லடியவ னேன்பெறு தக்கன்றன்
மகளாய்
இம்பர் நீயவ தரித்திடல் வேண்டு
மென்று
வேண்டலு முலக மீன்றளித்த
கொம்பர் நுண்ணிடை யெம்பெரு
மாட்டி
கூர்த்த பேரருட் கருணையி
னுணர்த்தும் 11
2034 முழுது மாயுயிர்க் குயிரெனத்
திகழும்
முதலு ருத்திர னென்றிடுஞ்

சுருதி
தழுவி யாங்கவ னிடப்புறம் மேவுஞ்
சத்தி யானவன் சத்தி யனதனால்
தொழுத குந்திற லவன்திரு வடிவாம்
தொல்ச கங்களி னிடப்புற
மெனதாம்
பழுதி லாளநின் வடிவினைப்
பகுத்துப்
பாதி பெண்மையாண் பாதியில் 12
திகழ்தி
2035 அண்ண லாரருட் சத்தியுஞ் சிவனு
மாய
தன்மையி னன்றுதொட் டுலகம்
பெண்மை யாண்மையென்
றிருவகைப் புணர்ப்பாற்
பெண்ணு மாணுமாய்ப்
பிறங்குமென்றியம்பிப்
பண்ணை மாமறைக் கடவுளுக்
கருளிப்
பாவை யம்பிகை யாயிடைக்
கரந்து
மண்ணெ லாமுய்யச் சதியெனும்

பேரால்
வயங்கு தக்கனுக் கொருமக
ளானாள் 13
2036 ஆய நங்கையை விதியுளி யரனார்க்
களித்து நான்முகன் அன்னணந்
திகழ
மாயி ருஞ்சக மாணொடு பெண்ணா
வயக்க முற்றன அகிலநா
யகியும்
பாயும் வெள்விடைப் பாகரை
மணந்து
பழித்த தக்கனை வெறுத்தவன்
மகண்மை
மேய மேனியை நீத்திம கிரிக்கு
மேனை பால்மக ளாயவ தரித்து 14
2037 அங்கண் மேவிய பிஞ்ஞக னேவற்
பணியின்
மேவின ளாகமற் றந்நாள்
பங்க யத்தவன் நல்கிய வரத்தால்
தாரு
காசுர னெனெனப்பயில்
கொடியோன்

பொங்கு மாண்மையி னுலகெலாம்
வருந்தப்
பொன்ந கர்க்கிறை குரவனை
முதலோர்
தங்கு ழாத்தொடு முசாவிநான்
முகத்தோன்
றன்னை யெய்தியக்
கொடுந்தொழி லியம்பி
2038 எந்தை நீயிது தீர்திறம் புகலென்
றிறைஞ்சி
வேண்டலுந் திசைமுகப்
புத்தேள்
அந்த வெந்திறல் தாருகன்
செருக்கை யடக்கு
மாண்மையன் முருகவே
ளன்றிக்
கந்த மென்றொடைக் கடவுள
ரேனோர்
வல்ல ரல்லரக் கந்தனைத்
தருவான்
இந்து சேகர னுமையினை மணக்கு
முபாயம் நீபுரி கெனவிடை

கொடுத்தான் 16

2039 மீண்டு வாசவன் மாரனை நினைப்ப
வேனில் வேள்சிலை பகழிகைக்
கொண்டு
காண்ட குங்கவி னிரதியும் மதுவும்
மருங்கு மேவரக் கடுகிவந்
திறைஞ்சி
ஈண்டு நின்னரு ளாணையின்
வலியால்
யாது மாற்றுவல் செய்பணி
யருளாய்
மாண்ட புப்புரம் பொடித்தவர்
தமையும்
வெல்ல வல்லுநன் மற்றுரை
யெவனோ .

மது -வசந்தன். இவன் மன்மதனின்
தோழன். 17

2040 ஈதி யம்புழி யிந்திர னுவகை
யெய்தி
விண்ணவ ரிடும்பையு மவுணன்
நீதி யில்லன புரிவதும் மலரோன்

நிகழ்த்தும்
மாற்றமும் வகுத்துரை செய்து
பேதி யாவகை பெருந்தகை யின்னே
பிஞ்ஞு
கன்றனை யுமையொடுஞ்
சேர்த்தி
போதி யென்றலு மைங்கணைக்
கிழவன்
பொன்ந கர்க்கிறை விடைகொடு
மீண்டான் 18

2041 இறைவன் இறைவியை மணத்தல்
மீண்டு செம்மலா ரிருந்துழி யணுகி
மெல்ல
வெஞ்சிலை வாங்கலு மவனை
மாண்ட குந்திரு நுதல்விழி
நெருப்பின்
மடுத்து வார்குழ லிரதிநின்
றிரப்பக்
காண்ட காவகை யுருவிலி யாக்கிக்
கடுந்த வம்புரி மலைமகள்
மணந்து
தூண்டு வேற்படைக் குரிசிலை

யுதவித் தாரு
கன்றனைத் தொலைத்தருள் 19
செய்தார்

2042 அறுசீர்க் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்
ஆங்கதன் பின்னர்ச் செங்கே
ழலங்கொளி வடிவின் நஞ்சந்
தூங்கிய மிடற்றி னாருஞ் சுரிகுழ
லிமய மாதும்
ஓங்குயர் பலவுஞ் சந்தும் வேரொடு
மொடியத் தள்ளி
வீங்கொலி யருவி தாழும் மந்தர
வெற்பின் மேலால் 20

2043 உலகெலா முய்யு மாற்றா லுவளகத்
தைந்து மூன்றாச்
சிலதிய ரடுக்கி யிட்ட செழுந்தவி
சணையின் மன்னி
விலகரு மகிழ்ச்சி மீதூர்
திருவிளையாடற் செய்கைக்
கலவியின் நயந்து தம்முட்
களித்தினி திருக்கு மேல்வை.
உவளகம் -அந்தப்புரம் 21

2044 கலிநிலைத்துறை

மும்மைப்புவ னங்களுஞ் செய்தவப்
பேறு முற்றச்
சும்மைத்திரை நீருடை மேதினி
தோற்றம் எய்தச்
செம்மைத்திசை யெட்டினுந்
தென்றிசை மிக்கு வெல்ல
மம்மர்த்தொகை நூறிய வண்டமிழ்
நாடு வாழ 22

2045 நலம்மன்னிய தண்டக நாடு
செழித்து மல்கப்
பலரும்புகழ் காஞ்சி வளம்பதி
மேன்மை சாலக்
குலவுஞ்சம யங்களொ ராறும்
மகிழ்ச்சி கூர
உலகெங்கணும் வைதிக சைவம்
உயர்ந்து மன்ன 23

2046 எவ்வெத்தவத் துஞ்சிவ பூசனை
யேற்ற மென்னப்
பௌவப்புனல் சூழ்படி மேலவர்
தேறி யுய்யத்
தெவ்வுத்தொழில் பூணு மறக்கடை
தேய நல்கூர்

எவ்வத்திறம் நீங்கி யுயிர்ப்பயி
ரெங்கு மோங்க 24
2047 முப்பான்முத லிட்ட விரண்டற முந்த
ழைப்ப
எப்பாலுல கத்தொளி யாவையு
மெம்பி ரானார்
தப்பாவிழி யின்னொளிச் சால்பென
யாருங் காண
அப்பார்சடை யாரடித் தொண்ட
ரகங்க ளிப்ப
அப்பு ஆர் சடை- கங்கைநீர்
பொருந்திய சடை
25

2048 இறைவன் திருக்கண்களை இறைவி
புதைத்தல்
கைமிக்கெழு காதல் விருப்புமீ தூர்கு
றிப்பின்
விம்மிப்பணைத் துப்புடை வீங்கி
யெழுந்த கொங்கைப்
பொம்மற்பெரு மாட்டி வெரிந்புறத்
தெய்தி வல்லே
செம்மற்பிறை வேணிய னார்திருக்

கண்பு தைத்தாள் 26

2049 அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்
இருண்டபூங் குழலாள் செங்கை
இறுகுறப் புதைத்த லோடும்
இருண்டகந் தரத்தார் நோக்கின்
இருசுடர் மறைந்த வாற்றால்
இருண்டது புவனம் முற்றும்
இருண்டவெண் டிசையும் என்றும்
இருண்டறி யாத விண்ணோர்
இருக்கையும் இருண்ட தந்நாள் 27

2050 அழுங்கவே தன்னை நாளுங்
காய்ந்துலாம் அருக்கர் தம்மோ
டொழுங்குறத் திரட்டி நீட்டிச்
செருகிவைத் திட்டா லொக்குஞ்
செழுங்கதிர் மதியஞ் செந்தீ
உடுமணித்திரளை யெல்லாம்
விழுங்கித்தன் வீறு காட்டிப்
படர்ந்தது திமிர வீக்கம் 28

2051 சிறைபடு கூகை யாதி கருங்கொடித்
திரள்க ளொத்த
மறமலி புலிக ளாதி வானரக் குலங்க
ளொத்த

நறைகமழ் குமுதப் போதும்
நளினமுந் தம்மு ளொத்த
உறுதுயர் நேமிப் புள்ளுஞ் சகோரமு
மொருங்கே யொத்த
நேமிப்புள் - சக்கரவாளப் பறவை 29

2052 அலர்தலை யுலகங் காணா ரதற்படு
பொருள்கள் காணார்
நிலைபெறு தத்தம் யாக்கை
நீர்மையுங் காணார் முந்நீர்க்
கலிதிரை வரைப்பி னோருங்
கண்டறி யாத வானத்
தலைவருந் திமிரம் ஒன்றே
தணப்பறக் காண்டல் பெற்றார். 30

2053 இறந்தது படைப்பி னாக்க மிகந்தன
வேள்விச் செய்கை
பறந்தன தவந்தா னங்கள் பறைந்தன
கடவுட் பூசை
துறந்தன கலவி யின்பந்
தொலைந்தன அறிவின் தேர்ச்சி
மறந்தன மறைநூற் கேள்வி
மயங்கின வுலக மெல்லாம். 31

2054 இறைவி கைநீப்ப இறைவன்
கண்திறத்தல்
கடவுளர் முனிவர் மக்கள் யாவருங்
கவன்றாங் காங்குப்
படலைவல் லிருளின் மூழ்கிப்
பதைபதைத் தாவா வென்னக்
கடலொலிக் கிளர்ச்சி நாண
முறையிடுங் காலை வெற்பின்
மடவரல் கரங்கள் நீப்ப மலர்விழி 32
திறந்தார் ஐயர்
2055 அல்கின வொளிக ளெங்கு ம·கிய
திருளின் வீக்கம்
மல்கின படைப்புங் காப்பும்
வயங்கின அறத்தி னீட்டம்
பல்கின வேள்வி யெங்கும் பரந்தன
யிறைவர் சீர்த்தி
புல்கின வேத வாய்மை பொலிந்தன 33
வுயிர்க ளெல்லாம்
2056 வெறிமலர்த் தளவ மூரல்
விழியிணை மறைத்து நீக்குஞ்
சிறுபொழு துலகுக் கெல்லா
மெண்ணில்பல் லூழி சென்று

மறைநெறி படைப்புச் செய்கை
யாதிய மறுத்த வாற்றால்
இறைவிதன் வதனம் நோக்கி
யேந்தலா ரருளிச் செய்வார் 34

2057 இறைவன் இறைவிக்குப் பணித்தல்
இருசுடர் நமக்கா தார மாகிய
வெமது கஞ்சத்
திருவிழி புதைத்த வாற்றால்
படைப்பாதிச் செய்கை மாறி
உருகெழு தீமை நின்னையுற்றதா
லதற்குத் தீர்வு
மருமலர்க் குழலி னாய்நீ மரபுளி
யியற்ற வேண்டும் 35

2058 இகப்பருங் கருணை பூண்ட
வெமக்கும்நின் றனக்கும் நந்தம்
அகத்தடி யவர்க்கும் பாவ மணுகுவ
தில்லை யேனும்
வகுத்தவா புரிதி யெல்லாக்
கருமமும் மரபி னால்யாம்
நிகழ்த்திய வாறே பற்றி நிகழ்த்திடு
முலகங் கண்டாய் 36

2059 என்றருள் செய்யக் கேட்டு
நடுக்கமுற் றிறஞ்சி நின்று
மன்றலங் குழலாள் கூறும் வள்ளலே
கழுவாய்ச் எய்கை
என்றதி யாது செய்யுங் காலமே
திடமே தெல்லாம்
நன்றெனக் கருளா யென்ன 37
நம்பனார் வகுத்துச் சொல்வார்
2060 கலிநிலைத்துறை
வில்லிழை பூண்டிறு மாந்தெழு
கொங்கை விரைக்கோதாய்
அல்லன செய்துபின் னஞ்சுப
வர்க்குறு கழுவாய்தாம்
நல்லற நூல்களின் மாதவர் நாட்டின
ரவையெல்லாஞ்
சொல்லிய தீர்வு மிகச்சிறு மைத்திது
துணிவாயால் 38
2061 எத்துணை வன்மை யறக்கடை
முற்று மிறச்செய்யும்
அத்தகு சீர்க்கழு வாயெமை யன்பி
னருச்சித்தல்
சித்த மொருக்கி நினைத்தல்

பழிச்சுதல் பேர்செப்பல்
பத்தியி னெம்மடி யார்வழி பாடெனு 39
மிவையாமால்

2062 முற்றிய சீரிரு முப்பரு வங்களும்
முறையானே
அற்றமில் கால மெனப்படும்
யாம்பெரி தானந்தம்
உற்றுறை கின்ற விடங்க ளிடங்க
ளெம்முறு மன்பர்
பற்றிய தானமு மத்தகை மைத்தென
அறிவாய் 40

2063 ஆதலின் நாமுறை வைப்பிடை
யாயினு மெம்மன்பர்
மேதக வைகும் வரைப்பிடை
யாயினும் மீப்பொங்குங்
காதலி னாலெமை யர்ச்சனை
யாற்றுதி யிதுகாணூஉப்
பாதலம் மண்ணகம் விண்ணக
முய்வது பண்பென்றார் 41

2064 என்றலு மங்கணர் பங்கய பாத
மிறைஞ்சித்தாழ்ந்
தொன்றிய சிந்தையி னாளுடை

நாயகி யுரைசெய்வாள்
அன்றிய நெஞ்சுரை செல்லருநீ
யவரவர் தத்தம்
பொன்று முணர்ச்சியி னர்ச்சனை
பூணவு மெளிவந்தாய் 42
2065 நானும் மகிழ்ந்துனை யர்ச்சனை
செய்யும் நலம்பெற்றேன்
தேனமர் கொன்றை மிலைச்சிய
செஞ்சடை வள்ளால்நின்
ஊனமில் பூசனை செய்திற மெத்திற
முரையென்ன
ஆனுடை யூர்தி யருட்கட லன்னவர்
புகல்கிற்பார் 43
2066 கரிசறு நித்தநை மித்திக காமிய
மெனமூன்றாம்
உரிமையி னெம்மடி யர்ச்சனை
யேனைய வுலகத்துப்
புரிதரு பூசனை நித்திய பூசனை
யாமன்றித்
தெரிதரி லின்னவை காமியம்
நைமித் திகமாகா 44
2067 பொருவறு மூன்று முறும்கரு மம்புரி

நிலமீதே
கரும நிலந்திகழ் பாரத மாம்வரு
டங்கண்டாய்
திரைகெழு கீழ்க்கடல் மேற்கடல்
சேதுவொ டிமயத்துள்
மருவிய மேதினி பாரத 45
மால்வருடம் மாமால்
2068 இத்தகு பாரத மாம்வரு டத்தி
னெமக்கான
உத்தம வைப்பின் விதிப்படி
யெம்மை யிலிங்கத்தின்
முத்துறழ் வெண்ணகை முற்றிழை
மூதுல கெல்லாமெய்ச்
சித்தி பெறும்படி வல்லை
யருச்சனை செய்கிற்பாய் 46
2069 காஞ்சியே தவம் செயற்கு
இடமெனல்
என்றலு மாவயி னெண்ணில்
தலங்களு ளெம்மான்நீ
நன்று மகிழ்ந்துறை மிக்குயர்
நற்றலம் யாதென்னக்
குன்று குழைத்து வடிக்கணை

பூட்டினர் கோல்கோடி
அன்றின ரிஞ்சி யழித்தரு ளங்கணர் 47
தாம்சொல்வார்
2070 அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்
ஆயிடை நாமகிழ்ந் துறையும்
திருப்பதிகள்
பலகோடி யவற்றுள் மேலாம்
ஆயிரத் தெட்ட வற்ற திகமொரு
நூற்றெட்
டவற்றதிக மறுபத் தெட்டாம்
ஆயினவற் றுயர்காசி காஞ்சியெனு
மிரண்டதிகம் அறிவான்
மிக்கோர்
ஆயினவை யிரண்டுள்ளும் சால
நமக்கினி யநகர் அணிநீர்க்
காஞ்சி 48
2071 இவ்வண்ணம் தானங்கள் பலவகுத்த
தெற்றுக்கேல் இயம்பக் கேளாய்
மைவண்ண இருள்ம லத்தின்
இருவினையாற் பிணிப்புண்டு
மருளின் மூழ்கி
உய்வண்ணம் அறியாத

பசுக்கள்தமை
அம்மலத்தின் உறாத நாமே
மெய்வண்ணப் பெருங்கருணைத்
தன்மையினால் விடுவிக்க
வேண்டு மாற்றான் 49

2072 மருவாரும் பூங்குழலாய் ஐவகைய
சத்திகளை வகுத்துப் பின்னர்
அருநான்கும் உருநான்கும்
அருவுருவந்
தானொன்றுமாக ஒன்பான்
திருமேனி தோற்றுவித்துத்
தோற்றமுதல்
ஐந்தொழிலும் செய்வான்
உன்னி
இருவேறு மாயைகளின் உடல்கருவி
இடமனைத்தும் உயிர்கட் கீந்து 50

2073 உள்ளமுதல் விகாரத்தின் எய்துமிரு
வினைக்குரிய பிறவி காட்டிப்
பள்ளநீர் நடுக்கீழ்மே லூசலெனக்
கொட்புறுத்துப் பருவம் நோக்கி
மெள்ளவினைப் பயனூட்டி

நஞ்சோடு
சுவையமிழ்தம் விரவித் தீற்றித்
தெள்ளுதவம் அறிந்தறியா
துபாயத்தும்
உண்மையினும் சேரச் செய்வேம் 51
2074 தீக்கையின் வகை
சரியையெனக் கிரியையென
யோகமென
ஞானமெனச் சாற்று நான்காம்
இரியமலத் துகளறுத்து
நமைக்காட்டும்
அருந்தவங்கள் இவற்றிற் சேறற்
குரிமைதரும் உயர்தீக்கை
சமயமுதல்
மூன்றவை தாமுதவும் முத்தி
அரிலகன்ற எம்முலகத் துறலாதி
நான்கென்ன அறையும் நூல்கள் 52
2075 தேக்கூறு தேமொழியாய்
மலம்சீக்கும்
தீக்கைபல விதமாம் அங்கண்
நோக்கூறு மொழியெண்ணம்
நூல்யோகம்

அவுத்திரியா நுவலும் ஏழுள்
மீக்கூறும் அவுத்திரிதான்
வியன்கிரியை
ஞானமென விருபா லாய்முப்
பாற்கூறு படுஞ்சமய விசேடநிரு 53
வாணமெனும் பகுப்பி னாலே
2076 மருவுபுற மகமென்னும்
மதத்துழன்று
வருணநிலை வழாது நின்று
மிருதிமறை நெறிவேள்வி
பலபுரிந்து
வேதாந்தப் பொருண்மை தேறி
வருமுறையா னிவையனைத்தும்
முற்றியபின் மேனோக்கும்
மதியான் மிக்கோர்
தெருளுதவு சைவநெறிப்
படுஞ்சமய
தீக்கைதனக் குரிய ராவர்
54
2077 சரியா பாதமும் அதன்பயனும்
அவ்வாற்றான் யாமருவும்
திருக்கோயி

லலகிடுதல் மெழுகல் அன்பின்
செவ்வாற்றான் மலர்கொய்து
தார்மாலை
தொடுத்தணிதல் தீப மேற்றல்
மெய்வாய்ப்பச் சிவனடியார்
பணித்தபணி
தலைநின்று மேவ லாதி
இவ்வாற்றில் தாதநெறிச்
சரியையினைப்
புரிவோரெம் உலகின் வாழ்வார் 55

2078 கிரியாபாதமெளம் அதன் பயனும்
ஈதியற்றி முற்றியபின்
மகநெறிக்காம்
விசேடத்தை யெய்திப் பூசைக்
கோதியகொண் டாதார சத்திமுதல்
சத்தியீ றோங்கு கஞ்சத்
தாதனமே மூர்த்திமுதல் பாவித்தா
வாகித்தா வரண பூசை
ஆதியசெய் தழலோம்பு மிக்கிரியை
வழாதாரெம் மருகு வாழ்வார் 56

2079 யோகபாதமும் அதன்பயனும்
இக்கிரியை முற்றியபின் இயமாதி

யெட்டுறுப்பின்
இயல்பு வாய்ந்து
பக்கவளி தனையடக்கி நடுநாடி
யுறப்பயிற்றி யாறா தாரந்
தொக்கபொரு ளுணர்ந்தேகி
மதிவரைப்பின்
அமுதுண்டு சோதி யுள்ளால்
புக்கழுந்துஞ் சகமார்க்க
யோகுழப்போ
ரெம்முருவம் பொருந்தி 57
வாழ்வார்
ஞானபாதமும் அதன் பயனும்
முறையானே யிம்மூன்றும்
முற்றியருள்
பதிந்துவினை யொப்புவாய்ந்து
நிறைவாய பருவத்தி
னுயிர்க்குயிராய்
நின்றருளும் யாமே தோன்றி
மறைவாய்மை நிருவாண
விதியாற்றால்
வழியாறும் தூய்மை செய்து
குறையாத பேரருளி னறிவுறுக்கு

மஞ்செழுத்தின் கொள்கை 58
தேற்றி
2081 அருவுருவங் குறிகுணங்கள் முதலீறு
கட்டுவீ டனைத்து மின்றிப்
பெருமையதாய் நுண்ணியதாய்ப்
பேருணர்வா யானந்தப்
பிழம்பா யெங்கும்
ஒருமுதலா யழிவின்றி
யோங்கொளியாய்
நிறைந்துளதா யுயிர்கள் தோறும்
விரவியுடன் தொழிற்படுத்துப்
புலங்கொளுத்தி
வீடுய்க்கும் பதியா மெம்மை 59
2082 எண்ணிலவாய் வகைமூன்றாய்
வெண்சிலைபோல்
பற்றியவை தாமா யென்றும்
உண்மையவாய்ச் சத்தசத்தும்
பகுத்துணர்சத்தா
யிருளுமொளியு மல்லாக்
கண்ணியல்பாய் வசிப்பவரு
நிறைவாயெம்
மருளாற்கட்டறுத்து வீடு

நண்ணுபவாய் உணர்த்தவுணர்
சிற்றறிவிற்
பலவாம்நற் பசுக்கள் தம்மை

2083 ஒன்றாகி யழிவின்றிப் பலவாற்ற
லுடைத்தாய்ச்செம் புறுமா சென்னத்
தொன்றாகி யருள்விளைவின் நீங்கு
மிருள்ம லத்துடனத் தொடக்கு நீப்ப
மின்றாவு முடலாதி நல்குமிரு
மாயை யிருவினைகட் கேது
என்றோது கருமமிவை நிகழ்த்து
திரோதமு மெனுமை வகைப்பா
சத்தை

2084 திரிபுணர்வு பொதுமாற்றிச் சிறப்பியல்
பானுணர்ந் தெண்ணித் தெளிந்து
தேறும்
அரியபெறற் சன்மார்க்க ஞானநிலை
யிதுகிடைத்த வறிவான் மிக்கோர்
பெரியமலப் பிணியவிழ்த்துச்
சிவானந்தப் பெரும்பேறு மருவிப்
பாசம்
இரிவதூஉம் புகுவதூஉம்

இன்றியொரு நிலையாமவ் வியல்பு
தன்னில்
2085 உணர்பொருளு முணர்வானு
முணர்வுமெனும்
பகுப்பொழியா தொழிந்து பானுப்
புணர்விழியும் நீர்நிழலும் தீயிரும்பும்
புனலுவரும் பரிதி மீனுந்
துணையவிரண் டறுகலப்பின்
னெம்முடனாய்ப்
பேரின்பம் துய்த்து வாழ்வார்
இணர்விரைந்த மலர்க்கோதா
யவர்வடிவே யெமக்கினிய கோயி
லாமால்

2086 முத்திமுடி பிதுகண்டாய் முன்னியம்பு
மூன்றும் முத்திப் பதங்களாகும்
இத்தகைய முத்திகளை யிம்முறையான்
முயன்றவரே யெய்தற் பாலார்
அத்தகைய வலியில்லோ ரெளிதாக
வீடுபே றடைவா னெண்ணி
வைத்தபெருங் கருணையினான்
மேதினிமேற் பலதானம் வயங்கச்

செய்தேம்

2087 அங்கவற்றில் வதிவோர்கள் முயலாதெம்
முலகாதி பதங்கள் சேர்வர்
கொங்குயிர்த்த மலர்க்குழலா
யவற்றுள்ளும்
குருமாடக் காசி வைப்பில்
தங்குபவ ரெமதுருவந் தனைப்பெறுவர்
திருக்காஞ்சித் தலத்தில் வாழ்வார்
மங்கரிய மலந்துமித்து நம்முடனாம்
பேரின்ப வாழ்வு சேர்வார்

2088 எம்முலகத் துறைவதனி லெம்மணிமைக்
கண்ணமர்த லேற்ற மாகும்
எம்முருவந் தனைப்பெறுத லதற்கதிக
மதற்கதிக மிறவா யின்பத்
தெம்முடனா யொற்றித்த லிம்முறையால்
வதிவோர்க ளெவர்க்கும் மாறா
தெம்முடனாம் பேறளிக்குங்
காஞ்சியெவற்
றினுமதிக மென்னத் தேறாய்

2089 மறைமுடிவு மிவ்வாறே வீடுதவும்
வளநகரம் காஞ்சி யென்ன

அறைதருமா லன்னதூஉம்
வகுத்துரைப்பக்
கேட்டியென அருளிச் செய்வார்
மிறைபுரியுந் தக்கனார் வேள்வியகத்
திமையவர்தம் மேனி முற்றும்
குறைபடுத்துத் துகைத்துழக்கிச்
சவட்டியபின்
னிரங்கியருள் கொடுக்க வல்லார்

2090 கேசாந்த முத்தி
தன்னிகரில் கேசாந்த முறுமாவி
தன்சிரத்துக் கபாலம் கீறி
வன்னியினில் பூவெனப்போய்
வாயுவினில் புவவெனப்போய் இரவி
மாட்டுப்
பின்னமறு சுவவெனப்போய்
விண்ணரசின் மகவெனப்போய்ப் பிரமத்
தொன்றாய்
மன்னியிடுமிக் கேசாந்த முத்தியினை
யெவ்வுயிர்க்கும் வழங்கும் காஞ்சி .
மண்டலத்தில் 'பூ' எனவும்,
வாயுமண்டலத்தில் 'புவ்' எனவும், சூரிய
மண்டலத்தில்

'ஸ்வ': எனவும், இந்திரலோகத்தில் 'மஹ'
எனவும், சென்று பரப்பிரமத்தினிடத்தில்
ஒன்றும். பக்குவம் வாய்ந்து அரிதில்
அடையத் தக்க அக்கேசாந்த முத்தியைக்
காஞ்சியம்பதி எல்லா உயிர்களுக்கும்
கொடுக்கும் என்பது கருத்து.

2091 கவ்வெனச்சொல் விதிக்கீச னாயவெமை
கேசனெனக் கழறும் வேதம்
எவ்விடத்தி லாருயிர்க ளெம்பாலே
யந்தத்தை யெய்தா நிற்கும்
அவ்விடத்தி லதுமுத்தி கேசாந்த
முத்தியெனப் படுமா லந்தச்
செவ்விடமும் நமக்கென்று மரசிருக்கை
யெனத்திகழும் காஞ்சி மூதூர்.
க- பிரமன். க+ஈசன்=கேசன். பிரமனுக்கு
ஈசன் இறைவன். அவனிடத்தில்
அந்தத்தை அடைவது கேசாந்தம் என
இப்பெயரின் உண்மைப் பொருளை
அறிவித்தவாறு.

2092 இன்னுமொரு வாறியம்பக் கேண்மதிநீ
கம்மென்றல் சிரமா மந்தச்

சென்னிமிசைச் சயனமுறு வதுகேச
மதுதனையஞ் சித்தல் காஞ்சி
அன்னதனால் காஞ்சியோடு கேசமொரு
பொருட்கிளவி யாகும் தேம்பு
மின்னிடையாய் கேசாந்த மாவதுமே
தகுகாஞ்சி யந்த மாமால்

கம்+சயனம்=கேசம்.>சிரசின்மேலிருப்ப
என்பது பொருள். கம்+அஞ்சி= காஞ்சி.
சிரசின் மேல் அஞ்சிப்பது. இதனால்
கேசம், காஞ்சி ஒருபொருட்
சொற்களாவதற்கு உரிய. கேசாந்தமுத்தி,
காஞ்சி முத்தி என்பன
ஒருபொருட்சொற்கள். அதாவது
காஞ்சியில் முத்தியடைவது
கேசாந்தமுத்தியாம்.

2094 என்றுநமக் கினியதனால் முதன்மையால்
தானங்கட் கெல்லாம் சென்னி
யென்றியம்பப் படுங்காஞ்சி யித்திறத்து
கேசாந்தப் பெயர்சால் வைப்பின்
ஒன்றுணரா மடவோர்கள் விலங்குமர

முதலனைத்து முயிர்போங் காலை
மன்றமிசைத் தலையோடு கீறியுடல்
விடுத்தேகும் மலர்ப்பூங் கோதாய்

2094 ஆதலினங் கிறந்தவர்கட் குடல்வேங்காவ்
சிரமளவில் வெடியா தின்றும்
வேதமெலா மெடுத்தியம்பு மந்நகரின்
பெருமை யெவர்விளம்பற் பாலார்
ஏதமற வங்கெய்திக் கழுவாய்நீ
யியற்றுதிமுன் னிடப வேறும்
கோதகலக் கழுவாயங் காற்றியது
கோதாயென் றருளிச் செய்தார்

2095 கலிநிலைத்துறை
அருளுந்திரு வாய்மொழி கேட்டலு
மங்கை கூப்பிப்
பெருவெல்விடை யாதது செய்பிழை
என்னை தீரப்
புரியுங்கழு வாயெவ னோபுகல் கிற்றி
யென்றாட்
கிருள்கண்டன் வல்விட மேந்திய கண்டர்
சொல்வார்

2096 இடபேச்சர வரலாறு

முன்னோர் கடைநாள் முளரிக்கண் முகிழ்த்த புத்தேள்
முன்னாஞ் சகமுற்று நம்மான் முடிவுற்ற தாகப்
பொன்னேர் சுணங்கின் பொலம்பூண் முலைப்பூவை யன்னாய்
அந்நாளறத் தெய்வத மத்திற முற்று நோக்கி .
அறத்தெய்வதம்- தருமதேவதை

2097 நில்லா வுலகத் துளவாய சரிப்ப நிற்ப
எல்லா மழிவுற்றன யானு மிறப்ப லோவென்
றல்லாந் தினிச்செய்வகை யாதென் றிறைஞ்சி நம்பாற்
கொல்லே றுருவங்கொடு வந்தது போற்றி யென்ன

2098 கண்டா மதனைக் கவலாதியென் றூர்தி யாக்கிக்
கொண்டாம் கொளப்பெற் றுலவாக்களி கூர்ந்த தாக
வண்டார் அளகக்கொடி யவ்விருள்

மாண்ட காலைத்
தண்டா வருளாலதற் கின்னது சாற்ற
லுற்றேம்

2099 தரிப்பித் தலின்நீ தருமந்தரிப் பித்தி
டாமை
தெரிப்பிக் குமதன்ம மெனப்பெயர் செப்ப
மாலெம்
பொருட்டுப் புரிபாவமும் புண்ணிய
மாக்கி யெம்பால்
விருப்பற் றவர்செய் யறமுமற மாக்கு
விப்பாய்

2100 இவ்வேற் றிடப்பப் படிவத்துட னெங்கு
மெம்முன்
செவ்வே வதிகென் றருள்செய் திடுநல்
வரம்பெற்
றவ்வாறு நமக்கெதிர் நித்தலும் வைகு
மங்கேழ்ச்
செவ்வாய்க் கருமென்குழல்
வெண்ணகைச் செம்பொற் பூணாய்

2101 வீறார் தருமக் கடவுட்சின வெள்வி

டைக்கோர்
கூறாதலின் மாயனும் முப்புரங் கொன்ற
அஞ்ஞான்
றேறாயெமைத் தேரொடு தாங்கினன் ஏறு
வந்த
வாறாமிது மேலது செய்பிழை மற்றுஞ்
சொல்வாம்
2102 கருடன் செருக்கடைதல்
கலிவிருத்தம்
பின்னொரு காலத்துப் பிறங்கு
மாற்றல்சால்
பன்னகப் பகைமைகொள் பறவை
நாயகம்
பொன்னமர் மார்பனைப் பொறுத்து
வல்லையே
அந்நிலை யுலகெலா மணுகி மீண்டதால்

2103 மீண்டபின் தருக்குமீக் கொண்டு வீறுடன்
ஆண்டகை மாயனை நோக்கி அண்ணலே
காண்டகு மாற்றலிற் கதழ்வி னென்நிகர்
மாண்டவ ருளர்கொலோ வையம்
மூன்றினும்,

கதழ்வு- விரைவு. மாண்டவர் -
மாட்சிமைப்பட்டவர்.

2104 நிற்பன சரிப்பன யாவு மாய்நிறை
நிற்பொறுத் தரைக்கணப் பொழுதின் நீடியோய்
பொற்பமூ வுலகினும் போந்து மீளுமிவ்
வற்புத மெனக்கலா தார்க்குண் டாகுமோ

2105 என்றிது புள்ளர சியம்பக் கேட்டலும்
நன்றெனக் குறுநிலா நகைமு கிழ்த்தரோ
இன்றிதன் செருக்கெலா மிடப நாயகம்
ஒன்றறக் களையுமென் றுளத்தி லெண்ணினான்

2106 மெய்யுரை விளம்பி னுலக மீமிசை
ஐயநிற் கினையெவ ராரு மில்லெனக்
குய்யம்வைத் தணிமுடி துளக்கிக் கூறினான்
செய்யவள் வனமுலை திளைக்கு மார்பனே .
குய்யம்-வஞ்சனை

2107 வார்சடைப் பிரானடி வணங்கு

வாமெனாப்
போர்வலிப் புள்ளொடும் கயிலை
புக்கனன்
ஏர்கெழு போகமா புரத்தி னெல்லையவ்
வூர்தியின் இழிந்துசென் றுங்க
ணெய்தினான்

2108 ஐந்ததா மாவர ணத்தி னெம்மெதிர்
ஐந்துகோ மாதர்சூழ்ந் தணுகி வைகவாழ்
மைந்துடை விடையவண் மாய
னோடுறும்
வெந்திறல் புட்குல வேந்தைக் கண்டதால்

2109 கருடன் துன்பம்
தன்னெதி ரிகழ்ச்சியால் தருக்கு மாங்கதெ
புன்னிலை நோக்குபு பொருக்கெ னச்சிரப
தன்னிடக் குறங்கினிற் சார்த்தித் துஞ்சுவ
தென்னநெட் டுயிர்ப்பினிற் சிமிழ்த்த
தேந்திழாய்

2110 மாயவ னெம்மடி வணங்கி யன்பினான்
ஆயிடை நெடும்பொழு தமர்ந்து
வைகினான்
பாய்விடை யூர்திநெட் டுயிர்ப்பிற்

பட்டுழல்
காய்சினக் கலுழனும் கழிய நொந்ததே

2111 விட்டுவிட் டடக்குதோ றுயிர்ப்பின்
வேகத்தால்
அட்டநூ றியோசனை யவதி போந்துபின்
கட்டெழில் நாசியின் நுனிக்கண் சார்தரக்
கொட்புறுத் தலைத்தது பறவைக்
கோவினை
2112 ஒய்யென நெட்டுயிர்ப் புதைந்து
மீள்தொறும்
மெய்வயிற் சுஃறென விரிந்து கூம்பிடுஞ்
செய்யபொற் சிறைகளிற் சிதைந்து
புன்மயிர்
துய்யென வெளியிடைச் சுழன்ற
யாங்கணும்

2113 அதிர்ந்தன விண்ணெலாம் அயர்ந்த
திக்கயம்
உதிர்ந்தன தருத்தழை உக்க மீன்கணம்
பிதிர்ந்தன வரைக்குலம் பெயர்ந்த
கோள்களும்

உதிர்ந்தெழும் சினவிடை உயிர்ப்பின்
மொய்ம்பினான்

2114 எதிருற விலங்கிய வரையு மெனவும்
மதலையிற் பற்றுவான் மனத்தின்
எண்ணுமுன்
கதழ்வின்நூ றியோசனை கடத்தி
மீட்குமால்
மதனுடைக் கலுழனை உயிர்ப்பின்
வாயுவே.

மதலையின் - தூணாக. பற்றுவாந்
பிடிட்துக் கொள்வதற்கு. மதன்- வலி

2115 சரிந்தது தருக்குடல் சழங்க லுற்றதால்
இரிந்தது மிடலிறு மாப்பு மிற்றது
முரிந்தன பொலஞ்சிறை முதிர்ந்த
தின்னல்நோய்
கரிந்தது மாமையும் கருடற் கென்பவே

2116 பருவரும் புடையினிற் கழியப் பார்க்குமீ
தொருவருந் தகைத்தெனு மூக்க
மின்மையின்
தெருமரு முணங்குறும் திகைக்கும்
தேம்பிடும்

வெருவரும் மாயனை விளிக்கு
மென்செயும்

2117 அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்
ஐயவோ வுலகங் காக்கு மடிகளோ
காயாம் பூவின்
மெய்யவோ யென்னை யாண்ட
விமலவோ திகிரி யேத்துங்
கையவோ எய்ப்பின் வைப்பாம்
களைகணோ கலந்தார்க் கென்றும்
மெய்யவோ கலவா தார்க்கு வெய்யவோ
வேந்த னேயோ

2118 விடையர சுயிர்ப்பிற் பட்டு மெலிகின்றே
னோல மிந்தத்
தடைவிடுத் தடிய னேனைத் தாங்குவா
யோலம் மன்றேல்
கடையனே னாவி யின்றே கழிந்திடு
மோல மென்னை
உடையவா வோல மென்றென் றோலமி
டழைத்த தாலோ

2119 இறைவன் பணித்தல்

சீறுவெம் பணிவாய்ப் பட்ட தேரையின்
மறுகி யோசை
வேறுபா டெய்தி மாலை விளிப்பதெம்
செவியில் கேட்டே
மாறடு திகிரி யோயீ தென்னென வட்கார்
தம்மை
நூறிய சீற்றத் துப்பின் நோன்றகை
நெடியோன் செல்வான்
வட்கார்- பகைவர். நூறிய- அழித்த.
நோந்தகை- வலிமை.

2120 இன்றுநின் னடிகள் போற்று மிச்சையி
னென்னோ டிங்கு
வன்றிறல் கலுழன் போந்தான் வாய்தலில்
துயிலும் வெள்ளிக்
குன்றுறழ் இமிலேற் றண்ண லுயிர்ப்பினி
கோட்பட் டாவி
பொன்றுவா னென்ன நொந்து
விளிக்கின்றான் புனித என்றான்

2121 மாதவன் விளம்பக் கேளா மற்றிது
நிகழ்தற் கேது
ஏதுநீ யறிந்த துண்டே லியம்புதி விடுத்து

மென்ன
நாதனே கலுழன் சாலத் தருக்கினா
னதனைப் போக்கும்
காதலா லீங்கு வந்தேன் காரண மிதுவா
லென்றான்

2122 உள்ளது புகன்றா யென்ன நந்தியை
யூங்கு நோக்கிக்
கள்ளவிழ் தொடையாய் நம்மை
வழிபடுங் கருத்தா னெய்தும்
புள்ளர சினையா வண்ணம்
பொருக்கெனப் போந்து சீற்ற
வெள்விடை யுயிர்ப்பி னின்றும்
விடுவித்துக் கொணர்தி யென்றாம்

2123 இத்தகு மாணை தாங்கி யாவயி னெய்தி
நந்தி
பொய்த்துயில் கொள்ளு மேற்றைப்
புடைத்தன னெழுப்ப லோடும்
மெய்த்துயி லுணர்ந்தான் மான
வல்விரைந் தெழுந்து கண்கள்
அத்துறு கலக்கம் காட்டி யாங்ஙனம் நின்
காலை

2124 போற்றுசீர் நந்திப் புத்தேள் புண்ணுறு
முடம்பிற் புள்ளின்
ஏற்றொடு விடையி னேற்றை யெம்மெதி
ருய்த்தா னாகச்
சீற்றமும் செருக்கு மாண்மைத் திட்பமும்
வீறும் குன்றி
மாற்றரு மதுகைப் புள்ளே றெம்மடி
வணங்கிப் போற்றி

2125 ஒடுங்கியுள் ளுடைந்து தண்டா
துயிர்ப்பெறிந் திரங்கி மேனி
நடுங்கிடக் கண்ணீர் வார முரிசிறை
மருங்கு நால
நெடுங்கைதன் சிரமேற் கூப்பி மால்புடை
நிற்ப நோக்கிக்
கொடுங்கொலைப் பகழிக் கண்ணாய்
விடைக்கிது கூற லுற்றாம்

2126 எம்முடை யாணை யின்றி யெம்மெதிர்
நீயே யிந்நாள்
மம்மரி னிதனைச் செய்தாய் மானிட
வடிவம் தாங்கிக்
கம்மைநீர் வரைப்பிற் காஞ்சித்

தொன்னகர் எய்தி யங்கண்
நம்மைநீ புரிதி பூசை நவையிது கழியு
மாறே

2127 விடை காஞ்சியில் விமலனை வழிபடல்
எனவிடை யளிப்பப் போற்றிப் புடைபரு
தெழுந்து வஞ்சி
யனவிடை துவள வீங்கு மலர்முலைக்
கொம்ப ரன்னாய்
சினவிடை யரசு வல்லே நரவுருத் திகழக்
கொண்டு
மனவிடை யிழைத்த செம்பொன்
மாளிகைக் காஞ்சி

2128 கவிழிணர்த் தனிமா மூலத் தெம்மெதிர்
கமலப் பூந்தோ
டவிழ்சிவ கங்கைக் கோட்டி னாங்கது
வைகும் வைப்பிற்
குவிவரும் பெருமை சான்ற குடதிசை
முகமாத் தன்பேர்ப்
புவிபுக ழிலிங்கம் தாபித் தருச்சனை
புரிந்து போற்றி

2129 காட்சியீத் தருளும் நம்பால் வரம்பல
கருதிப் பெற்று
மாட்சியி னுலக மெல்லாம் மனுமுறை
வழாது பன்னாள்
ஆட்சிசால் அரசு செய்து கடைமுறை
யானேற் றண்ணல்
மீட்சியி னருள்பெற் றிங்கு மேவிவீற்
றிருந்த தன்றே.

2130 இறைவி இறைவனருள் வழி யேற்றல்
ஆதலின் நீயு மங்க ணகிலமு முய்வா
னெம்மை
மேதகு கழுவாய் நீரின் விதியுளிப் பூசை
செய்யப்
போதரா யென்று நல்கப் புரிகுழ லணங்கு
தாழ்ந்து
நாதனா ரிசைவு பெற்று நயந்தெழுந் தருளு
லுற்றாள்

2131 நம்பனார் தம்மை யின்ப நகையிடைத்
தணக்கும் நோயும்
கம்பரைப் பூசை செய்யுங் காதலு மிருபா
லீர்ப்ப

எம்பிரா னருளா யென்று தாழ்ந்துதாழ்ந்
தெழுந்து நின்று
கொம்பரி னொல்கிப் பல்காற் புறவிடை
கொண்டு போற்றி

2132 மின்கொண்டல் மிடற்றார் காட்சி
விழிக்கெதிர் மறையுங் காறும்
பின்கொண்டு நடந்து சென்று பெருமுதல்
வாய்தல் நீங்கி
முன்கொண்டு நடவா நின்றாள் முக்குறும்
படக்கி யைவர்
வன்கொண்டி கந்தமேலோர் காண்டக
வயங்கு மம்மை

2133 ஆயிடை யரிதின் நீங்கி யங்கண ரருளா
லங்கண்
பாயபல் கணங்க ளுய்த்த படரொளி
யெறிக்கு மங்கேழ்
மாயிரு விமானத் தும்பர் மன்னுயிர்த்
தோழி மார்தம்
ஆயமும் தானு மேறி வழிக்கொண்டா
ளனைய காலை

2134 எழுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்
உலகெலா மீன்ற வெம்பெரு மாட்டி
யோங்குயர் விழுப்புகழ்க் கம்பத்
தலைவரை விதியா னருச்சனை
செய்யச் சார்கின்றா ளென்றுபே
ரோகை
மலியெடுத் தியம்பு மங்களங் கேளா
வுருத்திர மடந்தையர் முதலோர்
அலகிலா மகிழ்ச்சி மீக்கொளும் களிப்பி
னார்த்தெழுந் தொருங்குவந் திறுத்தா

2135 தாமரை மடவார் புடைபரந் தணுகத்
தாமரை மடவரல் வந்தாள்
நாமிசைக் கிழத்தி பற்பல வெள்ள நாரிய
புடைவர வந்தாள்
கோமளவனப்பி னாம்பல்மெல் லியலார்
குழாத்துட னுயர்சசி வந்தாள்
காமரு மாதர் எழுவரும் சங்கக் கன்னியர்
சூழ்தர வந்தார்

2136 வான்மட மகளிர் வேறுபல் வகுப்பின்
மங்கையர் பற்பலா யிரவர்
ஊன்மலி சூலத் திடாகினி காளி

யோகினித் திறத்தவ ரனேகர்
நீன்முகிற்கூந்தல் முனிவர்பன் னியரும்
நிரந்தரம் மிடைந்தன ருவகை
பான்மையி னிறைஞ்சி யவரவர்க் கடுத்த
பணிதலை நின்றுடன் போத

2137 உரகர்கந் தருவ ரிராக்கத ரியக்க
ருருத்திரர் மருத்துவர் வசுக்கள்
கருடர்கிம் புருடர் சாரணர் சித்தர்
கடவுள ரயனரி முனிவர்
மருவுபல் சமய தேவர்கண் முதலோர்
வந்தன ரடிதொழு திறைஞ்சிப்
பொருவருங் களிப்பாற் சயசய போற்றி
போற்றியென் றேத்திமுன் செல்ல

2138 தண்ணுமை முருடு குடமுழா மொந்தை
தகுணிச்சம் பேரிகை தக்கை
அண்ணலம் பதலை அதிர்குரல் முரச
மாதிய எழுப்புவ பிறவும்
பண்ணமை சின்னம் காகளம் கோடு
பணிலமே தீங்குழல் முதலா
எண்ணருந் திறத்தின் ஊதுவ பலவு
மெழுகடல் முழக்கினை யடக்க

2139 பயின்மணிக் கவரி கவிகைசாந் தாற்றி
படரொளி யாலவட்டங்கள்
வயின்வயின் வயங்கக் கற்பகத் தாரு
மலர்மழை யெங்கணு மிறைப்பக்
குயின்மொழி மடவார் குழாங்குழா மாகி
குலவுபல் லாண்டெடுத் திசைப்பக்
கயின்மணிக் குழையார் ஆணுடை
தாங்கிக் கதிர்த்தவா ளேந்தின ரேக

2140 வேதகம் பயக்குஞ் சிலைமுதலான
விம்மிதத் திறத்தன பலவும்
பூதிமிக் களிக்கும் கடவுளர் தருக்கள்
புண்ணிய தீர்த்தங்கள் நதிகள்
ஏதமில் சிறப்பின் இனையன பிறவும்
உடன்செலச் சிந்தொடு குறள்கள்
காதலின் முன்னே கையிணை
வீசிக் கதமெனக் குறுகுறு நடப்ப

2141 கலகல முழக்கும் களகள முழக்கும்
கலின்கலின் முழக்கமும் கருவிச்
சலசல முழக்கும் சளசள முழக்கும்
சடசட முழக்கமும் ஏனைச்

சிலசில முழக்கும் அரகர முழக்கும்
சயசய முழக்குமெண் டிசைவாய்ப்
பலபல முழக்கும் அடைத்துமேல்
ஓங்கிப் படியொடு வானமும்
நிறைப்ப

2142 மறைமுத லொருபால் மணந்தவள்
வந்தாள் வானவர்க் கரியவள்
வந்தாள்
நிறைபெருங் கருணை நாயகி
வந்தாள் நிருமலப் பேரொளி வந்தா
அறைபுனல் காஞ்சிக் கம்பரை
வணங்க அகிலமும் ஆதிநாள் பயந்
இறைவியே வந்தாள் என்றுபல்
சின்னத் தெழுமொலி யாங்கணும்
விம்ம

2143 அலவிலாக் கருணைப்
பெருங்கட லென்ன
அடர்ந்தவல் லிருளுடைந்
தோடுங்
கிளைவழி துருவித் துரந்துகொண்
டெய்தும் கேழ்கிளர்

ஒளிக்குழா மென்ன
வளமலி தென்பால் செய்தவந்
திரண்டு
வருவதே என்னவும்
உலவாக்
களிவரு சிறப்பின் வான்நெறிப்
படர்ந்தாள்
கணவனார் அருள்வழி
நின்றாள் 121

2144 வேறு
எண்ணி லார்மி டைந்து விண்ப
ரப்ப டைத்தி யங்கலால்
அண்ணல் ஞாயி றாதி வாள்ம
றைந்திரு ளடர்ந்திடக்
கண்ணு றுத்தயிர்க்கு முன்க டுப்பி
னெய்து வோரொளி
வண்ண மவ்வி ருள்கி ழிப்ப
நோக்கி ஞால மாந்தர்தாம் 122

2145 மாலு றுக்கு நீர்மை யோடு
தோன்றி யிங்கு மாய்ந்தது
நீல மின்னல் போலு மென்ப
ரென்னு முன்னர் நீளிடை

சால மிக்க ஓதை கேட்டு மின்ப
யந்த தண்முகில்
காலு மோதை யாங்கொ லென்று
காதி னோர்த்து நிற்பரே 123

2146 செல்லு வோர்நெ ருக்கி டைத்தெ
றித்தி டும்பொ லஞ்சுடர்ப்
பல்ல ணிக்க லன்க ளுக்க பன்ம
ணித்தி ரள்களை
ஒல்லை நோக்கி யார்த்த மேக
மொன்ப திற்று மாமணிக்
கல்லின் மாரி பெய்வ தென்று
காண்தொ றும்வி யப்பரே 124

2147 முறையி னாலடுக்க நண்ணும்
மொய்கு ழாத்தை நோக்குவார்
இறைவி யென்று சின்ன மெங்கு
மெங்குமோசை கேட்குவார்
நிறைம கிழ்ச்சி யிற்கி ளர்ந்து நீடு
மின்ப வெள்ளநீர்த்
துறைப டிந்து கண்கள் நீர்து ளிப்ப
நின்று போற்றுவார் 125

2148 எம்பி ரான்த னிப்ப வம்மை
யிங்கு வந்த தென்னெனக்

கம்ப வாணர் பூசை செய்க
ருத்தின் வந்த தாமென
நம்பி னேங்கள் வீடு பேறு
நண்ணு கால மீதென
இம்பர் ஞால எத்த வம்ப டைத்த
தென்ன விள்ளுவார் 126

2149 மண்ண கத்து வைகும் மாந்த
ரின்ன ராக மாணிழைப்
பெண்ணின் நல்ல வள்வி மான
நின்று மிப்பெ ரும்புவிப்
புண்ணி யத்த லங்கள் தோறி
ழிந்தி ழிந்து போர்விடை
அண்ண லாரி லிங்க பூசை செய்து
காசி யண்மினாள் 127

2150 முச்ச கம்பு கழ்ந்து போற்று
மொய்கொள் காசி மாநகர்
விச்சு வேசர் பூசை யாற்றி வேறி
லிங்க மொன்றமைத்
தர்ச்ச னைத்தி றத்தி னேத்தி
வைகி யங்க கன்றுசீர்க்
கச்சி யம்ப திக்கண் வைத்த காத
லுய்ப்ப வேகினாள் 128

2151 அங்க ணங்க ணைந்தை யார
மர்ந்து வாழி டந்தொறும்
பொங்கு கின்ற காத லோடு பூசை
செய்து செய்துபோய்
மங்க லத்த மிழ்ப்பு விக்கு
வாண்மு கம்மெ னத்தகும்
துங்க மிக்க கீர்த்தி பெற்ற
தொண்டை நாட்டை
நண்ணினாள்
129

2152 அம்மையார் காஞ்சியை
அடைந்த நாள்
அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய
விருத்தம்
அண்ணலந் துலைசே ரென்றூழ்
ஐப்பசித் திங்கட் பூரம்
வெண்மதி யாட்சி மூன்றாம்
பின்பக்கம் நந்தை மேய
புண்ணியத் திருநா ளெல்லாப்
புவனமும் பெருவாழ் வெய்த
விண்ணவர் பிராட்டி காஞ்சி
வியனக ரெல்லை சேர்ந்தாள் 130

2153 பார்த்தனள் கடைநாள் செல்லாப்
பழம்பதி மகிழ்ச்சி மேன்மேற்
கூர்த்தனள் சிரமேற் செங்கை
குவித்தனள் புளகம் மேனி
போர்த்தனள் விழிநீர் மாரி
பொழிந்தன ளங்கோர் வாவித்
தீர்த்தநீர் குடைந்து மூழ்கிச்
சங்கற்பஞ் செய்து முற்றி 131

2154 கங்கணதீர்த்தம் -கங்கணேச்சரம்
அலங்கொளிக் கரத்துச்
செம்பொற் காப்புநா ணணிந்து
மூவா
இலிங்கமாண் டிருவிப் பூசை
யியற்றினா ளனைய தீர்த்தம்
நலங்கெழு காப்புத் தீர்த்த
மெனப்பெயர் நவில்வர்
சேர்ந்தார்
குலங்களோ டுய்யச் செய்யு
மிலிங்கமுங் கொள்ளு மப்பேர் 132

2155 கடகேச்சரம்
நவமணிக் கடகம் பூணும்
ஞாங்கருங் கடகே சானச்

சிவபரஞ் சுடரைப் பூசை
செய்துதன் கரத்திற் பூண்டாள்
அவிர்மணி நகையாள் போற்று
மக்குறி யிரண்டுங் கண்டோர்
தவலரு மலநோய் மாற்றி
முத்தியில் தவிர்ந்து வாழ்வார் 133

2156 அன்னண மருச்சித் தேத்தி
யாளுடை யெம்பி ராட்டி
உன்னுவோர் பிறவி மாய்க்கு
முள்நகர் வரைப்பின் முற்ற
மன்னிய வளங்க ளெல்லாம்
மனங்களி பயப்ப நோக்கிப்
பன்னரும் பெருமை சான்ற
பரவெளிப் பிலத்தை யுற்றாள் 134

2157 உலகாணித் தீர்த்தம்
ஐம்பெரும் பூதம் முன்னா
ளாயிடை மலர்ப்பூம் பொய்கை
தம்பெயர் நிறுவித் தொட்டுத்
தடந்திரை கொழிக்குந் தூநீர்ப்
பைம்புனல் படிந்து பன்னாள்
மெய்த்தவம் பரிக்குங் காலைக்
கம்பனார் கருணை கூர்ந்து

காட்சிதந் தருளப் போற்றி 135
2158 மூவருந் தம்முட் கூடல் முதலிய
வேறு பாட்டான்
மேவருங் கரணம் யாக்கை
விடயமா தார மெல்லாம்
ஆவகை வரங்கள் பெற்ற
வத்திறத் துலக முற்றும்
பாவுதன் வடிவாய் ஓங்கு
முலகாணிக் கரையின் பாங்கர் 136
2159 ஆங்கினி தமர்ந்து வைகித்
தவம்புரி கருத்த ளாகி
ஊங்குட னணைந்த
விண்ணோர்க் கருள்விடை யுதவி
யங்குத்
தேங்குநீ ருலக முய்யத் திருவறச்
சாலை யாக்கி
மாங்குயிற் கிளவி நங்கை
யறமெலாம் வளர்க்க லுற்றாள் 137
2160 அம்மையார் அறம் வளர்த்தல்
தெய்வம்தென் புலத்தார் பூதம்
மானிடம் பிரமம் என்றோர்
ஐவகை எச்சம் பூர்த்தம் துறந்தவர்

மடங்கள் அன்பு
செய்யுமில் வாழ்வார்க் கில்லம்
மனைக்குப கரணம் தேம்பூப்
பெய்தமை தண்ணீர்ப் பந்தர்
எங்கணும் பிறங்கு சோலை
பூர்த்தம்- தருமம், வறியார்க்கு
ஈதல். 138

2161 இரப்பவர் குருடர் எவ்வ
முற்றவர்ப் புரத்தல் வெந்நோய்
துரக்குநன் மருந்து தூவாய்
மகவினை ஓம்பல் சுண்ணம்
பரித்தபா கடையே எண்ணெய்
பைம்புனல் குளிப்ப வேண்டும்
மருக்கிளர் துவர்க ளாதி
மலரணை நிலனான் கன்னி 139

2162 கடிமணம் விளக்கு மாறாக்
கடனொழித் திடுத லீசன்
அடியவர் விழைவ வீகை
அக்கமா மணிவெண் ணீறு
படியிலாக் கடவுட் பூசை உபகர
ணங்கள் பாசந்
தடிதரு வேத வாய்மைச்

2163 சிவபிரா னடிக்கீழ் பத்தி செவியறி
வுறுத்த லோடும்
உவகையி னபயம் யார்க்கும்
வழங்குத லுள்ளிட் டோதும்
நவையிரி யறமெண் ணான்கும்
நாள்தொறும் நிகழ்ச்சி மாணப்
பவநெறி துரக்கும் ஞானப்
பைந்தொடி நிறுவிப் பின்னர்

இப்பாடல்களிற் கூறப்பட்ட 32
அறங்கள் (1) தேவயாகம்
(2) பிதிர்யாகம் (3) பூதயாகம் (4)
மானிடயாகம் (5) பிரமயாகம்
(6) வறியார்க்கு ஈகை.
(7) துறந்தவர்க்கு மடம் (8)
இல்வாழ்வார்க்கு இல்லம் (9)
இல்வாழ்க்கைக்குரிய
கருவிப்பொருள்கள் (10)
தண்ணீர்ப்பந்தல் (11)
பூஞ்சோலை (12) யாசிப்பவர்,
குருடர் முதலிய உறுப்புக்

குறையுடையவரை ஆதரித்தல்
(13) நோய்க்கு மருந்து
கொடுத்தல்
(14) குழவியை வளர்த்தல் (15)
சுண்ணாம்பு கொடுத்தல் (16)
தாம்பூலம் கொடுத்தல்
(17) தலைக்கு எண்ணெய்
வார்த்தல் (18) முழுகுதற்கு
அரைப்புப் பொடிகள் கொடுத்தல்
(19) படுக்கையளித்தல் (20
பூதானம் (21) கோதானம் (22)
கன்னியா தானம்
(23) மணம் செய்வித்தல் (24)
விளக்குக் கொடுத்தல் (25)
தீராக்கடன்
(26) சிவனடியார் வேண்டுவன
கொடுத்தல் (27)
உருத்திராக்கமளித்தல்
(28) திருவெண்ணீறு கொடுத்தல்
(29) பூசைக்குரிய பொருள்
கொடுத்தல்
(30) சைவநூல் புராணம் முதலிய

நூல்களைத் தருதல், ஓதுவித்தல்
(31) சிவபத்தியை உபதேசித்தல்
(32) அபயமளித்தல் என்பன. 141

2164 அம்மையார் திருவேகம்பத்திற்
கெழுந்தருளுதல்
வீங்குநீர்க் கம்பை யாற்றின்
கரைமிசை விரிமா நீழல்
ஓங்கொளிப் பொருளைக் காணும்
உறுபெருங் காத லீர்ப்ப
வாங்குநுண் மருங்குல் நோவ
வளரிளங் குவவுக் கொங்கைப்
பாங்கியர் முதலோர் சூழப்
படரொளி மறுகிற் போந்தாள்
142

2165 எழுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய
விருத்தம்
மலையான் மடமகள் மறுகூ
டணைதலும்
வளமா நகரவர் தொழுதாடி
உலவா நசையொடு பணிவார்
மனமகி
ழுறுவார் வயின்வயின்

அணிசெய்வார்
குலைநீள் கதலிகள் கமுகந்
துகில்விரி
கொடியென் றினையன
நடுவார்கள்
மலர்மா லிகைநவ மணிமா
லிகையெழில்
மலிதோ ரணநிரை
நிறைவிப்பார் 143

2166 மறுகெங் கணும்விரை கமழும்
படிகுளிர்
பனிநீர் விடுவர்கள்
மறையோதி
நிறுவுந் தவநிலை முனிவோர்
கரமிசை
நிறைபொற் குடமுடன்
எதிர்கொள்வார்
சிறுநுண் ணிடைமறை மடவார்
வாழ்த்திசை
திகழ்மங் கலமொழி
யுரைசெய்வார்
நறவம் பயில்குழ லரமங்

கையரொடு
நரமங் கையர்நட
மிடுவாரால் 144
2167 பொங்கும் பெருகெழில்
புனையுந்
திருநகர் புரிவின் வலம்வரு
முறையானே
தங்குங் கலைமகள் மலர்மா
திமையவர்
மடவார் காளிகள் சாத்தன்சீர்
எங்கும் பரவிய திறல்யோ
கினிகளை
எழுமா தர்களை
யிடந்தோறும்
அங்கங் கிருவினள் என்னெஞ்
சிருவிய அம்பொற் றிருவடி
பிறர்காணாள் 145
2168 குணபால் முதல்நிதி முடியார்
இனிதமர்
கோயில் முழுவதும்
முறையிற்சென்

றிணரார் மலர்கொடு வழிபட்
டருளொடும்
எனையா ளுடையவள்
எய்துற்றாள்
உணரா தரியயன் முதலோர்
அலமரும்
ஒருபே ரொளிமரு
மலர்தூவும்
மணமா நிழலிடை வெளியே
எளிவர மாகம் புவிதொழும்
ஏகம்பம் 146
2169 ஏணிற் பொலிமலை அரசன்
தருமயில்
உள்ளங் களிவர எம்மானார்
ஆணைப் படிமன நினைவிற்
கடவுளர்
யவனன் புரியும்
அருட்கோயில்
மாணப் பலமணி குயிற்றுந்
தமனிய
வடிவிற் புரிசையி
னோக்கத்தைக்

காணப் பெறுகளி காதற் கடலிடை
மூழ்கித் துளைபவள் 147
கரைகாணாள்
2170 விழிநீர் பொழிதர உள்ளங்
குழைவுற
மெய்யிற் புளகமுகிழ்ப்
பெய்தப்
பொழிகார் மழைநிகர் கற்றைப்
புரிகுழல்
மிசையே கையிணை
குவியப்போய்க்
குழுவா னவர்மிடை விண்வத்
துயரிய
கொடிநீள் கோபுர
நெடுவாய்தல்
தொழுநீர் மையினி லிறைஞ்சிப்
பன்முறை
துதிசெய் துவகையின்
உள்புக்காள் 148
2171 அங்கட் சகமுழு தடையப்
பொலிவுறும்
ஐந்தாம் ஆவர ணந்தன்னில்

தங்கித் திகழ்சிவ மறையோர்
முதலிய
சைவர்க் கருள்செய் துவலம்
வந்து
செங்கட் கதிரவர் காலத் தீயிறை
யவர்மா லயனொடு
செறிநான்கின்
எங்கட் கிறையவ ளெய்தித்
தென்புடை
விண்டுத் தளியெதிர்
கண்டுற்றாள்
ஆவரணம் -பிரகாரம்.
சிவமறையோர்- ஆதிசைவர்கள்,
சிவாச்சாரியர்கள். 149

2172 விண்டுவீச்சர வரலாறு
கலிநிலைத்துறை
என்று கூறிய சூதனை இருந்தவத்
தலைவர்
நன்று போற்றினர் நலிதரும்
ஐம்புலக் குறும்பு
வென்ற மேதகாய் விண்டுவீச்
சரமென்ற தென்னை

இன்று நீவிரித் துரையெனக்
கடாவலு மிறுப்பான் 150

2173 அள்ளி லைப்படைக் கடவுளார்க்
காரமு தளிக்கும்
வெள்ளி வெண்டிரை விரிகடல்
வரைப்பினில் மாயோன்
முள்ளெ யிற்றரா வணைமிசை
நாடகம் முயலும்
வள்ள லாரடி மனத்திடைத்
தழீஇயினன் துயில்வான்
அள்- கூர்மை. 151

2174 அனைய தன்மையின் அறிதுயில்
அமர்பவன் ஒருநாள்
கனைவி ளங்கொளி இதயமென்
கவிழ்நனைக் கமலந்
தனைம லர்ந்துமேல் நோக்குறச்
செய்தனன் தணவா
வினைஇ கந்துயர் யோகினால்
வளிமிசை எழுப்பி 152

2175 பகரு முந்தியின் மேலிடத்
தலருமப் பதுமத்
திகழ ருந்திறத் திலங்குநுண்

குகையத னிடத்து
நகரு மூண்பகுத் தமருகோன்
தழலதன் தலையில்
திகழ மேவரும் நுணங்குபூஞ்
சிகையதன் நடுவண் 153

2176 சாற்று மெய்ப்பரப் பிரமமாம்
சதாசிவப் புத்தேள்
வீற்றி ருப்பது யோகத்திற்
கண்டனன் விரைத்தேன்
ஊற்று பூந்துழாய்ப் பண்ணவன்
உவகையின் வல்லே
போற்றி போற்றியென்
றிறைஞ்சினன் அன்புமீப் பொங்க 154

2177 அன்பி னுக்கெளி யார்பெருங்
கருணைகூர்ந் தருளி
இன்ப வானந்தத் திருநட
மாயிடை யியற்ற
வன்ப ழம்பகை மலவிருள்
கடிந்தது காணூஉ
என்பு நெக்குநெக் குருகினான்
முரனையன் றிருத்தோன் 155

2178 புளக மெங்கணும் போர்த்துமெய்
பனித்துவாய் குழறி
இளகி யின்பநீர் விழியுகக்
கம்பனம் எய்தித்
தளர்வி லார்வத்தால் தனைமறந்
தறிதுயில் மேவும்
அளவி லாங்கயல லிருந்தவ
ரன்னது கண்டார் 156

2179 கண்டு நெஞ்சும் பதைத்தனர்
திகைத்தனர் கவலை
கொண்ட ழுங்கினர் அஞ்சினர்
இரங்கினர் குறிப்பின்
வண்ட லர்த்திரு முதலியோர்
மற்றிது நிகழ
அண்டர் நாயகற் கடுத்தவா
றென்னெனத் தெரிவார் 157
2180 மென்ற ளிர்ச்செழுங் கோமளத்
திருவடி வினையேன்
வன்ற னிக்கரம் வருடலான்
வருந்தின கொல்லோ
அன்றி யென்மடித் தலமிசை

யசைந்துநொந் தனவோ
என்று தன்னுள மயிர்த்தன 158
ளிலங்கெழில் மலராள்

2181 மெல்ல னிச்சமும் குழைக்குமெம்
பிரான்திரு மேனி
கல்லெ னக்கடுந் திட்பமும்
தட்பமும் கதுவும்
புல்லி யேனுடல் வைகலா
னுளைந்தது போலும்
அல்ல தொன்றறி யேனென
வெரீஇயினன் அனந்தன் 159

2182 எருத்த மீதுகொண் டுலகெலாம்
கொட்புறு மென்னான்
மருத்து ழாய்முடி மாமறு
மார்பினான் மேனி
வருத்த முற்றதே யாங்கொலென்
றெண்ணினன் வலியால்
உருத்த மாற்றலர் முனைகெடப் 160
பொருதிற லுவணன்

2183 இன்ன வாறிவர் யாவரும்
வேறுவே றெண்ணிப்
பன்ன ரும்பெருங் கவலைகூர்

வுழிவரை பயந்த
கன்னி பாகனார் திருநடக்
கருணையில் திளைத்த
பின்னை நாயகன் யோகமாத்
துயில்பிரிந் தெழுந்தான் 161
2184 கண்ட பேரின்ப அனுபவக்
கருத்தினோ டெழுந்து
மண்டு வெள்ளநீர் அருவிகண்
பொழியமன் றுடையார்
தொண்ட னேற்கெளி வந்தவா
றெனக்களி துளும்பிக்
கொண்ட காதலால் அஞ்சலி
சென்னிமேற் குவித்து 162
2185 ஐய னேயருள் புரிகவா ரழற்சிகை
யேந்தும்
கைய னேயருள் புரிகபல்
கதிரொளி பரப்பும்
மெய்ய னேயருள் புரிகமெய்க்
கூத்தெனைக் காட்டும்
செய்ய னேயருள் புரிகெனச்
செப்பினன் பலகால் 163
2186 விண்டுவடைந்தவின்பம்

விளம்பல்
அன்ன பெற்றிகண் டியாவரு
மதிசய மெய்தி
என்னை யென்னைமற்
றிதுவெனக் குதுகுதுப் போடும்
பொன்ன டித்தலம் போற்றினர்
வினாதலும் நெடியோன்
மன்னு றும்பெரு மகிழ்ச்சியா
னவர்க்கிது வழங்கும் 164

2187 செறியும் நான்மறைச் சிரமிசைப்
பரம்பொருள் இந்நாள்
அறிஞர் காண்கிலா அற்புதத்
திருநடம் எனக்குப்
பிறிவ ரும்பெருங் கருணையாற்
காட்டிடப் பெற்றேன்
மறியு மிவ்வுடல் வருபயன்
கிடைத்ததென் றனக்கே 165

2188 அவ்வ ருட்டிருக் கூத்தினைக்
கண்டவார் வத்தால்
இவ்வு றுப்பெலாம் விதிர்விதிர்ப்
பெய்தின கண்டீர்
செவ்வ னோர்மினென்

றியம்புசொற் செவித்துளை
நிறைப்பக்
கொவ்வை வாய்த்திரு
முதலியோ ராதரங் கொண்டார் 166

2189 கேட்ட வப்பொழு தேயெதிர்
கண்டெனக் கிளர்ந்து
காட்டும் வேணவா மீமிசை
யெழக்கழல் வணங்கி
நாட்டு மத்திருக் கூத்தினை
நாங்களுங் காண
வேட்ட னங்கள்மற் றதுபெறு
நெறிவிரைந் தருளாய் 167

2190 என்று பன்முறை வேண்டலு
மீர்ந்தொடைத் துளவோன்
நன்று நுங்கருத் தெனமிக
நகைமுக மலர்ந்து
குன்ற வில்லியார் சேவடி
சிந்தையிற் கொண்டாற்
கன்று நம்பர்தம் மருளினா
லறிவுவந் துதிப்ப 168

2191 விண்டு முதலியோர்
தில்லையடைந்து போற்றல்

மல்லல் தெண்டிரை மறிகடல்
மணிகள்கொண் டொதுக்கும்
தில்லைக் கானுடைச் சிதம்பர
வரைப்பிலெஞ் ஞான்றும்
செல்வத் தாண்டவம்
நவிற்றுமெம் பிரானெனத்
தெளிந்தான்
அல்லிப் பூமகள் முதலியோர்க்
கன்னது செப்பி 169

2192 அங்க ணெய்திநா மாளுடை
நாயகன் திருமுன்
பொங்கு காதலா னடைக்கலம்
புகுந்துபோற் றிசைத்துத்
தங்கி மெய்த்தவ மியற்றிடின்
தண்ணருள் சுரந்து
நங்க ளுக்கெதிர் காட்டுவ
னானந்த நடனம் 170

2193 யோகி யோர்களு மெய்தருந்
திருநட முரிமை
யாகு மன்புடை யடியவர்க்
கெளியது கண்டீர்

ஏகு வாமினி வம்மினென்
றவருட னெழுந்து
மாக வாற்றினால் வயங்கொளித் 171
தில்லைவந் தடைந்தான்
2194 கலிநிலைத்துறை
சேர்ந்துதிரு மூலட்டந் தொழுது
போற்றிச் சிந்தைகளி
கூர்ந்துதிருப் பாப்பரசு கலுழன்
முதலோ ருடன்குழும
நேர்ந்ததவ யோகத்தின் நெடுநாள்
முயன்றா னக்காலை
வார்ந்தசடைப் பிரானாரும்
மகிழ்ந்து காட்சி கொடுத்தருளி 172
2195 ஒன்னாதா ருயிர்பருகி யொளிருந்
திகிரித் தனிப்படையோய்
என்நீமற் றிவரோடு மெம்பால்
விழைந்த தியம்புகெனப்
பொன்னாடை யுடைத்தோன்றல்
புவியின் வீழ்ந்து பணிந்தெழுந்து
நன்னாம மெடுத்தோதிப் புகழ்ந்து
போற்றி நவில்கின்றான் 173
2196 அண்ணலே யானந்தத் தெள்ளா

ரமுதே யடியேங்கள்
புண்ணியநின் திருக்கூத்தி
னமுதம் பருகிப் பொலிவெய்த
உண்ணிறைந்த பெருங்காத
லுடையேம் கருணை
செய்தருளாய்
எண்ணியா ரெண்ணமெல்லாம்
முடிக்க வல்ல வெம்மானே 174

2197 விண்டுவைக் காஞ்சியிற்
சிவபூசை செய்துவரப் பணித்தல்
குறளுருவா யுலகளந்தா
னியம்புங் கூற்றுக் கேட்டருளி
அறவனா ரெதிர்மொழிவா ராழிப்
படையோ யெவ்வெவரும்
பெறலரிய நடங்காணப் பெட்டா
யாகி லெம்மிலிங்கம்
மறனணுகாத் திருக்காஞ்சி
வரைப்பி னெய்தித் தாபித்து 175
2198 நறுமலர்கொண் டருச்சித்து
வல்லை யீண்டு நண்ணுதிநின்
உறுகருத்தை முடிக்கின்றே

மென்றாங் கருளு முரைகேளா
மறுவிகந்த மனத்தன்பின்
மாயோன் அங்கண் யாவரையும்
நிறுவிவள வயற்காஞ்சி நெடுநீர் 176
நகரங் கடிதடைந்தான்

2199 ஏகம்பத் தொளிமணியை யின்பத்
தொழும்பர் செய்தவங்கள்
ஏகம்பத் தெனக்கொள்ளு
மிறையைக் குறளாய் மாவலிமுன்
ஏகம்பத் தாற்புரிசை யொருமூன்
றிருத்த தனிமுதலை
யேகம்பத் தொடும்புளக மெய்த
வணங்கித் தொழுதெழுந்து

இப்பாடல் மடக்கணி. ஏகம்
பத்தென- ஒன்று பத்தாக.
ஏகு அம்பு அத்தால் - சென்ற
திருமாலாகிய அம்பினால்.
முதலையே கம்பத்தோடும் -
முதற்பொருளையே
நடுக்கத்தோடும்

177

2200 அக்கம்ப முடையார்க்குத்
தென்பா லங்கண் சிவலிங்கம்
மிக்கன்பு தழைத்தோங்க விண்டு
வீசன் எனவிருவிப்
பொக்கங்கள் முழுதகலப் போற்றி
வேண்டி யருள்பெற்றுத்
திக்கெங்கும் புகழ்பரப்புந்
தில்லை வனத்தை 178
மீண்டணைந்தான்

2201 விண்டு முதலியோர் திருக்கூத்துக்
காணல்
ஆண்டணைந்த திருமாலுக்
கருளா ரமிழ்த மனையாரும்
தூண்டரும்பே
ரொளிப்பிழம்பாய்ச் சுடருந்
திருச்சிற் றம்பலத்துள்
காண்டகைய வானந்த நிருத்தங்
காட்டக் கழியன்பு
பூண்டதிருப் பாப்பரசு புள்ளேற்
றண்ண லொடுங்கண்டான் 179

2202 கண்டளவில் பெருங்காத லின்ப
வெள்ளங் கரையிகப்பக்

கொண்டநிறை மகிழ்ச்சியினா
லாடிப் பாடிக் கும்பிட்டு
பண்டைநிலை மறந்துமதுப்
பருகுஞ் சுரும்பிற் பரவசனாய்
மண்டியபே ரார்வத்தால்
வணங்கித் தொழுது
களிசிறந்தான் 180

2203 இறைவனார் திருக்கூத்துக்
கிசையக் கணங்க ளியமுழக்கும்
முறையுணர்ந்து
பெருங்களிப்பால் தானும் படகம்
முழக்குதலும்
மறைமுதல்வ ரதுநோக்கி
மகிழ்ந்து படகப் பணிதனக்கே
நிறைவிருப்பி னருள்செய்யப்
பெற்று வாழ்ந்தான் நெடியோனே 181

2204 விதுவொன்றுஞ் சடைமுடியார்
விண்டு வீசம் மந்தவா
றிதுகண்டீர் முனிவீர்கா ளீண்டுத்
தொழுது வழிபட்டுத்
துதிசெய்து கணநாதர் திருமா
ளிகைசூழ் தருமுன்றின்

மதுவிள்ளும் மலர்க்கூந்தல்
மலையான் மடந்தை எய்தினாள் 182

2205 அகத்தியேச்சர வரலாறு
பண்ணிசைந்த வரிச்சுரும்பர்
பாடல் பயிலும் மலரிலைஞ்சித்
தண்ணிசைந்த சிவகங்கைத்
தழங்குந் திரைநீர் குடைந்தாடிப்
பெண்ணிசைந்த பெருவனப்பின்
பிராட்டி யாங்குப்
பிறங்கொளியால்
கண்ணிசைந்த களிசிறப்ப வகத்தி
யேசங் கண்டணைந்தாள் 183

2206 வேறு
என்ற சூதனை மாதவர் யாவரு
மேத்தியே
பன்றி காணருஞ் சேவடிப் பற்றிய
சிந்தையோய்
துன்று சீர்மை யகத்தியே சத்தியல்
சொல்கென
நன்று முள்ளம் மகிழ்ந்து விளங்க
நவிற்றுவான் 184

2207 நாரதர் விந்தமலைக்கு மேன்மை
கூறிப் போதல்
கடவுள் மாமுனி நாரதன்
முன்னொரு காலையின்
இடனு டைத்திருக் காஞ்சியி
னேகம்ப நாதரைச்
சுடரும் மாடக யாழிசை
யாற்றொழு தேத்துவான்
தடவு வெள்ளிப் பருப்பத நின்றுந் 185
தணந்தனன்.

2208 அண்ண லார்தம் அடியிணை
தைவரு சிந்தையான்
நண்ணு கின்ற நரப்புக் கருவித்
தலைவனை
விண்ணின் நோக்குபு வெய்தென
விந்த நெடுங்கிரி
எண்ணம் வாய்ப்ப வியங்கு
முருக்கொடு முன்னுறா
186

2209 அருக்கி யம்முத லாயின
கொண்டு வழிபடூஉப்
பெருத்த காதலிற் பேணித்

தொழுது வணங்கலும்
கருக்க டிந்துயர் காழறு மாதவ
னோகையான்
மருத்த பூஞ்சுனை விந்த 187
வரைக்கிது பேசுவான்

2210 மன்னும் மெய்த்தவர் பாற்புரி
யும்வழி பாட்டினில்
நின்னை யொப்பவர் கண்டில
னித்தகு நின்னையும்
பொன்னி னாட்டவர் போத
விகழ்ந்தன ரன்னதை
உன்னி யுன்னி வருந்திடு
கின்றதென் னுள்ளமே 188

2211 என்ற தாபத வேந்தனை மீள
இறைஞ்சிமுன்
நின்று தேவருள் யாவர் இகழ்ச்சி
நிகழ்த்தினார்
என்ற னக்கிகழ் யாதுகொல்
கூறினை யேலது
மன்ற மாற்றுவன் யானென
விந்தம் வகுத்ததால் 189

2212 முனிவ னவ்வுரை கேட்டு
மொழிதரு மேன்மையிற்
புனித நின்னொடு பொன்வரை
நேரெனும் நூலெலாம்
பனிம திச்சடைப் பண்ணவர்
தேவர் குழாத்தொடு
நனிம கிழ்ந்தவண் வைகுவர் 190
நாள்தொறும் ஆதலால்
2213 இயங்கு கோள்கள் உடுக்கள்
இராசி யெவற்றொடும்
வயங்கு சந்திர சூரியர் தாம்வட
மேருவை
நயந்து சுற்றுவர் நாடொறும்
அத்திறம் நோக்கியே
உயங்கு கின்றனன் யானெனப்
பின்னரும் ஓதுவான் 191
2214 தனக்கு நேர்வரி யாய்பல
சாற்றுவ தென்கொலோ
எனக்கு நீநனி நண்பினை யாதலி
னித்திறம்
உனக்கி யம்பினே னின்னினி
யேகுவ லொய்யென

மனக்கு வேண்டிய செய்கென 192
மாதவன் நீங்கினான்
2215 விந்தம் ஓங்கி எழுதல்
எழுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய
விருத்தம்
பத்தர் மெய்க்கிளை மகதி
யாழ்பயில் படிம உண்டியன்
நீங்கலும்
மெய்த்த வெஞ்சினம் மீக்கொள்
மால்வரை வீயும் எல்லை
விளக்கினைச்
செத்தி றப்ப வளர்ந்தெ ழுந்து
விசும்பு சென்று நிவந்ததால்
மைத்த வல்லிருள் கீறி வாள்கள்
வயங்கும் ஆறு தடுத்தரோ.
வீயும் எல்லை விளக்கினைச்
செத்து - அவியும்போது
சுடர்விடும் விளக்கினை
ஒத்து. நிவந்து - உயர்ந்து. ஆறு-
வழி.
193
2216 துருவ மண்டல எல்லை கீழ்ப்பட

மேக்கெ ழுஞ்சுடர் வெற்பினைத்
தருநி லத்தவர் நோக்கி முந்து
தழற்ப டைக்குலி சக்கொடுங்
கருவி யிற்சிற கரிவ லாரி
யுடன்செ ருச்செய் கருத்தினால்
வருவ தாங்கொல் எனத்தி கைத்து 194
மருண்டு தம்முள் வெரீஇயினார்
2217 தங்கள் ஒப்புமை கொண்டு
நண்ணு தருக்கு ணர்ந்து
வெகுட்சியால்
பொங்கி விம்மி மதர்த்தெ
ழுந்தெதிர் போர்செ யப்புகு
தன்மையின்
கொங்கை வம்பு சழங்க மார்பம்
அலைத்து வீறு கொளக்கதழ்
தங்கண் மங்கையர் வெற்பின்
ஒக்கமுன் நோக்க விண்மிசை 195
அண்மினார்
2218 சிட்டி நாள்முதல் ஓய்வி லாது
தினம்பொ லங்கிரி சூழ்வர
வட்ட மிட்ட கறங்கினோலை
எனச்சு ழன்றல மந்துநைந்

திட்ட கோள்கள் இராசி
நாள்களும் அன்று தன்னம்
இளைப்பொழிந்
துட்ட தும்பு களிப்பின் வைகின
ஓங்கு மால்வரை யாலரோ.
கறங்கு - காற்றாடி. தன்னம் - 196
சிறிது.
2219 வேறு
மாயி ருங்கனக மாம
லைத்தலையின்
மன்னி வன்குயவன்
நேமியின்
ஞாயி றாதிகளை யிடைய
றாதுகடு
கச்சு ழற்றிநனி தளர்வுகூர்
பாய சீர்த்திமிகு துருவ
னுஞ்சிறிது
பணியொ ழிந்துறை
நலம்பெற
மீயு கந்தமணி அருவி
தாழ்நெடிய
விந்த வெற்புதவி செய்ததால் 197

2220 அருவி தாழ்சயிலம் ஒளிவ
ழங்குநெறி
தனைய டைத்துமிசை
யணவலால்
ஒருபு டைத்திமிரம் மொய்ப்ப
மற்றையொரு
புடையுறக் கதிர்கள்
மொய்த்திடும்
இருதி றத்தினொடு மருவு
பெற்றிமை
இசைந்த மன்னுலகம்
அற்றைநாள்
மரும லர்க்குழலி பாக மாகவளர்
மறைமு தற்பொருள்
நிகர்த்ததால் 198

2221 இகழ்ந்த நீரினி நடப்ப
தெங்கணென
எள்ளி வாள்களை
நகைப்பதூஉம்
திகழ்ந்த மேருவொடு செருவி
ளைப்பவறை
கூவி வீரநகை செய்வதூஉம்

உகந்தெ ழுந்தனது சீர்த்தி
பல்குவதும்
ஒப்ப எங்கணும் அடித்தலம்
அகழ்ந்து கல்லென இரைத்து
வெள்ளென
விளர்த்து வீங்குபுனல்
அருவியே 199
2222 இறவு ளர்க்குமிசை யுலக
வாழ்க்கையர்
விருந்தளித் துவகை
எய்தினார்
குறம டந்தையரும்
அரமடந்தையரும்
அளவ ளாயுறவு கொண்டனர்
முறைநி றுத்துசுர முனிவர்
வெற்புறையும்
முனிவர் நல்வர
வெதிர்ந்தனர்
மறைமு ழைப்பணிகள் வானு
லாம்பணி
புலம்பு தீர்ந்திட மணந்தன 200
2223 அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய

விருத்தம்
மிளைபடு சாரற் குன்றம் மேக்குற
நிவத்த லோடும்
ஒளிவழங் காமைக் கால வேறுபா
டொழிந்த வாற்றான்
வளமலி தவந்தா னங்கள்
முதலிய மறுத்துப் பைங்கூழ்
விளைவுகள் அ·கி ஞாலம்
வெறுவிய தாயிற் றன்றே 201

2224 தேவர்கள் துன்புறுதல்
அங்கது நோக்கி வல்லை புரந்தர
னாதி விண்ணோர்
தங்குலக் குரவ னோடுஞ்
சதுமுகன் இருக்கை சார்ந்தார்
பங்கயக் கிழவன் நோன்றாள்
பணிந்தனர் பரசிப் போற்றி
எங்களை வெருவா வண்ணம்
புரத்தியென் றிதனைச் சொற்றார் 202
2225 இருசுடர் வழங்கு மாற்றை
யிரும்புசூழ் சோலை விந்தப்
பருவரை தடுத்த லாற்றாற்

பகலிராத் தொடக்க மின்றித்
திருநெறி வேள்வி மாறித்
தெருமந்த துலக மன்னோ
மருமலர்க் கமல வாழ்க்கை
வயங்கெழு கடவு ளேறே 203
2226 இனியெமக் குறுதி யென்னே
யென்றலு னமிளவண் டூதும்
பனிமலர்க் கதுப்பி னைம்பாற்
பாரதி கொழுநன் கேளாத்
தனிமிடல் படைத்த
விந்தத்தருக்கினைப் பௌளவ
முண்ட
முனிவனே யடக்க வல்லும்
என்றுள முன்னிச் சொல்வான் 204
2227 நடலையின் றுயர்ந்தோய் கேட்டி
காசிமா நகரம் வைகுங்
குடமுனி தன்னை விண்ணோர்
குழாத்தொடும் நணுகி விந்தத்
தடவரைத் தருக்கு நீப்பான்
வேண்டுக தவத்தான் மிக்கோன்
கடலெலாங் குடங்கை யேற்றுப்
பருகினான் முன்னங் கண்டாய் 205

2228 என்றிது வியாழப் புத்தேட்
கியம்பினா னியம்பிப் பின்னும்
தன்றிரு வுளத்தி னெண்ணிச்
சயிலவீ றடக்க யானே
மன்றலம் பொழில்சூழ் காசி
வரைப்பினைக் குறுகி யந்த
மின்றிகழ் சடையாற் கோதி
விடுப்பலென் றெழுந்து
சென்றான் 206
2229 பொன்னவ னாதி தேவர்
புடையுறப் போந்து செங்கால்
அன்னமுங் கருமென் கூந்த
லன்னமும் மறலி யாடும்
கன்னிவெண் டரங்கத்
தெண்ணீர்க் கங்கையா றுடுத்த
காசி
நன்னெடு நகரம் புக்கான்
நகைமலர்க் கமலத் தோன்றல் 207

2230 அயன் அகத்தியருக்கு உரைத்தல்
அவ்வயி னகில நாத ரடியிணை
தொழுது போற்றித்

தெவ்வலி யடுபோ ராண்மைத்
தேவர்தங் குழாத்தி னோடும்
எவ்வமில் கேள்வி சான்ற
குறுமுனி யிருக்கை நண்ணிப்
பௌளவநீர் பருகி னானைக் 208
கண்டிது பகர லுற்றான்

2231 முக்குறும் பெறிந்த காட்சி
முனிவரே றனையாய் சால
மிக்குயர் விந்த நாகந் தருக்குமீக்
கொண்டு நாளும்
பொக்கமி லிரவி திங்கள்
புகுநெறி தடைசெய் தன்றால்
அக்கிரி யிறுமாப் பெல்லா
மகற்றுவான் நீயே வல்லை 209

2232 இன்னினி விரைக வல்லே
தாழ்க்கலை யென்று வேண்டும்
அன்னவே றுயர்த்த புத்தேட்
கருந்தவக் கிழவன் கூறும்
என்னிது புகன்றா யையா
வெம்பிராற் கினிய காசி
தன்னைவிட் டகலேன் வீடு
தருவதித் தலங்கா ணென்ன 210

2233 வண்டொடு ஞிமிறுந் தேனும்
வரிச்சிறைச் சுரும்பு மார்ப்பத்
தண்டுளி நறவ மூற்றுந் தடமலர்ப்
பொகுட்டுத் தெய்வப்
புண்டரீ கத்தின் மேய
புண்ணியன் கேட்டு முந்நீர்
உண்டுயர் முனிவர் கோமா
னுளங்கொள உணர்த்து கின்றான் 211

2234 வெறுப்பொடு விருப்பொன்
றில்லாய் விண்ணவர் இடுக்கண்
தீர்க்கும்
திறத்தினை எவ்வாற் றானும்
முடிப்பதே சீரி தன்றி
மறுப்பது தகாதால் மற்று
வயங்கொளி உலகம் மூன்றும்
பெறத்தகு கருமம் என்றால்
என்னினிப் பேசு மாறே 212

2235 சீருடைத் ததீசி முன்னோர்
தேவர்தம் பொருட்டுத் தங்கள்
ஆருயிர்க் கிறுதி நோக்கா
துடம்பையு மளித்தா ரன்றே
காரிய மிதுமற் றம்ம சிறிதெனக்

கருதல் வேண்டா
ஓரின்வே றுன்னை யொப்பா
ருலகமூன் றிடத்து மில்லை 213

2236 வேசற வொழிதி வெள்ளை
விடையவர்க் குவகை நல்கிக்
காசியின் மேன்மை சான்ற
கடிநகர் அங்கண் உண்டால்
மூசிள ஞிமிறு பாய முகையுடைந்
தொழுகுந் தேறல்
வாசமென் மலர்ப்பூம் பொய்கை
வளவயற் காஞ்சி மூதூர் 214

2237 மதுமலர்ப் பொழில்சூழ் காசி
யிறந்திடின் வழங்கும் முத்தி
அதுவும்நம் பெருமா னார்தம்
அருளுருப் பெறுவ தாகும்
முதுநகர்க் காஞ்சி தன்னை
நினைப்பவே முத்தி நல்கும்
கதுவருஞ் சிவபி ரானார் திருவடி
கலப்ப தாமால் 215

2238 அத்தலப் பெருமை முற்றும்
அழலவிர் சடைமேற் கங்கை

வைத்தவர் அறிவ தல்லால்
மற்றெவர் அறியற்பாலார்
சித்திகள் அனைத்தும் நல்கும்
ஆயிடைச் சென்றா யாகில்
உத்தம குணத்தாய் மற்றும் 216
பெருநலம் உனக்குண் டாமால்

2239 சிமிழ்விடப் பாம்பு சுற்றித்
திரைகடல் கலக்கிப் பெற்ற
அமிழ்தினை இமையோர்க்
கூட்டும் அரியெனக் கம்பம் மேய
குமிழ்மறி விழியாள் பாகர்
அருளினாற் கொழிக்கு மின்பத்
தமிழ்மொழிப் பாடை யொன்று
தரைமிசை விளங்கச் செய்வாய் 217

2240 பாணித்த லமையு மின்னே
படர்கெனும் பவளச் செவ்வாய்
வாணிக்கு மணாளன் றன்னை
விடைகொண்டு மகிழ்ச்சி கூர
ஆணிப்பொன் மாடக் கோயி
லகிலநா யகரை யன்பாற்
பேணித்தாழ்ந் தெழுந்து காசிப்
பெரும்பதி தணைந்து போந்தான் 218

2241 அகத்தியர் விந்தமலையை
அடக்குதல்
கச்சிமா நகரங் காணும் ஆதரங்
கைமிக் கீர்ப்ப
நச்சணி மிடற்றார் பாத நகைமலர்
மனத்துட் கொண்டு
பொச்சமில் மனையா ளோடும்
வானெறிப் போது கின்ற
விச்சைதேர் முனிவன் றன்னைக்
கண்டது விந்த நாகம் 219

2242 ஊற்றெழும் பரவைத் தெண்ணீ
ருழுந்தள வாக்கி யுண்ணும்
ஆற்றலின் நெடியனாகி
யளவினிற் குறிய னாய
நீற்றணி முனிவர் கோனைக்
காண்டலும் நெஞ்சம் மாழ்கிப்
பாற்றரும் பயமீக் கொண்டு
பதைபதைத் தொடுங்கிச் சோர்ந்து 220

2243 குறுகிமுன் குறுகித் தாழ்ந்து
கோதறு விதியி னாற்றால்
நிறுவிய அருக்கி யாதி

யருச்சனை நிரப்பல் நோக்கி
உறவனும் மகிழ்ந்து பத்தி
விளைவினை உயர்த்துக் கூற
மறவலுந் தொழுது போற்றி 221
மணிவரை யிதனை வேண்டும்
2244 ஐயனே யடியேன் மாட்டு
மருட்பெருங் கருணை வைத்த
செய்யனே யணங்கு லோபா
முத்திரை திளைக்குந் தூய
மெய்யனே யலைகள் வீசும்
விரிகடல் முழுது மேற்ற
கையனே யினியான் செய்யக் 222
கடவதென் னருளா யென்ன
2245 பொன்னில மிருக்கை
கொண்டோர் பொருட்டிவண்
தென்பா லாசை
தன்னையான் குறித்துப்
போந்தேன் சயிலமே மீளுங்
காறும்
இந்நிலை யிருத்தி யென்னக்
கரத்தினா லிருவிக் காஞ்சி
நன்னெடு நகரம் நோக்கி

நடந்தனன் நிகரொன் றில்லான் 223
2246 வேறு
செந்நெறி நோக்கி 'அமைந்தாங்
கொழுகா னளவறி கில்லான்
தன்னை வியந்தான் விரைந்து
கெடும்' எனல் சத்தியங் கண்டாம்
மன்னிய மேரு வரையோ டிகலி
வளர்ந்தெழு விந்தம்
முன்னுள தோற்றமும் வீறும்
முழுதும் இழந்தது மன்னோ 224

2247 சங்கர னாரெதிர் தோன்ற
மறையுந் தடாதகை தன்னோர்
கொங்கை நிகர்த்தது செல்லுங்
குறுமுனி நேருறு குன்றம்
அங்கது கண்ட விமையோ
ரனைவரு மத்திறங் கேட்ட
நங்கையை யீன்றபொன் மாலை
யுவகையின் நாற்றி யடைந்தார்.
நாற்றி - நான்மடங்கு 225
2248 அகத்தியர் காஞ்சியை யடைதல்
குன்றிடை முட்டி மறுகுங் குரீயின்

தடையுண் டழுங்கி
நின்ற வருக்கன் முதலோர்
நெறிகொளச் செல்ல விடுத்துத்
தந்துணைப் பாவையி னோடுஞ்
சார்தரு தாபத வேந்து
மன்றலம் பூம்பொழிற் காஞ்சி
வளநகர் தன்னைமுன் கண்டான் 226
2249 கண்டு தொழுது வணங்கிக்
கையிணை யுச்சியிற் கூம்ப
மண்டிய காதலிற் புக்கு மரபுளிச்
செய்கடன் ஆற்றி
அண்டர் பிரானார் தளிகள்
அனைத்தும் முறையான்
இறைஞ்சிப்
பண்டை மறைகள் முழங்கும்
படரொளி யேகம்பஞ் சேர்ந்தான் 227
2250 செல்வ மணித்திரு வாய்தல்
சென்று பணிந்து புகுந்தாங்
கல்வளர் கின்ற மிடற்றா ராரரு
ளென்ன நிறைந்த
சொல்வளர் சீர்ச்சிவ கங்கைத்
தூநறு மென்புன லாடி

எல்வளர் கண்டிகை வெண்ணீ
றெங்கும் வயங்க அணிந்தான் 2287

2251 வாங்கு நுணங்கிடை பாகர்
மாளிகை சூழ்மணி முன்றிற்
பாங்கு வலங்கொடு சென்று
படரொளி யானந்த வெள்ளம்
தேங்குந் தனிமறைச் சூதத்
தெய்வத் தருநிழல் மேய
வீங்குங் கருணைப் பிழம்பை
விழியெதி ரேகண்டு கொண்டான் 229

2252 இணங்கு முறைமையி னங்க
மெட்டினு மைந்தினுஞ் சால
வணங்கி மகிழ்ந்து திளைத்து
வார்புனல் கண்கள் சொரியக்
குணங்குறி யின்றி யெழுந்த
கோலத் திருவுருப் போற்றி
அணங்கரு மெய்யருள் பெற்று
மீண்டனன் ஆர்கலி யுண்டான் 230

2253 வன்பழ வல்வினை மாற்றுங்
கம்பம் மகிழ்ந்தவர் தென்சார்த்
தன்பெய ராற்சிவ லிங்கம் தாபித்

தருச்சனை யாற்றி
முன்பு வரம்பல பெற்று மீமிசை
மூண்டெழு மன்பான்
மின்புரி செஞ்சடை யாரை மீளப் 231
பழிச்சுத லுற்றான்
2254 அகத்தியர் துதித்தல்
கொச்சகக் கலிப்பா
இந்நா ளெனக்குப் பயப்பட்ட
திப்பிறவி
இந்நா ளெனக்குப் பயப்பட்ட
தியான்செய்தவம்
இந்நா ளெனக்குப் பயப்பட்ட
தென்னறிவும்
இந்நா ளுனைக்காணப்
பெற்றமையி னெங்கோவே
232

2255 எண்ணமெலா மெய்தினே
னெண்ணமெலா மெய்தினேன்
எண்ணமெலா மெய்தினே
னெங்கள் பெருமானே
கண்ணனொடு நான்முகனுங்
காணாத் துணையடிகள்

கண்ணெதிரே யிற்றைநாள் 2330
யான்காணக் காட்டினையே
2256 சங்கரா சம்புவே சங்கரா சம்புவே
சங்கரா சம்புவே சாம்ப
சிவனேயென்
அங்கணா வென்றென்று மோலிட்
டழைத்தரற்றும்
இங்கெனக்கு வாழ்நாள்க
ளிவ்வாறே போகியவே 234
2257 குன்றாத அன்புனக்கே குன்றாத
அன்புனக்கே
குன்றாத அன்புனக்கே
மிக்கோங்கு கொள்கையது
என்றுமெனக் குண்டாக
என்றுமெனக் குண்டாக
என்றுமெனக் குண்டாக
என்றுமோர் பெற்றியனே 235
2258 வையமிசைத் தோற்றமுதல்
சாங்காறும் மன்றவுனைத்
தெய்வமெனப் பேணாத்
திருவிலிகள் என்குலத்தில்
எய்தியொரு ஞான்றும் பிறவற்க

எய்துறினும்
வெய்தெனமற் றாங்கே
விளிந்தொழிக எம்மானே 236
2259 ஆனே றுயர்த்தருளி யன்றினா
ரூரெரித்த
கோனே யெனக்குக் குலதெய்வ
மாம்பேற்றால்
யானே பெருங்செல்வன் யானே
பெருஞ்செல்வன்
யானே பெருஞ்செல்வன் எல்லா
உலகிலுமே 237
2260 சிறந்துன்னைத் தெய்வமெனக்
கொள்ளாத சீத்தை
பிறந்த குலம்பிறவா நின்றகுலம்
பீளின்
உறந்த குலத்தும்
உமையொருபால் மேயாய்
மறந்தும் பிறவாத வாழ்வெனக்கு
வேண்டுமால் 238
2261 ஏழைக் குறும்பின் இமையோர்
தமக்கிரங்கிப்

பீழைக் கொடுவிடத்தை
யுண்டளித்த பேராளா
ஆழிப் பெருங்கருணை
யாரமுதே வெற்பீன்ற
மாழைப்பூங் கண்ணி மணாளா 239
அடிபோற்றி
2262 அகத்தியர் வேண்டுகோள்
வேறு
என்றென்று பன்முறையுந்
துதித்திறைஞ்சித் தாழ்ந்தெழுந்து
நின்றுகரஞ் சிரமுகிழ்ப்ப
நிறைந்தபெரு மகிழ்ச்சியுடன்
குன்றனைப் பெருந்தவத்தோ
னிதுவொன்று கூற்றுதைத்த
மின்றிகழுஞ் சேவடிக்கீழ்
விண்ணப்பஞ் செய்கின்றான் 240
2263 அடியனேன் வடகாசி நீத்தகன்று
நினக்கினிய
கடிமதில்சூழ் கொடிமாடக்
காஞ்சியினைத் தலைப்பட்டுப்
பொடியணிந்த திருமேனிப்
புண்ணியமே இமயவரைப்

பிடிமணந்த மதகளிறே
பெரும்பேறு பெற்றுய்ந்தேன் 241
2264 இத்தகுபே றுடையேற்கு
மற்றின்னும் ஒருகருத்து
மெய்த்தபெரு வேட்கையினால்
ஒழியாது மேன்மேலுஞ்
சித்தமிசை மூண்டெழுமால்
அதுநிரம்பச் சிறியேன்பால்
வைத்த பெருங் கருணையினால்
வழங்குவாய் எனப்போற்றி 242
2265 எவ்வினையு மோப்புதலால்
திராவிடமென் றியல்பாடை
எவ்வமறப் புதிதாக யான்வகுப்ப
நல்கியது
எவ்வருணத் துள்ளார்க்கு
மெளிதாகப் புத்தேளிர்
எவ்வெவர்க்கும் சுவையமிழ்தி
னினிதாகச் செய்தருளாய் 243
2266 மூன்றுறழ்ந்த பதிற்றெழுத்தான்
முழுவதுமாய் உனக்கினிதாய்த்
தோன்றிடுமத் தமிழ்ப்பாடைத்
துதிகொண்டு மகிழ்ந்தருளி

ஆன்றவர மெல்லார்க்கு
மிவ்வரைப்பி னளித்தருளாய்
ஏன்றெடுத்த மொழிகல்வி
யெவற்றினுக்கு மிறையோனே 244

2267 அகத்தியர் தமிழாசிரிய ராதல்
மன்னியவித் தமிழ்க்கிளவி
மந்திரங்கள் கணித்தடியேன்
செந்நெறியின் வழுவாவித்
திருக்காஞ்சி நகர்வரைப்பின்
உன்னணுக்க னாகியினி
துறைந்திடவும் பெறவேண்டும்
இன்னவரம் எனக்கருளாய்
எம்பெருமான் என்றிரந்தான் 245

2268 கூம்பியகைத் தலமுடைய
குறுமுனிக்குப் பிஞ்ஞகனார்
தாம்பரிந்து தமிழ்விளக்கு
மாசிரியத் தலைமையொடு
மேம்படுதென் றிசைக்கிறைமை
நல்கிவேட் டனபிறவும்
ஆம்பரிசி னளித்தருளி
யவ்விலிங்கத் திடைக்கரந்தார் 246

2269 இருமொழிக்குங் கண்ணுதலார்

முதற்குரவர் இயல்வாய்ப்ப
இருமொழியும் வழிப்படுத்தார்
முனிவேந்தர் இசைபரப்பும்
இருமொழியும் ஆன்றவரே
தழீஇயினார் என்றாலிவ்
விருமொழியும் நிகரென்னு
மிதற்கைய முளதேயோ 247
2270 இவ்வண்ணம் அருள்பெற்ற
இருந்தவனும் அகலிடத்தின்
மெய்வண்ண ஒத்துமுறைத்
தீந்தமிழை விளக்குவித்துச்
செவ்வண்ணத் திருமேனிப்
பெருமானார் திருவடிகள்
அவ்வண்ணந் தொழுதேத்தி
நெடுங்காலம் அங்கிருந்தான் 248
2271 வடமொழியைப் பாணினிக்கு
வகுத்தருளி அதற்கிணையாத்
தொடர்புடைய தென்மொழியை
உலகமெலாந் தொழுதேத்துங்
குடமுனிக்கு வலியுறுத்தார்
கொல்லேற்றுப் பாகரெனிற்
கடல்வரைப்பின் இதன்பெருமை

யாவரே கணித்தறிவார் 249

2272 அகத்தியர் பொதிகை யடைந்த வரலாறு

கலிவிருத்தம்

இத்தகு தமிழோதி யாங்கினி
துறைநாளில்
அத்தலை யரனார்தா மாயிழை
யுமையாளைப்
புத்தணி திகழ்மன்றல் புரிநல
முளதாக
எத்தலை யுறைவோரு மீண்டின
ரிமயத்தில் 250

2273 முனிவொடு வரைதாழ்த்த
முனிவனு மதுநோக்கி
பனிவரை தனையுற்றான் பலபல
வுலகத்தின்
இனிதுறை உயிரெல்லாம்
தொகுதலின் இருஞாலத்
தனிமக ளொருபக்கம் சாய்ந்தனள்
பொறை யாற்றாள் 251

2274 தென்புவி மிசையோங்கித்
திகழ்வட புவிதாழப்

பொன்பயில் உலகத்துப் புங்கவ
ரதுகாணூஉத்
துன்பொடு பயமெய்தித்
துணையடி தொழுதேத்தி
என்பணி வரைமார்பற் கின்னது 252
புகல்கிற்பார்

2275 தாழுறு புவிதன்னைச் சமனிலை
பெறவைத்துக்
காமுறு தமியேமைக் காப்பது
கடனெந்தாய்
ஆழ்கடல் விடமுண்டோய்
இல்லெனி லடியேங்கள்
வாழல மிதுபோதே அவல்விழு
வதுதிண்ணம் 253

2276 வெருவரு செயலோராய்
விண்ணவர் இதுகூறத்
திருமுடி அசைவோடுஞ்
சினவிடை யவர்சொல்வார்
தருமலர்த் தொடையீர்காள்
சனமிக நிரைவுற்று
மருவிய பாரத்தால் தாழ்ந்தது
வளர்ஞாலம் 254

2277 ஆதலி னியாமாத லெம்மொடு
நிகராலோர்
மாதவ முனியாதல் தென்றிசை
வயினின்னே
போதரி னுலையாமே புவிநிலை
பெறுமென்னக்
காதர முறுவிண்ணோர் கேட்டனர்
கவலுற்றார் 255

2278 மணவினை நிகழ்காலை மதிமுடி
யுடையானங்
கணைவது தகுமேவே றவனோடு
நிகர்வர்யார்
இணையிலி முழுதிற்கு மிறையவ
னெவராலும்
உணர்வரு முதலென்றே ஒலிடும்
மறையெல்லாம் 256

2279 என்றிவை பலவெண்ணி
யிணையடி தொழுதேத்தி
அன்றினர் புரமூன்றும் நீற்றியன
அடிகேள்இம்
மன்றலின் நீசேற லெவ்வண
முனைநேரா

கின்றவ ருளரென்று கேட்டில
மெங்கெங்கும் 257

2280 என்னலு மனலங்கை யேற்றவ
ரிமையீர்நீர்
சொன்னது மெய்யேயித்
தொல்லுல கினிலெம்மை
அன்னவ ரிலைகண்டீர் குறுமுனி
யலதென்னாப்
பன்னிய மொழிகேளாப்
பண்ணவர் களிகூர்ந்து 258

2281 மங்கல வினைசான்ற
வதுவைசெய் யமையத்தின்
எங்களை யுடையாய்நீ யேகுவ
தமையாதே
அங்கினி அனைகிற்பான்
தமிழ்தெரி யறவோர்க்குச்
சங்கர விடைநல்கத் தகுமென
வுரைசெய்தார்
259

2282 கடல்விட மமுதாக்குங் கறைமிட
றுடையாருங்
குடமுனி தனையங்கண் கூயினை

ரெதிர்நோக்கிப்
படரொளி யிளமூரல் பனிமுக
மலர்காட்டித்
தொடர்புடை விழிகாட்டும்
கருணையி னிதுசொல்வார் 260
2283 புத்தெழில் பெறுவிந்தம் புரிதரு
மிடர்மாற்றி
முத்தமிழ் முனிவாமுன் முச்சக
முழுதுய்ய
வைத்தனை யிதுபோதுஞ் சந்தன
வரைநண்ணி
இத்தரை சமமாகப் புரிமதி
கடிதென்றார் 261
2284 இருள்பொதி மணிகண்ட
ரடிதொழு திருமுந்நீர்
பருகிய முனிவேந்தன் பையுளின்
உரைசெய்வான்
அருள்பெறு மடியார்கட் கவரினு
மினியானே
கருணையின் நிறைவேயான்
கழிவது முறையேயோ 262
2285 மருவினர் பிரியொண்ணாய்

மற்றிவ ரெல்லாநின்
திருமண நிறைகோலங் காண்டகு
திறல்பெற்றார்
பெருமண நடுவேநீ பிரிகென
வெனைநீப்ப
இருளுறு கொடியேனிங்
கெப்பிழை செய்தேனோ 263

2286 துணைவிய ரொடுவானத்
தொல்லுல குடையாரும்
பணமணி மணிநாகர் பாரிடர்
முனிவோரும்
மணவணி தொழுதுய்வான்
இன்னமும் வருகின்றார்
அணைவுறு தமியேனைத்
தள்ளுவ தழகேயோ 264

2287 விரைசெலல் முனிவோர்கள்
விரைகெழு சுனைதோய்வார்
அரசிலை குசைமற்றும் அன்புடன்
எதிருய்ப்பார்
கரகமு மிழைசூழ்வா ரவரோடு
களியாமே
தெருமர வடியேனைத் தள்ளுதல்

சீரேயோ 265

2288 பாடுவர் சிலரன்பர் பரவுவர்
சிலரன்பர்
ஆடுவர் சிலரன்பர் அழுகுவர்
சிலரன்பர்
ஓடுவர் சிலரன்பர் உவரோடு
மகிழாமே
வாடுற அடியேனைத் தள்ளுதல்
மரபேயோ 266

2289 ஒளிமணி மழைதூர்ப்பார்
ஒண்மலர் மழைதூர்ப்பார்
புளகமும் உடல்போர்ப்பார்
புகழ்பல திசைபோர்ப்பார்
அளவறு மகிழ்கூர்ப்பார்
அவரோடு கலவாமே
தளர்வுற அடியேனைத் தள்ளுவ
தருளேயோ 267

2290 கண்டனம் மணவின்பங் காழுறு
வினையெல்லாம்
விண்டன முலவாத மேதகு
சிவபோகம்

கொண்டன மெனவார்ப்பா
ரவரொடு குலவாமே
தொண்டற வடியேனைத் 268
தள்ளுதல் சூழேயோ
2291 குழலவிழ் வதுமோரார்
குழைவிழு வதுமோரார்
இழைசரி வதுமோரார் எதிரெதிர்
மடமாதர்
மொழியுமங் கலவோதை
யிருசெவி முகவாமே
கழிவுற வடியேனைத் தள்ளுதல்
கடனேயோ 269
2292 முனிவரர் கணநாத ரயனரி
முதலானோர்
பனியறு கணிகாலைப் பேரிசை
படமுன்பின்
எனவெழு நிறைபூசல் கண்டினி
துவவாமே
மனமடி வுறவென்னைத்
தள்ளுதல் மாண்பேயோ 270
2293 மண்டில மணிவேதி குண்டமும்

மலிவித்திங்
கெண்டிசை புகைவிம்ம எரியிடை
இழுதூற்றித்
தண்டிரள் பொரியட்டுந் தகவது
காணாமே
விண்டிட வடியேனைத் தள்ளுதல் 271
விழைவேயோ
2294 ஒழிகொளி மணிவேய்ந்த கரகம
துறுபான்மை
விழிமனை யவள்வார்ப்ப
வெற்பிறை நினதாள்கள்
கழுவினன் மலர்தூவி வழிபடல்
காணாமே
அழிவுற அடியேனைத் தள்ளுதல் 272
அறனேயோ
2295 காரொடு நிகர்கூந்தற் கன்னியை
மலைவேந்தன்
நீரொடு நின்கையில் உதவிடு
நிறைகோலம்
ஆரொடு மதிவேய்ந்த அங்கண
காணாமே
பேரிடர் உறவென்னைத்

தள்ளுதல் பெட்பேயோ 273
2296 ஒருவர்முன் னணிசாந்தம
மொருவர்தம் முதுகப்பப்
பருவிலை மணியாரம் பட்டுடல்
வடுவாக
நிரல்பட மிடைகுற்றார்
தொழுநிலை காணாமே
பருவர வடியேனைத் தள்ளுதல்
பண்பேயோ 274
2297 குடையொடு குடைதாக்கக்
கொடியொடு கொடிதாக்கப்
படையொடு படைதாக்கப்
பண்ணவர் குழுவோடும்
விடைமிசை வருகோலம்
விழியெதிர் காணாமே
கடைபட வடியேனைத் தள்ளுதல்
கவினேயோ 275
2298 வாரண நிரைசூழ வாம்பரி
நிரைசூழத்
தேரணி நிரைசூழத் தேவர்கள்
புடைசூழ
ஏரணி நகர்சூழும் நினதெழில்

காணாமே
ஆரஞர் உறஎன்னைத் தள்ளுதல்
அமைவேயோ 276
2299 தொடிபல நிலம்வீழத்
துணைமுலை நனிவிம்மக்
கடிபடு குழல்சோரக் கன்னியர்
மயல்கூரும்
படிமறு கிடைநண்ணும்
புத்தெழில் பாராமே
மிடியுற வடியேனைத் தள்ளுதல்
விதியேயோ 277
2300 மரகத வடிவாளும் மழவிடை
யனையாயும்
ஒருமணி யணையும்ப ரினிதுறை
யுயர்கோலம்
இருவிழி களிகூரப் பருகுவ
தில்லாமே
பரிவுற அடியேனைத் தள்ளுதல்
பாங்கேயோ 278
2301 வந்தனர் மணஞாட்பின் மலரடி
தொழுவார்க்குத்
தந்திடும் அருள்நோக்கம்

தமியனும் உடன்நின்று
சிந்தையின் மகிழ்வெய்தப்
பெறுவது செய்யாமே
நைந்திட அடியேனைத் தள்ளுதல்
நலமேயோ 279

2302 அன்றியும் உயர்காஞ்சிப்
பதியினில் அடியேற்கு
மன்றநின் அணிமைக்கண்
வைகிட வரமீந்தாய்
இன்றது தனைமாற்றி எழில்வளர்
பொதியத்திற்
சென்றினி துறைநீயென் றருளிய
செயலென்னே 280

2303 என்னையும் உடையாய்நின்
திருவருள் இதுவோயென்
றின்னன பலபன்னி இருவிழி
புனல்வார
அந்நிலை நனியெய்தி அழுதழு
தயர்வெய்தும்
தன்னிகர் தமிழ்வாய்மைத்
தலைவனை யெதிர்நோக்கி 281

2304 அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய
விருத்தம்
சுவலிற்றாழ் குதம்பைக் காதிற்
சுந்தரர் அருளிச் செய்வார்
அவலித்தல் வேண்டா கேட்டி
அருந்தவக் கிழவ ஞாலம்
செவிலித்தாய் என்ன ஓம்பும்
தீம்புனற் கன்னி நாட்டில்
தவலிற்றீர் வேறு காஞ்சி
சமைத்துமுன் பொருட்டு மாதோ 282
2305 அத்தலைக் காஞ்சி யூரும்
எமக்குமிக் கினிதாம் அங்கண்
இத்தகு சிறப்பு வாய்ப்ப
யாம்புனை வதுவைக் கோலம்
உத்தமக் கிழத்தி யோடும்
உனக்கெதிர் காட்டு கின்றாம்
மெய்த்தபே ருவகை பூப்ப
விழியுறக் காண்டி மற்றும் 283
2306 கருதிநீ வரங்கள் பெற்ற வடநகர்க்
காஞ்சி மாட்டும்
வருமுறை யாண்டு தோறும்
பங்குனித் திருநாள்மல்கத்

திருவிழா முடிவின் மன்றற்
செய்கையும் எமக்குண் டாக
அருள்புரிந் திடுதுங் கண்டாய் 284
அறிவநீ மகிழு மாற்றால்
2307 என்றிவை யுலக மெல்லா
முய்யுமா றியம்பி வேளை
வென்றவர் தழுவித் தேற்றி
விடைகொடுத் தருளப் பெற்று
வன்றிறல் முனிவர் கோமான்
மகிழ்ந்தடி வணங்கிப் போந்து
தன்றுணைக் கிழத்தி யோடுஞ்
சையமால் வரையைச் சார்ந்தான் 285
2308 வேறு
சலம்ப டைத்தவா தாவிவில்
வலன்றனைச் சவட்டிய
பெருநோன்பின்
வலம்ப டைத்தவ னவ்வரை
யணுகலும் மறிதிரைக் கடலாடை
நிலம்ப டைத்தது தொன்னிலை
யாவரும் நிறைபெருங்
களிகூர்ந்தார்
நலம்ப டைத்தசீர் உறுவனு

மாயிடை வதிந்துதென்
மலைநண்ணி 286
2309 தெனாது காஞ்சியும் உத்தர
காஞ்சியும் நித்தலும்
சென்றேத்திப்
பினாக பாணியார் திருமணங்
கண்ணுறப் பெற்றுளங்
களிப்பெய்தித்
தனாது பத்தியால் அணிபெறத்
தொடுத்திடுஞ் செந்தமிழ்ப்
பாமாலை
மனாதி யானுணர் வரியவர்
இணையடி மலர்மிசைப்
பலசாத்தி 287
2310 தென்றற் பிள்ளையை
வயிறுளைந் தீன்றுதீம்
பொருநைநீர் குளிப்பாட்டி
மன்றற் சந்தனப் பொதும்பரின்
தமிழொடு வளர்த்து மென்மெல
ஞால
முன்றிற் பால்விளை யாடவிட்
டமர்முது மலயவெற்

பினுஞ்சையக்
குன்றத் துமகத் தீசத்தும்
முறைமுறை குலவிவீற்
றிருக்கின்றான் 288
2311 இன்ன தாமகத் தீச்சரம் வந்தவா
றிவ்விடைப் பணிந்தேத்தி
அன்னம் அன்னவள் மண்டபம்
மாளிகை யங்கணம் ஆங்காங்குத்
துன்னும் வந்திகர் கணாதிபர்
வாயில்காப் புடையவர்
தொழப்போந்து
மன்னு மாமுதல் இடவயின்
மத்தள மாதவேச் சரங்கண்டாள் 289
2312 என்றி யம்பிய சூதனைப்
பழிச்சின ரிறும்புசூழ் வடமேருக்
குன்ற வார்சிலை வாங்கிய
மதனுடைக் குழகனா
ரடிப்போதில்
ஒன்று சிந்தையோய் மத்தள
மாதவேச் சரத்தியல்
உரையென்ன
வென்ற மாதவர் வினாதலு

மாங்கவன் மேவர
விரிக்கின்றான். 290

2313 மத்தள மாதவேச்சர வரலாறு
விரைப்ப சுந்துழாய் மணிமுடிப்
புங்கவன் வீங்குநீர்க் கலிக்கச்சி
வரைப்பின் விண்டுவீச் சரக்குறி
நிறீஇத்தொழும் பேற்றினான்
மறைநான்கும்
இரைப்ப வார்பொழிற் புலிநகர்ப்
பொதியிலில் எடுத்தாண்
டவங்காணூஉ
உரைப்ப ரும்பெறற் படகமங்
கெழுப்பிடப் பெற்றபின்
உவப்பாலே 291

2314 அடிய ளந்தவன் கறைமிடற்
றடிகளை ஆனந்தக் கூத்தாடல்
முடிவில் ஏத்தெடுத் தடியனேன்
மத்தளம் முழக்கவும்
பெறவேண்டும்
படியி லாப்பெருங் கருணையஞ்
சலதியே பணித்தருள்
எனப்போற்ற

வடிநெ டும்படைக் கழுக்கடை
யேந்திய வள்ளலார்
அருள்செய்வார் 292

2315 இவ்வ ரைப்பிடை நித்தலும்
படகநீ யெழுப்பிட
வரம்பெற்றாய்
செவ்வி மத்தள முழக்கவும்
விழைதியேற் செப்புது
மிதுகேட்டி
வவ்வி யத்தொகை யறவெறிந்
துயரிய வான்றவர்
குழுப்போற்றுங்
கௌளவை யம்புனற் காஞ்சியை
முன்புபோற் கதுமெனச்
சென்றெய்தி 293

2316 அங்கண் மத்தள மாதவேச்
சரனென அருட்குறி நிறீஇப்
போற்றிப்
பொங்கு மன்பினால் விதியுளி
அருச்சனை புரிகுதி மற்றாங்கே
துங்கம் நீடிய பரவெளிப்

பிலத்தயற் சூழலின்
எஞ்ஞான்றும்
தங்கு காப்புடை நடமெனப்
பெயரிய தாண்டவம் 294
புரிகின்றோம்

2317 செல்வம் மல்குமித் தில்லைநீள்
வனத்திடைத் திருச்சிற்றம்
பலமொன்றே
சொல்லி றந்தொளிர் பரவெளி
யெனப்படும் சுரிவளைக்
குலமார்க்கும்
மல்லல் நீர்த்தடம் புறம்பணை
வேலிசூழ் வளம்பொழில்
திருக்காஞ்சி
எல்லை யுட்படு வரைப்பகம்
முழுவதும் பரவெளி
யெனத்தேறாய் 295

2318 ஆதி யந்தமு மில்லதோர்
மெய்யறி வானந்த நிறைவாகுஞ்
சோதி நந்தமைத் தம்மனக்
குகையினுந் தொழுபவர்
கருத்தீமை

காது காஞ்சியாம் பரவெளித்
தலத்தினுங் காண்டகப்
பெறுவோரே
ஓதி முற்றுணர் உறுவரும்
பெறலரும் வீட்டினை உறுவாரால் 296

2319 வன்னி யிற்படு பொருள்களக்
கணந்தனில் வன்னியா மதுபோல
என்ன ராயினும் பரவெளிக்
காஞ்சியி னெய்தினெம்
மியல்பாவார்
அன்ன தன்மையான் அத்தலத்
திறந்தவர்க் கழற்கடன்
கழிப்போரைத்
துன்னு சூதகந் தொடக்குறா
திழிஞரைத் தீண்டினுந்
தொடக்கில்லை
297

2320

பாப்புப் பாயலோய் இத்தகைச்
சிறப்புடைப் பதிவயின்
எமைப்போற்றின்
காப்புத் தாண்டவம் ஆயிடைக்

காட்டுதும் அந்நடந் தனக்கேற்பக்
கோப்புச் சீரமை மத்தளம்
முழக்குவா யாகெனக்
கொடும்பாச
நீப்புச் செய்தெமை யாளுடை
யண்ணலார் நிகழ்த்திய 298
மொழிகேட்டு
2321 வண்டி னம்புகுந் துழக்கிய
பூந்துழாய் வானவன்
பெரிதோகை
கொண்டு வல்விரைந் தணுகினன்
காஞ்சியிற் கோழரைத்
தனிமாக்கீழ்
அண்டர் போற்றுவாழ்
அங்கணர்க் கணிமையி னாகம
விதியாற்றால்
கண்டு மத்தள மாதவேச்
சரன்றனைப் பூசனைக்
கடன்பூண்டான் 299
2322 இறைவன் காப்பு நடனங்
காட்டுதல்
கலிநிலைத்துறை

போக்க ருந்தவம் பற்பகல்
புரிந்துபே ரன்பு
தேக்கு சிந்தையான் மீச்செலத்
திருவருள் வழங்கி
வாக்கும் உள்ளமும் தொடர்வரு
வள்ளலார் முழுதும்
காக்கு நாயகர் காட்டினார்
காப்புநன் னடனம் 300

2323 வீங்கி ருட்பிழம் பள்ளிவாய்
மடுத்துவெங் கதிர்கான்
றோங்கு செங்கதிர் ஆயிரம்
ஒருவழிக் குடுமி
யாங்கு வில்லுமிழ் அற்புதப்
பொலஞ்சுடர்ப் பொதுவின்
பங்கர் எங்கணும் படரொளி
விரிகதிர் பரப்பி 301

2324 அனைய மன்றினுக் கரும்பெறல்
அணியெனக் கவின்று
புனையும் நீற்றொளி வயங்கிய
திருவுருப் பொலிய
வினயி கந்தவர் விள்ளருஞ்
சரண்மிசை வீக்குஞ்

கனைம ணிக்கழல் கலின்கலின்
கலினெனக் கறங்க 302

2325 வார்ந்த செஞ்சடை மாதிரம்
எட்டினுஞ் சுலவ
ஆர்ந்த தெய்வதக் கங்கையா
றலம்பிநீர் துளிப்பக்
கூர்ந்த இன்னருட் குறுநகை
இளநிலா முகிழ்த்துச்
சார்ந்து போற்றெடுத் திசைப்பவர்
தம்முயிர் பருக 303

2326 கஞ்ச வாண்முகம் மலர்தரக்
கட்கடை கருணைப்
பஞ்சி னேரடிப் பனிவரைப்
பிராட்டிபால் நடப்ப
அஞ்சு பூதமும் படைத்தளித்
தழிக்கவும் வல்ல
துஞ்ச ரும்புகழ்க் குறட்கணந்
துணங்கையாட் டயர 304

2327 ஊன மில்பசுங் கொடியென
ஒல்கிநின் றொருபால்
கான ளாங்குழல் மலைமகள்

கண்டுகண் களிப்ப
வான நாட்டவர் கற்பக
மலர்மழை பொழியத்
தானம் எங்கணும் அரகர 305
சயவொலி தழைப்ப
2328 கட்டு வார்முர சாதிய
பெருங்கணப் பூதர்
எட்டு நாகமும் மாகமும்
செவிடுற எழுப்ப
மட்டு வார்ந்தெனச் செவியெலாம்
அண்ணிக்கும் மதுரம்
பட்ட தீங்கிளை நரப்பியாழ்
கின்னரர் பயில 306
2329 வேத மாயிர மொருவயின்
வெண்குடப் பணில
நாத மாயிர மொருவயின்
நலங்கிளர் முழவப்
பேத மாயிர மொருவயிற்
பெரும்புனற் பரவை
ஓத மாயிர மார்த்தெனத்
தழங்கொலி யோங்க
307

2330 நடிக்கு மற்புத நாடகங்
காண்டலும் புளகம்
பொடிக்கும் மேனியன்
புனல்பொழி விழியினன் துதிகள்
படிக்கும் நாவினன் அஞ்சலி
பற்றிய கரத்தன்
கடிக்கு றுந்துழாய்க் கண்ணியான் 308
படிமிசை வீழ்ந்தான்

2331 வீழ்ந்தெ ழுந்துளம் மகிழ்ந்துபே
ரின்பவெள் ளத்தின்
ஆழ்ந்து பன்முறை
பணிந்துபோற் றிசைப்புழி
யவற்கு
வாழ்ந்த பேரருட் கருணையான்
மத்தளம் முழக்கப்
போழ்ந்த வெண்மதிக்
கண்ணியார் திருவருள் புரிந்தார்
309

2332 நீண்ட மேனியான் நிறைபெரு
மகிழ்ச்சியில் திளைத்துத்
தாண்ட வந்தனக் கிசையமத்
தளவியம் முழக்கி

மாண்ட ருந்திறல் மத்தள மாதவ
னானான்
வேண்டு மெய்வர மவன்பெற 310
வளித்தனர் விமலர்

2333 அச்சு தன்பெறு வரத்தினா
லன்றுதொட் டென்றும்
கச்சி வைப்பினின் மத்தளங்
கறங்குபே ரோதை
முச்ச கத்தையும் நிறுத்திட
முழுவதும் புரக்கும்
பச்சி ளங்கொடி பாகனார்
திருநடம் பயில்வார் 311

2334 காப்பு நன்னடங் கண்ணுறப்
பெற்றவர் கரும
யாப்பு வீழ்த்துயர் வீடுபே
றெய்துவார் பிறவி
ஒப்பு மத்தள மாதவேச் சரமிது
வுரைத்தாம்
வாய்ப்பு றுந்தவக் கொள்கையீர்
மேலினி வகுப்பாம் 312

2335 அம்மையார் மண்டபத்

தெழுந்தருளுதல்
எம்பி ராட்டியங் கிறைவரைத்
தொழுதுபோற் றிசைத்து
நம்பு காதலின் தோழியர்
குழாத்தொடு நடந்து
கம்ப நாயகர் திருவருட்
பெருமையே கருதிச்
செம்பொன் வேய்ந்தொளி 313
பிறங்குமா மண்டபஞ் சேர்ந்தாள்
2336 எண்ணில் பன்மணி யாங்கணும்
இளவெயில் எறிப்ப
வண்ணம் மாண்டபொன்
தூண்பல நிரைநிரை வயங்கக்
கண்ணி றைந்தபே ரழகினுக்
கணியெனக் கவின்று
விண்ண ளாங்கொடி மிடையுமம்
மண்டப வரைப்பின் 314
2337 சுற்று நீடிய தோழியர் கவரிசாந்
தாற்றி
பற்றி நின்றிரு பாங்கரும்
பணிநனை புரியச்
சற்றி ருந்திளைப் பாறினாள்

எழுந்துமீத் தருக்கு
முற்றி லாமுலை அந்நலார்க்
கின்னது மொழிவாள் 315

2338 மன்னு யிர்த்தொகை முழுவதும்
மாயையின் மறைப்புண்
டின்னல் செய்யிரு வினைவலைப்
படுங்களிவ் வினைதா
முன்னை யெம்மையெம்
அடியரைப் பிணிப்பதொன்
றில்லை
அன்ன தாயினும் அகிலமுந்
தெளிந்துய்தற் பொருட்டு 316

2339 ஆட லான்விழி புதைத்தலின்
ஆரிருட் படலம்
மூட யாவையும் இடர்க்கடல்
மூழ்கிய வதனால்
கூடும் வல்வினை கழுவுறக்
காஞ்சியைக் குறுகி
நீட நீயெமை யருச்சனை
யியற்றுதி நெறியால் 317

2340 என்று மந்தரப் பறம்புறை
யெம்பிரான் விடுப்ப

மன்ற விந்நகர்க் கெய்தினன்
வளரிள முலையீர்
இன்று நான்புரி பூசனைக்
கிசையயென் பணியில்
நின்று வேண்டுவ தம்மினென்
றுணர்த்தினள் நிமலை 318

2341 உரைத்த வாய்மொழி கேட்டலும்
உளங்களி துளும்பி
விரைத்த கூந்தலார் மென்மல
ரடிதொழு தெழுந்து
திரைத்த பாற்கடல் அமிழ்தனாய்
செய்பணி வெவ்வே
றரத்த வாய்திறந் தெங்களுக்
கருளென அருள்வாள் 319

2342 இறைவி தோழிகளுக்குக்
கட்டளையிடல்
சீலந் தாங்குவிண் ணவரும்
விழைதகு தீம்புனற் கூவல்
காலந் தோறும்யா னாடிக் கருமம்
இயற்றுதற் கொன்றும்
ஆலந் தாங்கிய கண்டத் தடிகளுக்
காட்டுதற் கொன்றும்

ஏலந் தோய்ந்திருள் கூரும்
ஈர்ங்குழ லவர்சிலர் அகழ்மின் 320

2343 அலைகள் வெண்மணி வீசி
யதிர்புனல் நதிக்கரை யருகு
மலர்கள் பச்சிலை கனிகள்
மல்கிய மயிலைவில் லந்தண்
பலவு மாதிய பலவும் பயில்வுறு
நந்த வனங்கள்
இலைமு கப்பொலம் பூணின்
எழுமுலை யவர்சிலர் புரிமின் 321

2344 நறிய சந்தன விழுது நாறிய
மான்மதச் சாந்தம்
வெறிகு லாங்கருப் பூரம்
விரைகெழு குங்குமம் பிறவும்
செறுவு கொண்டபூங் கதிரின்
தெய்வத மணியணி விலையிட்
டறிவ ரும்பரி வட்ட மாதிய
சிற்சிலர் கொணர்மின் 322

2345 ஆனின் ஐந்துடன் ஐவே
றமுதமும் சிலர்சிலர் தம்மின்
தேன ளாந்திரு வமுது முதலிய

சிலர்சிலர் தம்மின்
வான ளாவிய கோயில் மாளிகை
எங்கணு மணிகள்
கான ளாமலர் பட்டிற் 323
கவின்நலஞ் சிலர்சிலர் புனைமின்
2346 தோழிமார் தொண்டு
இன்ன வாறிம யத்தின் இளம்பிடி
ஏவுத லோடும்
அன்ன தோழியர் பலரும் ஐயென
அடியிணை தொழுது
முன்னர் யாம்செய்தும் என்றாங்
கொருவரின் ஒருவர்முன் முடுகித்
துன்னு காதலின் மூண்டு
தொழில்தலை நின்றனர் மன்னோ 324
2347 தெவ்வடு வேற்கண் உமாபத்
திரையொடு கீர்த்தி மதியென்
றிவ்விரு மாதர் வடக்குந் தெற்கு
மகழ்ந்திரு கூவல்
கௌளவை நெடுந்திரைக் கங்கை
காளிந்தி அங்கண் மடுத்தார்
அவ்விரு தீர்த்தங் குடைந்தோ
ரல்லல் பவப்பிணி நீப்பார் 325

2348 வார்ந்த நெடுஞ்சடை மோலி
யேகம்ப வாணர் தமக்கு
நேர்ந்த திருவமு தாக்க நீடும்
அனற்கிறை திக்கின்
ஈர்ந்தண் மணிப்புனற் கூவல்
இடம்பெறத் தொட்டு வனப்பின்
ஆர்ந்த திருமடைப் பள்ளி
யமைத்தன ராலொரு சாரார் 326

2349 நிலவு மெருக்கு மணிந்த நீண்முடி
சாத்திய மேற்பாற்
குலவு நதிக்கரை ஞாங்கர்க்
கோதறு தூய வரைப்பிற்
பலருந் தொழத்தகு மேன்மை
பயிலம்பி காவன மென்னு
மலர்நிறை நந்த வனங்க ளாக்கின
ராங்கொரு சாரார் 327

2350 நெட்டிலை வாழைக் குலங்கள்
நெருப்புறழ் செம்பழப் பூக
மட்டு மதுக்கழை தூணத்
தியாத்தவிர் காழ்வடம் நாற்றி
மட்டவிழ் பூந்தொடை தூக்கி

வன்ன விதானம் விதானித்
திட்டு மணித்திருக் கோயிற் 328
கெழில்புரிந் தாரெொரு சாரார்

2351 வாசக் கொழும்புழு கப்பி
வண்ண மலர்த்துகள் அட்டி
வீசிச் செழும்பனி நன்னீர்
விரைகமழ் தீம்புகை யேற்றிக்
காசைத் தகர்த்துக் கரைத்துக்
கவின்திரு மாளிகைச் சுற்றும்
ஆசைச் சுவர்த்தலம் முற்றுஞ்
சித்திரித் தாரொரு சாரார் 329

2352 வீறும் விரைப்பாளி தங்கள்
வெறுவிய வல்சியக் காரச்
சோறு புளிந்தயிர்ச் சொன்றி
துப்புடை யேனைப் புழுக்கல்
நாறு நறுங்குய்க் கருனை முதலிய
நால்வகை உண்டி
ஆறு சுவைத்திறம் விம்ம அட்டன
ராலொரு சாரார் 330

2353 ஓட்டொழி யாநறுந் தேற
லொண்மலர் குற்றனர் கொண்டு
சூட்டொடு கண்ணிகள் இண்டை

தொங்கல் முதற்பல வாக்கி
ஈட்டு நறும்புகை யேற்றி
யீர்ம்பனி நீர்தெளித் தம்பொற்
சேட்டொளி மூழி யமைத்துச்
சேர்த்தன ராலொரு சாரார் 331

2354 செம்பொ னிழைத்த தசும்பில்
தெய்வத மந்திர மோதி
அம்பொ னிழைத்துகில்
வாய்ப்பெய் தலையெறி தீர்த்தம்
வடித்துக்
கொம்பி னொசிந்தனர் கொண்டு
குளீர்மணிக் கோயிலி னுள்ளால்
பம்பு நிறைகள் நிறையப்
பாய்த்தின ராலொரு சாரார் 332

2355 சுடர்விடு மாடகச் செம்பொன்
தூமணி வட்டகை யோடு
படலிகை யாதிகள் சுத்தி பண்ணி
யமைத்து நறும்பூ
அடைதளிர் யாவையு மாய்ந்தங்
கார்த்தி மணத்தயே லாதிக்
கடிதிரு மஞ்சன மட்டிக் களிமிகுந்
தாரொரு சாரார்

2356 தூங்கு பலாக்கனி தாற்றுத்
தூத்திரள் வாழைப்ப ழுங்கள்
மாங்கனிக் குப்பை நரந்தம்
மாதுளை நாறெலு மிச்சை
தேங்கமழ் தெங்கின் குடக்காய்
தீம்படு பூகப் பழுக்காய்
ஆங்கண் நிரப்பினர் கைக்கொண்
டணுகின ராலொரு சாரார் 334

2357 ஆனுடைப் பாற்குடங் கோடி
யருஞ்சுவை நெய்க்குடங் கோடி
தேனுடைப் பொற்குடங்கோடி
செழுங்கரும் பட்டதண் சாறு
தானிறை பொற்குடங் கோடி
தயிருடைப் பொற்குடங் கோடி
வானமிழ் தக்குடங் கோடி
வல்லையுய்த் தாரொரு சாரார் 335

2358 திருமலி ஓவியப் பட்டும் தீபத்
தியன்றவெண் பட்டும்
குருமலி பாசிலைப் பட்டும்
கோபம் நிகர்த்தசெம் பட்டும்
உருவுடை மாழையம் பட்டும்

ஒளிர்தரு நீனிறப் பட்டும்
தருவுத வும்பல பட்டும் தந்தன 336
ராலொரு சாரார்
2359 விற்படு மோலி குதம்பை
மின்னுமிழ் பொன்னணி பட்டம்
அற்பகை விள்ள விளங்கு
மங்கதம் ஆழி கடகம்
பற்பல கண்டத் தணிகள்
பாயொளி ஆரம் முதலாம்
கற்பகம் உய்த்தன கொண்டு
கடுகின ராலொரு சாரார் 337
2360 முழுதுல குங்கமழ் கிற்கும்
முருகுடைச் சந்தனத் தேய்விற்
புழுகினை வாக்கி நுணங்கப்
பொடித்திடு கப்புரம் அட்டிச்
செழுவிய குங்குமம் பெய்து
செறிவுற மட்டித் தெடுத்த
விழுதமை பொற்குட மேந்தி
விரைந்தன ராலொரு சாரார். 338
2361 கண்ணடி சாமரை வெண்கேழ்க்
கவிகை வளியெறி வட்டம்

புண்ணிய நீறு பளிதம் புகைமலி
குங்குலி யங்கள்
வண்ண மணிக்குடம் தட்டோ
டாரா தனைக்கு வகுத்த
எண்ணி லுறுப்பிற் பிறவு மீட்டின 339
ராலொரு சாரார்

2362 நெய்விர வம்புய நாள நீளிழைத்
தீபம் அனந்தம்
பைவிரி பாந்தள் உயிர்த்த
பரூஉமணித் தீபம் அனந்தம்
தெய்வதத் தீபம் அனந்தம்
தீம்புகை வர்க்கம் அனந்தம்
கைவகுத் தெங்கணும் கண்டன
ராலொரு சாரார் 340

2363 மாடக வச்சிரப் பத்தர் வார்நரப்
பின்னிசை யாழும்
பாடுறு பாடலும் ஒன்றப்
பண்ணின் அமைமின்கள் என்றும்
ஈடுறு பற்பல் இயங்கள்
எழுப்புமின் என்றும் இணங்க
ஆடுமின் என்றும்விண்
ணோரைப் பணித்தனர்

ஆங்கொரு சாரார் 341
2364 இறைவி வழிபாடு செய்ய
எழுந்தருளல்
கலிவிருத்தம்
இன்னணம் பணியெலாம்
இகுளை மார்செய்
மின்னவிர் மணிவடம் சுமந்த
வெம்முலைக்
கன்னிமா மண்டப நின்றுங்
காதலால்
கொன்னுமா பத்திரக் கூவல்
நண்ணினாள் 342
2365 நிறைபரஞ் சுடரடி நினைந்து
கூவல்நீர்
மறைநெறி விதியுளி வழாமை
யாடியே
இறுநுசுப் பந்நலார் எடுத்து
நீட்டிய
அறுவையின் ஒற்றிமெய் யீரம்
மாற்றினாள் 343
2366 தேசிகப் பட்டிரண் டுடுத்துத்
தீவினை

ஆசிரியத் தருளும்நீ றாக
மெங்கணும்
பூசிமுப் புண்டரம் பொறித்துக்
கண்டிகை
நேசமுற் றணிந்துசெய் நியமம்
முற்றியே 344
2367 காவலர் பூசனை புரியுங்
காதலான்
மேவர வேண்டுவ கொண்டு
மெல்லியல்
பாவையர் புடைவரப் படர்ந்தி
ரண்டெனும்
ஆவர ணந்தனை அணுகி
னாளரோ 345
2368 சங்கினம் வயிரொடு தாரை
காகளம்
பொங்கொலிச் சின்னங்கள்
வீணை பூங்குழல்
வங்கியம் பேரிவார் முரசம்
திண்டிமம்
எங்கணும் கடலுடைந் தென்ன
ஆர்ப்பவே 346

2369 கின்னரர் கருடர்கிம் புருடர்
பாண்செயக்
கன்னியர் எதிரெதிர் கலவி
ஆடிடத்
துன்னிய முனிவரர் துன்றும்
வேதியர்
என்னரும் மறைமுழக் கெடுத்துச்
சூழவே 347
2370 ஐவகைப் பிரமமும் அங்கம்
ஆறுமோர்
கைவளர் முகனுடைக் கடவுள்
வேழமும்
கொய்விரைக் கடம்பணி கோவும்
ஒகையான்
வைகுமச் சூழலை வலங்கொண்
டெய்துவாள் 348
2371 ஐங்கரப் பிள்ளையை நிருதி
யாசையில்
செங்கைவே லிளவலை
யுலவைத் திக்கினும்
உங்குறு பூசையின் உவப்பச்
செய்துபோய்

மங்கல நந்திவாழ் வாய்தல்
நண்ணியே 349

2372 வாயிலோர் பூசனை மரபி
னாற்றினாள்
மாயிரு மறைத்தனி மாவின்
நீழல்வாழ்
நாயனார் தமைவிழி நயப்பக்
காண்டலும்
மீயுயர் காதலான் வீழ்ந்தெ
ழுந்தனள் 350

2373 ஒருங்கிய மனத்தி னஞ்செழுத்து
மோதியே
கருங்குழற் கற்றைமேற் குவித்த
கையொடும்
பெருங்களி துளும்பியுள் புகுந்து
பிஞ்ஞுகர்
மருங்குற முறைமுறை வணங்கி
யேத்தினாள் 351

2374 முருகலர் மாவடி முளைத்த
தீஞ்சுவை
அருள்விளை யமுதினை ஆரக்
கண்களால்

பருகினள் பன்முறை பழிச்சி
யண்ணலார்
கருணையே நோக்கிவெங்
களிப்பின் நீடினாள்
352

2375 விழிகளா னந்தநீர்த் தாரை
மெய்யெலாம்
பொழியநெக் குருகினள் புளகம்
போர்த்தனள்
மொழிதடு மாறினள் அறிவின்
முற்றிய
தொழிலமை பூசனை தொடங்கல்
மேயினாள் 353

2376 அம்மையார் வழிபாடு செய்தல்
அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய
விருத்தம்
வழுவறு தோற்ற மாதி வழுக்கிய
பாவத் தீமை
கழுவநின் பூசை யிந்நாள்
கடைப்பிடித் தருளால் செய்கேன்
முழுதருள் வழங்கி யூறு
நீக்கிமுன் னின்று கோடி

செழுமதி முடியாய் என்று
சங்கற்பம் செய்து கொண்டாள் 354

2377 பூமுதல் பூதசுத்தி புரிந்தகப் பூசை யாற்றிக்
காமரு மலரும் வாச வருக்கமும் கலந்த தெண்ணீர்த்
தோமில்பாத் தியமே ஆச மனமருக் கியந்தூய் தாக்கி
மாமுரல் இதழித் தாரார் முடிமிசை மலரை மாற்றி 355

2378 மாதர்வண் சத்தி யாதி சத்தியீ றிலக வாய்ந்த
ஆதன மதன்மேல் வைகும் சதாசிவ வடிவின் ஆன்ற
சோதியைத் திருவே கம்பச் சுடரினை நடுக்கீழ் பக்கம்
மீதற நிறைந்து விம்மும் ஆனந்த நிமல வாழ்வை 356

2379 சீத்திருள் அறுக்கும் நோக்கால் தெளிவுறக் கண்டு போற்றிப்
பாத்தியம் முதலாம் மூன்றும்

பதம்முகம் முடியின் ஈத்து
நாத்திகழ் மனுவின் மாண்ட
நறுமது வருக்கம் நல்கி
ஆத்தன் நூல் விதியி னாற்றான் 357
மறித்துமா சமன மீந்தாள்
2380 இணங்கிய நெய்பால் பெய்த
இன்னமு திசைய நல்கி
மணங்கமழ் எண்ணெய்க் காப்பும்
மாநெல்லி மஞ்சட் காப்பும்
அணங்கருங் கபிலை ஐந்தைந்
தமுதுபல் குடத்துத் தீம்பால்
குணங்கெழு தயிர்நெய் செந்தேன்
குளிரிள நீருமாட்டி 358
2381 கருப்புமிழ் தேறல் ஆட்டிப்
பல்கனி வருக்கம் ஆட்டி
அருத்திகூர் அன்பின் ஆன்ற
சந்தனக் குழம்பும் ஆட்டி
மருக்கமழ்ந் தெடுத்த கீர்த்தி
மதித்தடங் கூவல் தெண்ணீர்
உருத்திர மனுக்கள் ஓதி விதியுளி
நிறைய ஆட்டி 359
2382 நுழையும்நூற் கலிங்கம் ஏந்தி

நொய்தென மேனி ஒற்றி
விழைதகு நறும்பட் டாடை
விளங்கெழில் முந்நூல்சாத்தித்
தழையுமான் மதங்கர்ப் பூரம்
சந்தனக் கலவை சாத்தி
இழையணி வருக்கம் ஏனை
ஈர்ந்தொடை அலங்கல் சாத்தி 360

2383 நறுவிரைத் தூபம் தீபம்
காட்டிநால் வகைவே றுண்டி
அறுசுவைத் திறத்தின் மான
அமுதுசெய் வித்துச் சீதம்
உறுபுனல் உதவிக் கைவாய்
பூசியொண் பழுக்காய் வாசம்
பெறுமிலை முகவா சங்கள்
மந்திரம் பேசி நல்கி 361

2384 அகிற்புகை தீபம் எல்லாம்
இனிதளித் தரக்கு நன்னீர்
மகிழ்ச்சியிற் சுழற்றிப் பல்கால்
வலஞ்செய்து வணங்கிப் போற்றி
இகப்பிலஞ் செழுத்து மெண்ணி
யின்னன பிறவு மாற்றி
முகிழ்த்தபே ரன்பின் ஆன்ற

பூசனை முற்றச் செய்தாள் 362
2385 முற்றுவித் தெழுந்து மீண்டும்
மொய்யொளிப் பிலத்தின்
பாங்கர்
அற்றமில் அறமெண் ணான்கும்
அருள்வழி வளர்ப்பா ளாகிப்
பற்றலார் பரம்செற் றாரை
இம்முறை எண்ணில் பன்னாள்
சிற்றிடை யெம்பிராட்டி பூசனை
செய்து வாழ்நாள் 363
2386 அன்னணம் அளவில் காதல்
அருச்சனைத் திறத்தின் ஓங்க
மன்னிய மறைநூல் வாய்மை
ஆகம வழியிற் பேணும்
தன்னிகர் இமயம் ஈன்ற மதரரித்
தடங்கண் செவ்வாய்
மின்னிடைக் கொருநாள்
அங்கண் நிகழ்ந்தது விளம்ப
லுற்றேன்
364
2387 பண்டுபோற் கம்பை யாற்று
மணிப்புனல் படிந்து மெய்யிற்

கண்டிகை நீறு தாங்கிக் கடப்படு
நியம மாற்றித்
தொண்டினில் வழாது பூசைத்
தொழில்தலை நின்று காதல்
மண்டவே கம்ப னாரை மஞ்சனம் 365
ஆட்டுங் காலை

2388 மருமலர்த் தனிமா நீழல்
வள்ளலார் மேன்மேல் அன்பு
பெருகிய கருத்தினா ளாட்குப்
பேரருட் கருணை கூர்ந்த
ஒருதிரு விளையாட் டாலே
பத்தியின் உறுதி நோக்கித்
திருவருள் புரிவான் எண்ணி
இதுதிரு வுள்ளஞ் செய்தார் 366

2389 இறைவன் கம்பாநதி
பெருக்கெடுத்துவரச் செய்தல்
விழுமிய அண்டத் துள்ளும்
புறத்தினும் விரவுந் தீர்த்தம்
முழுவதும் ஒருங்கு நண்ண
முன்னினார் முன்ன லோடும்
ஒழுகுநீர்க் கம்பை யாற்றி

னுடன்விராய்க் கடைக்கால்
வெள்ளம்
எழுவது கடுப்ப எல்லாப் 367
புனலும்வந் திறுத்த வன்றே

2390 கலிவிருத்தம்
மிடைவானவர் திசைகாவலர்
புவிமேலவர் காணூஉக்
கடைநாளணு கிற்றாலென
வெருவிக்கலுழ் கண்ணீர்
இடையாறென விரவக்கொடு
வேகத்தொடும் எவ்வெப்
புடைநீர்களும் உடனாகிய
கம்பைப்புனல் வருமால் 368

2391 படலைக்கரு முகிலுமிடை
இடையேபட ரொளிசேர்
தொடலைக்கதி ருடுவுந்துவ
ளூறுபாசடை விரவும்
இடையிற்றிகழ் மலரும்மென
இலகக்கக னமுமுட்
படமிக்கெழு பரவைப்புனல்
பயமுற்றிட வருமால் 369

2392 அடிநேடிய திருமாலென
இருமாநில மகழும்
முடிநேடிய மலரோனென
விண்மேற்செல முடுகும்
கடவாமுரண் இருவோரெதிர்
கனலாயெழும் உருவம்
உடையானென விரைசெல்புனல்
கீழ்மேலுற நிலையும் 370

2393 வாழைக்கனி பலவின்கனி
மாவின்கனி நெடிய
தாழைக்கனி அகில்குங்குமம்
நிறைசந்தனம் மலர்தேன்
வேழத்துணி முதலின்னன
கொடுமேவலின் உமையாள்
ஊழிற்புரி பூசைக்குரி
யவையுய்ப்பவர் உறழும் 371
2394 இருபாலினும் மணிதங்கிய
இருகோடு படைத்து
வெருவார்களும் வெருவித்துயர்
மேவத்தவ வுரறி
மருவார்குழ லுமையச்சுற

வரலானுயர் கம்பை
பெருமானெதிர் பண்டெய்திய
பெருவேழமும் நிகரும் 372

2395 இறைவி இறைவனைத் தழுவிக்
கொள்ளுதல்
அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய
விருத்தம்
மலைபடு வளங்கள் வாரி
மணிபல வரன்றிப் பொங்கி
அலையெறிந் திரைத்து விம்மி
விசும்பெலாம் அடைத்துப்
பம்பித்
தலைவரு வெள்ளந் தன்னைத்
தடவரை பயந்த திங்கட்
கலைநிறை வதனத் தேவி
காண்டலும் வெரூஉக்கொண்
டாளால் 373

2396 புடையுறும் இகுளை மாரும்
பொள்ளென அச்சம் பூப்பத்
தடைபடா தணுகு நீத்தந்
தனையெதிர் நோக்கி நோக்கிக்
கடல்கிளர்ந் தனைய வெள்ளங்

காரண மின்றி யென்னே
விடையவன் பூசை நாப்பண் 374
மேவிய வாறென் றெண்ணி
2397 என்னுடைத் தீங்கு தன்னாற்
பூசனைக் கிடையூ றாகத்
துன்னிய திதுவாம் என்று
சொல்லருங் கவலை கூர்ந்து
சென்னியின் மதியம் வைத்தார்
திருவடி இதயத் தெண்ணும்
முன்னரப் பெருநீர் வெள்ளம் 375
முடுகிவந் தடுத்த தாக
2398 துன்புற நோக்கி நெஞ்சந்
துண்ணெனத் துளங்கி யாவா
உம்பர்வான் தடவிச் செல்லும்
ஒப்பரும் பெருநீர் வெள்ளம்
எம்பிரான் மிசையே நண்ணும்
இனிச்செய்வ தென்னே யென்று
தம்பிரா னார்பா லன்பு
தழைந்தெழும் உள்ளத் தோடும் 376
2399 அட்டொளிப் பசும்பொன் மேனி
வடிவெலா மதிர்ப்புக் காட்டப்
பொட்டணி நுதலின் பாங்கர்க்

குருவெயர்த் திவலை பூப்ப
மொட்டிள முலையில் தூங்கும்
முத்தொளி வடங்க ளாட
இட்டிடை வருந்திச் சால
இறுமெனத் துவண்டு வாட 377
2400 கூந்தலின் நறவந் தோய்ந்த
குருமலர்ச் சுரும்ப ரார்ப்ப
ஏந்தக லல்குல் சூழ்ந்த
யெரிமணிப் பருமம் ஆர்ப்பச்
சேந்தொளி பிலிற்றுஞ் செம்பொற்
கிண்கிணி சிலம்போ டார்ப்பக்
காந்துபொற் கடகக் கையிற்
கதிர்வளைக் குலங்க ளார்ப்ப 378
2401 ஒருகொடி யெழுந்து செம்பொன்
உயர்வரைக் குவடு தன்னை
இருகொழுந் திருபாற் போக்கித்
தழீஇயென எழுந்து வல்லே
முருகலர் வேதி உம்பர்த் தன்வல
முழந்தாள் ஊன்றிக்
கருமணிப் பாவை யன்னாள்
கணவரைத் தழுவிக் கொண்டாள் 379
2402 இறைவன் தழுவக் குழைதல்

மணிமுலைக் குவட்டி னோடு
வளைக்கையால் நெருக்கிப்
புல்லித்
தணிவருங் காதல் விம்மக் காதலி
தழுவ லோடும்
திணியிருள் அறுக்குஞ் சோதித்
திருவுருக் குழைந்து காட்டி
அணிவளைத் தழும்பி னோடு 380
முலைச்சுவ டணிந்தார் ஐயர்

2403 கலிவிருத்தம்
வற்றினின் றருந்தவம் முயன்று
பன்மறை
கற்றவர் உணர்வையுங் கடந்த
பேரொளி
சிற்றிடைத் திருந்திழைத் தேவி
வால்வளைப்
பொற்றழும் பொடுமுலைச் சுவடு
பூண்டதே 381

2404 உருவரு வணுமலை யுண்மை
யின்மைமற்
றிருளொளி யன்றினின் றிலகு

பேரொளி
மருமலர்க் கருங்குழல் மங்கை
வால்வளைப்
பொருதழும் பொடுமுலைச் சுவடு 382
பூண்டதே
2405 பெருவிரல் அளவையின்
உளத்திற் பேணிநின்
றுருவுயிர் முழுவதும் ஆட்டும்
ஒள்ளொளி
அருள்மொழி குறுநகை அணங்கு
வால்வளைப்
புரிதழும் பொடுமுலைச் சுவடு
பூண்டதே 383
2406 உயிர்ப்பினை யொடுக்கியே
விழித்து றங்குவோர்
அயர்ச்சியி லகக்கணால் நோக்கு
மாரொளி
குயிற்பெடைச் சின்மொழி
யிறைவி கோல்வளைப்
புயத்தழும் பொடுமுலைச் சுவடு
பூண்டதே
384

2407 என்றுமோ ரியல்பினிற் பகலி
ராவற
நின்றவ ரன்பினுக் கணிய
நீளொளி
மென்றளிர்ச் சீறடி விமலை
கைவளைக்
கொன்றமும் பொடுமுலைச் சுவடு
கொண்டதே 385
2408 மனத்திடைத் தனதடி நினைந்த
மாத்திரை
வினைப்பெரும் பிறவிவேர்
அகழும் மெய்யொளி
அனைத்துல கீன்றரு ளமலை
பல்வளை
இனத்தழும் பொடுமுலைச் சுவடு
மேற்றதே 386
2409 வடவரை குழைத்ததோர் பவள
மால்வரை
முடிவொடு முதலிலா மாவின்
மூலத்து
மடநடை இளங்கொடி வளைக்க
ரத்தோடு

குடமுலைக் கம்மவோ குழைந்து
மெல்கிற்றே 387

2410 வானவர் யாவரும் வந்து
போற்றுதல்
கலிநிலைத்துறை
அம்பொன் வால்வளைத்
தழும்பொடு முலைச்சுவ டணிந்து
கம்ப வைப்புடை வாழ்க்கையார்
கருணைகூர்ந் தருளி
நம்பு மோகையிற் பெருங்களி
சிறத்தலும் நலமார்ந்
தும்ப ரிம்பரி னுயிரெலா
முவகையிற் களித்த
உயிர்க்குயிராகிய இறைவன்
களித்தமையால் உயிர்கள்
களித்தன.
388

2411 திக்கும் வானமு மாசறத்
திகழ்ந்தொளி படைத்த
தக்க பல்லிய மெண்ணில
தழங்கின விளங்கால்
புக்கு மெல்லெனப் புதுமணங்

கொண்டெழுந் தசைந்த
இக்க டற்பெரும் புவியெலா 389
மடங்கின துகள்கள்

2412 மந்தி ரத்தழல் வலஞ்சுழித்
தெழுந்தொளி திகழ்ந்த
சுந்த ரப்பொலம் பூமழை
நிரந்தரஞ் சொரிந்த
சந்த மாமறை தனித்தனி
மகிழ்ந்தெழுந் தார்த்த
எந்த வையமு மயலிடை
யின்றியோங் கினவால் 390

2413 எங்கு மின்னணம் நிகழ்வுழி
யிருமதக் கலுழித்
துங்க வெண்கரிக் கோமுதல்
சுராசுர ரெல்லாம்
தங்க ளின்துணைக் கிழத்தியர்
தம்மொடும் வல்லை
அங்க ணைந்தனர் அகம்நிறை
யுவகைமீக் கிளைப்ப 391

2414 புண்ட ரீகமென் பொகுட்டணைக்
கடவுளும் புதுப்பூந்
தண்டு ழாய்முடித் தனிப்பெருந்

தலைவனு மிருகேழ்
முண்ட கத்துறை முதல்வியர்
தமையுடன் கொண்டு
மண்டு பேரின்பங் கிடைத்ததின்
றெமக்கென வந்தார் 392

2415 சோதி நாரதன் முதல்சுரர்
முனிவரும் வசிட்ட
னாதி யாயபல் பிரமநன்
முனிவரு மளவில்
காதல் முந்துறு களிப்பொடுங்
குழாங்கொடு கரத்தின்
மீது தண்டமும் வேணியும்
விளங்கவந் தடைந்தார் 393

2416 சத்தி மார்திதி அதிதிமற்
றுறுதக்கன் மக்கள்
ஒத்த யோகினிப் பகுதியர்
அருந்ததி உலோபா
முத்தி ரைத்திருந் திழைஅந
சூயையே முதலாம்
இத்தி றத்தவர் யாவரும்
மகிழ்ந்துவந் திறுத்தார் 394

2417 சனக னாதியர் தமிழ்முனி

தவத்துரு வாசன்
முனிவர் சூழுப மன்னியன்
முதுதிறற் பூதர்
நனியு ருத்திரர் கணாதிபர்
நந்தியெம் பெருமான்
இனையர் யாவரு மாயிடை
யொருங்குவந் திறுத்தார் 395
2418 நண்ணி யாவரும் நாயகி
தழுவிடக் குழைந்த
அண்ண லார்திருக் கோலம்நேர்
கண்டுகண் டார்த்தார்
விண்ணி றைந்தபே ரானந்த
வெள்ளத்தில் நிறைந்தார்
கண்ணி னாற்பெறு பெரும்பயன்
கைவரப் பெற்றார் 396
2419 அலர்ந்த வாள்விழி யின்பநீர்
சொரியநின் றழுதார்
மலர்ந்த காதலின் வடிவெலாம்
புளகங்கள் மலிந்தார்
கலந்த சிந்தையார் அருட்பெருங்
கருணையே நோக்கிப்
புலந்த ழைத்திட சென்னிமேல்

அஞ்சலி புனைந்தார் 397
2420 ஆயி ரங்கதி ராழியங் கடவுளு
மயனும்
ஆயி ரம்விழி பெற்றிலே
மென்றழுங் கினர்கள்
ஆயி ரம்விழி யுடன்முழு தாளியு
மமையா
ஆயி ரங்கணிவ் வற்புதம்
காண்பதற் கென்றான் 398
2421 இன்ன தன்மையின் யாவரும்
தொழுதெழுந் தாடி
மன்னு மேழ்கடல் முழக்கெனப்
பழிச்சினர் வாழ்ந்தார்
அன்ன வர்க்கவண் நிகழ்ந்தபே
ரானந்த மிதழிச்
சென்னி யாரன்றி மற்றெவர்
தெளிதரற் பாலார் 399
2422 திருவேகம்பர் காட்சி கொடுத்தல்
அந்த வேலையி னிறைவிதன்
அணிவளைத் தழும்பு
சந்த மென்முலைச் சுவடுதோய்
தனியுருப் பொலியச்

சுந்த ரந்திகழ் சுடரொளி
யிலிங்கத்தி னின்று
முந்து தோன்றினார் மூவருக்
கறிவரு முதல்வர் 400

2423 தோன்றி வாணிலாக் குறுநகை
தோற்றிமீக் கடுக
ஏன்ற வெள்ளநீர் சருவதீர்த்
தப்பெயர் இசையான்
மான்று மேதக நிறுவினார்
மாதிகைத் தழீஇக்கொண்
டான்ற காதலால் செய்யவாய்
முத்தமுண் டளித்தார்
401

2424 தோகை மஞ்ஞையஞ் சாயலாய்
துளங்கியுள் வெருவேல்
ஓகை யுற்றனம் காண்டிநீ
யென்றுரைத் தருள
வாகை யேற்றினார் தம்மண
வாளநற் கோலம்
ஏக நாயகி நோக்கினா
ளிணைவிழி களிப்ப 402

2425 தழீஇய கைகளை விடுத்தெழுந்

தவனியிற் றாழ்ந்து
குழீஇய வன்பினா லஞ்சலி
சென்னிமேற் குவித்தாள்
கழீஇய செம்மணி வடிவினைக்
காண்டொறு முலவாக் 403
கெழீஇய காதலாற் கிளர்ந்தெழு
முவகையிற் திளைத்தாள்

2426 இறைவி ஏகம்பரைத் துதித்தல்
அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய
விருத்தம்
நெடியவன் பிரமன் காணா
நின்மலக்கொழுந்தே போற்றி
அடியனேற் கபயம் நல்கும்
அருட்பெருங் கடலே போற்றி
படிமுதல் ஆறா றாகி வேறுமாம்
பரனே போற்றி
கடிமலர்த் தனிமா நீழற் கடவுளே
போற்றி போற்றி 404

2427 பெறலரும் பெரும்பே றின்று
பெற்றன னடியேன் போற்றி
முறைமுறை யுலக மெல்லாம்
முகிழ்த்தளித் தழிப்பாய் போற்றி

அறைகழல் கறங்க மன்றில்
ஐந்தொழில் நடித்தாய் போற்றி
நிறைமலர்த் தனிமா நீழல்
நித்தனே போற்றி போற்றி 405
2428 தரைபுன லிரவி யிந்து தழலுயிர்
வளிவான் என்றா
உரைபெறு வடிவோர் எட்டும்
உடையனே போற்றி போற்றி
வரையெழும் பரிதி செந்தீ
மதியமை விழியாய் போற்றி
விரைமலர்த் தனிமா நீழல்
வள்ளலே போற்றி போற்றி 406
2429 கறைமணி மிடற்றாய் போற்றி
கண்ணினுள் மணியே போற்றி
மறவியின் வழிபட் டோர்க்கும்
வழங்குபே ரருளாய் போற்றி
நிறைபரஞ் சுடரே போற்றி
நெஞ்சக விளக்கே போற்றி
மறைமுதல் தனிமா நீழல்
வள்ளலே போற்றி போற்றி
407
2430 முன்னுறு பொருள்கட் கெல்லாம்

முற்படு பழையாய் போற்றி
பின்னுறு பொருள்கட் கெல்லாம்
பிற்படு புதியாய் போற்றி
புன்மதி யாளர் தேறாப் பூரண
முதலே போற்றி
சின்மயத் திருவே கம்ப சிவசிவ 408
போற்றி போற்றி

2431 இறைவிக்கு ஏகம்பர் திருவருள்
செய்தல்
கலிவிருத்தம்
என்றுளம் நெக்குருகி எல்லையில்
அன்பினளாய்
மன்றல் மலர்த்தொடையல்
வார்குழல் போற்றிசெயக்
கொன்றை முடிச்சடையார்
பேரருள் கூர்ந்தருளித்
துன்றிய கேண்மையினான்
மற்றிது சொல்லினரால் 409

2432 பொங்கி மணங்கமழ்ப் பூசு
நறுங்களப
மங்கல மென்முலையாய் காளி

மகிழ்ந்துகேள்
அங்கனை நின்னொடுநாம்
வேறலம் ஆரமுதத்
திங்களும் வெண்ணிலவும் 410
போலு மெனத்திகழ்வேம்
2433 இலளிதை யாம்பெயரான்
முன்னிவண் எம்முருவிற்
பலர்தொழ வந்துலகம் பங்கய
னாதியெலாம்
மலர்தர நல்கினைபின் மற்றொரு
கற்பமதிற்
சலமறு மெய்ஞ்ஞான சத்தியின்
நீங்கியரோ 411
2434 அந்தண னுக்கருளி யாக்கிய
துப்புதவி
கந்த மலர்க்கடவுள் கான்முளை
தன்மகளாய்
நிந்தனை செய்தவனை நீத்து
வரைக்கிறைபால்
வந்து மறித்துமெமை யன்பின்
மணந்தனையால் 412
2435 இத்தகுநீ யுலகம் யாவையு

முய்யுமுறை
அத்தனி மந்தரமேல் யாமரு
ளாற்றின் நிலையிப்
பொய்த்திற னில்கழுவாய் இன்று
புரிந்தனையாற்
கொத்தலர் மென்குழலாய்
வேட்டது கூறுகென 413

2436 வன்றனி மால்விடையாய்
மந்தரம் வண்கயிலை
வென்ற வினைச்சிவலோ
கத்தினும் மேதகவுற்
றென்றும் நமக்கினியதாம்
இந்நகர் ஆதலினிங்
கொன்றுநர் யாவர்களும் முத்தி
யுறப்பணியாய் 414

2437 மறந்தும் அறம்பிறழாக் காஞ்சி
வளம்ப தியின்
அறிந்துசெய் தீவினையு மன்றி
யெழுந்தனவும்
பிறிந்து தவப்பயன்னொன்
றெண்ணில வாய்ப்பெருகி

அறம்பொரு ளின்பமெலா 415
மாகவும்நீ யருளாய்
2438 இங்கிவை வேண்டுமெனக்
கெம்பெரு மானெனமீப்
பொங்கு பெருங்கருணைப்
பூரணி வேண்டுதலும்
சங்கணி வெண்குழையார் தந்திரு
வுள்ளமகிழ்ந்
தங்கலுழ் மேனியினாய் கேளிது
என்றருள்வார் 416
2439 எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரிய
விருத்தம்
எய்சிலை நீள்புருவத் தேந்திள
மென்முலையாய்
எம்மிடை எம்மடியார்
தம்மிடை எய்தலுறச்
செய்பிழை யன்றிவருந் தீவினை
யேனையெலாம்
சீர்வளர் காஞ்சியினில்
தேய்ந்து தவம்பெருகி
மெய்திகழ் நாற்பயனும் மேவ
நிறீஇயினமால்

வேறு முனக்கினியென்
வேண்டுவ தென்றிடலும்
மொய்யொளி மேனியினாள்
முன்றொழு தேத்தியிள
மூரல் முகத்தலரப் பேசுத 417
லுற்றனளால்
2440 அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய
விருத்தம்
முதுகுடுமிப் பொலங்குவட்டு
மந்தரத்தின்
முன்னரெனைக் காளீ யென்று
புதுமையுற விளித்தனையா
லதுகேட்ட
துண்டிலைபோ லிருந்தே
னந்நாள்
இதுபொழுது மிவ்வாறே
விளித்தருளிச்
செய்தாய்மற் றிதனை மாற்றி
விதுவணியும் சடையானே
கவுரநிறம்
பெறவேண்டு மருளா
யென்றாள்

2441 ஆண்டகையா ரதுகேளாக்
குறுமுரல்
முகத்தரும்ப அருளிச்
செய்வார்
மாண்டவலித் தயித்தியரால்
அலைப்புண்ட
திவ்வுலகம் வாழ்வா
னெண்ணி
ஈண்டுமுனை யவ்வாறு
விளித்தேமிக்
கருங்கோசம் இன்னே மாற்றி
வேண்டியவா கவுரநிறம் பெறுதிநீ
விண்டிடுமக் கோசந் தன்னில்
4197

2442 கூற்றமுறழ் சும்பனையும்
நிசும்பனையுங்
கொலைசெய்யக் குறுகா
ருட்கத்
தோற்றுதிறற் கவுசிகியாந்
துர்க்கையினித்
தோன்றுமிதோ காண்டி

யென்றார்
கோற்றொடியு மக்கணமே
வரியரவின்
மூதுரிபோற் காள மேனி
மாற்றினாள் மணிக்கவுர
வுருப்பெற்றாள்
காதலரை வணங்கிச் 420
சொல்வாள்
2443 நாதனே நின்னருளா
லிப்பொழுதே
நவைக்காள வடிவ மாற்றிக்
காதல்புரி கவுரியென
வயங்குற்றே
னாதலினிக் காஞ்சி மாடே
மாதரொடு வானவர்தங்
குழாம்நெருங்கப்
பனிவரையின் நிகழ்ந்த
வண்ணம்
மேதகைய கடிமன்ற
லெமக்கிந்நாள்
உண்டாக
விழைகின்றேனால். 421

2444 உருத்திரர்கள் கணநாதர் பலவேறு
கடவுளர்கள் உவண ஊர்தி
மருத்தமல ரணைப்புத்தேள்
ஐந்தவித்த
மாதவர்மற் றுள்ளோர் யாரும்
கருத்துவகை யுறத்தத்தம்
பன்னிகளோ
டிங்கெம்மைக் கண்ணிற்
காணும்
அருத்தியினால்
ஒருங்கணைந்தார் அண்ணலே
அருளென்று பின்னும்
வேண்டும் 422

2445 இவ்வதுவை கவுரிதிருக்
கலியாணம்
என்றுலகின் வழங்க
வேண்டும்
செவ்வியுற ஐயாட்டைக்
கன்னியென
யானீங்குச் சிறந்த வாற்றாற்
பௌளவநீர் அகல்வரைப்பிற்

பைப்பாந்தள்
மணியல்குற் பணைத்தோள்
மாதர்
எவ்வெவரு மையாண்டிற்
கன்னியர்கள்
கவுரியரென் றாதல்
வேண்டும் 423
2446 ஏராளு மையாண்டிற்
கன்னியரைச்
சைவநெறி மறையோர்க்
கீயுஞ்
சீராளர் குலமுதலோர் சிவலோகந்
தனிற்சிவணப் பெறவும்
வேண்டும்
காராளும் மணிமிடற்றா
யெனத்தொழுது
வணங்குதலும் காமற் காய்ந்த
பேராளர் திருவுள்ளஞ்
செய்தருளிப்
பெருங்கருணை கூர்ந்து
சொல்வார் 424
2447 திருத்தகுவண் காஞ்சிதனி

லாண்டுதொறும்
பங்குனியுத் திரநாள்
யார்க்கும்
அருத்திபுரி திருவிழா
நிகழ்ந்தீற்றின்
வதுவைநமக் கமைவ தாகப்
பொருத்தமுறக் காண்டியெனத்
தமிழ்முனிக்கன்
றருள்புரிந்தே மதனால்
பாவக்
கருத்துடைக்கும் பிலத்தயலே
யாண்டுதொறுங் 425
கடிநமக்கு நிகழ்வ தாக
2448 கல்யாண மண்டபத்தின்
உனக்குரிமைத்
தொழில்மறையோர் கன்னி
செய்ய
எல்லாரும் இதுகண்டு களிப்புறுக
இன்னுமுனக் காண்டு
தோறும்
நன்வாய்மை யறம்வளர்க்கும்
வித்தாநெல்

இருநாழி தருகே மந்த
நெல்லாலே யிகபரத்து
முயிர்ப்பைங்கூழ்
தழைகவென நிறுவல்
செய்தார் 426

2449 அவ்வண்ணமே பெறலரிய
பெருவரங்க
ளளித்தருளி யகில மீன்ற
மைவண்ணக் கருங்கூந்தல்
மனக்கருத்து
முற்றநெடு மலய வாழ்க்கை
மெய்வண்ணக் குறுமுனிவன்
தவப்பேறு
நிரம்பவிய னுலகம் வாழச்
செவ்வண்ணப் பெருமானார்
மணவினையில்
திருவுள்ளம் பற்றி னாரால் 427

ஆகத் திருவிருத்தம் 2449

-----

62. திருமணப்படலம் (2450-2531)

2450 அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

விண்டாழ் மாவின் முளைத்தெழுந்த
விமல னார்தந் திருமேனி
தண்டா வன்பி னுமையம்மை
தழுவக்
குழைந்த வாறுரைத்தாம்
மண்டா ணவத்தின் தருக்கிரித்து
மாறா வின்பப் பெருவாழ்வு
கண்டார் கதுவ அருள்கொழிக்குங்
கவுரி மணத்தின் திறம்புகல்வாம் 1

2451 இறைவன் கட்டளைப்படி திருமால்
பணிசெயல்

திருவே கம்பத் தமர்ந்தருளுந்
தேவர் பிரானார் புடைநின்ற
மருவார்துளபத் தொடைமவுலி
மாயோன் றன்னை
யெதிர்நோக்கிக்
கருவார் கூந்தல் தடங்காமக்
கண்ணி தனக்கும் மற்றெமக்கும்
பெருவாய் மையினாற் கடிவிழாத்

திருநாள் பிறங்கப் புரிகென்றார் 2

2452 பல்லார் நிற்பத் தனைநோக்கிப்
பணித்த கருணைத்
திறம்போற்றிப்
புல்லார் வெருவுந் தனித்திகிரிப்
புத்தேள் ஓகை தலைசிறப்பச்
சொல்லாற் றொழுக்கி
மணவெழுச்சித்
தொழிலின் மூண்டு
வேண்டுவன
எல்லாப் பொருளுங் கடிதீங்குக்
கொணர்கென் றிமையோர்
தமைவிடுத்தான்
3

2453 தொடியார் தழும்பிற்
பெருந்தகைக்குந்
தோகை தனக்குங் கலியாணம்
கடிமா நகரம் முழுதறியக் கறங்கு
முரச மறைவித்துக்
கொடிநீள் மாட மாளிகைசூழ்
கடிமண்
டபமுன் கோடிப்ப

நெடுமால் விசும்பின்
யவனரைக்கூய்ப்
பணித்தா னவரும் நிருமித்தார் 4

2454 திருமண மண்டபப் புனைவு
கலிவிருத்தம்
அகனிலம் பசும்பொனின்
அமைத்தோ ராயிரப்
பகலொளி மழுங்குசெம் பவலத்
தூண்நிறீஇ
உகுமொளி மரகதப் போதி
யும்பர்வைத்
திகலற வயிரவுத் திரமு
மேய்வித்தார் 5

2455 உருக்கிய செழும்பொனின் மணிகள்
ஒன்பதும்
நெருக்குறப் பரப்பியோ வியம்நி
கழ்த்திய
திருக்கிளர் பலகைமேல் இணக்கித்
தெள்ளொளி
பெருக்கும்வெண் பளிங்கினாற்
பித்தி யாக்கினார் 6

2456 மேனிலை மாளிகை வேதி சூளிகை
ஏனவும் பலபல வியற்றி மேவர
வானெழு மிருசுடர் மணிக
ளாதியால்
ஊனமில் சிகரமு மும்பர்ச்
சூட்டினார் 7
2457 காவியங் கண்ணியர் விழையுங்
காமுகர்
ஆவியுஞ் சிந்தையு மழிய வேக்கற
ஓவியத் தொகையெலா மும்பர்
மாதர்போற்
பாவியல் பாடலிற் பயிலச்
செய்தனர் 8
2458 வரையினின் றிழிதரு மாலை
வெள்ளநீர்
அருவியென் றயிர்ப்புற அலங்கு
நித்திலக்
குருமணி வடமொளி கொழிக்குஞ்
சுற்றெலாம்
நிரைநிரை யாத்துமண் ணீவ
நாற்றினர் 9
2459 மணிவடைக் கிடையிடை மறுவில்

கண்ணடி
தணிவற ஒளிவிடுந் தவளச் சாமரை
பிணிமலர்த் தொத்துவண் பிரசப்
பல்கனி
அணிபெறு முறைமையின் அலங்கத் 10
தூக்கினார்
2460 நெட்டிலைக் கதலியும் நீலப் பூகமும்
மட்டுமிழ் கன்னலும் வானில்
தாருவும்
விட்டொளி எரித்திருள் விழுங்கு
தூண்தொறும்
கட்டினர் மலர்கனி காய்கள் ஈனவே 11
2461 கொடிகளுந் தாருவுங் கோணைப்
பொய்கையும்
வடிவுடைக் கிளிபுறா மஞ்ஞை
மற்றவும்
சுடர்பல நிறங்களுந் தொகுத்தி
லேகித்த
விடுகதிர்ப் பட்டினால் விதானஞ்
செய்தனர் 12
2462 முத்தொளி மாலையும் மூரிப்
பன்மணிச்

சித்திர மாலையும் செம்பொ
னாற்செயும்
தத்தொளி மாலையும் ததிந்த
வண்டுலாம்
தொத்தலர் மாலையும் துவன்றத் 13
தூக்கினார்

2463 நாப்பணின் எம்பிரான் நங்கை
யோடுறை
பூப்பொலி மணியணை பொருத்திப்
பாங்கெலாம்
மூப்புடை விண்ணவர் முனிவர்
வைகிட
ஏற்புடை அணைகளும் இட்டு
வைத்தனர் 14

2464 குண்டமும் வேதியும் கோல மார்தரு
மண்டில வகைமையும் மற்று
மேர்பெற
விண்டவர் புரமடும் விமலர்
நூன்முறை
அண்டரும் முனிவரும் அயிர்ப்பச்
செய்தனர் 15

2465 கொங்குயிர் சந்தனக் குறடு காழகில்

குங்குமம் கருப்புரம் குரவம்
மான்மதம்
வெங்கடி கமழ்தரப் புகைத்து மேதக
எங்கணு மையவி சிதறி
யேர்செய்தார் 16

2466 பாங்கெலாம் பனிமலர்ப் பந்தர்
கட்பொறி
வாங்கிய வெழில்பெற வகுத்து
மாமணம்
வீங்கிய நானநீர் துவற்றி நித்திலம்
ஆங்கவா லுகமென வகம்ப
ரப்பினார் 17

2467 பந்தரின் புடையெலாம் பங்க
யப்புனல்
அந்தர ராட்டய ரலங்கற்
பொய்கையும்
சந்தனங் கற்பகந் தருக்கள் மல்கிய
சுந்தரப் பொழில்களுந் துவன்றச்
செய்தனர் 18

2468 வேறு
யவனர் தந்தொழி லித்திற மாகமற்
கவுரி மன்ற லெனக்கறங்

கும்பணைச்
சிவம லிந்த செழுங்குரல் கேட்டலும்
உவகை பூத்தன ரொள்நகர்
மாக்களே 19

2469 நகரணி நலம்
இயங்கு மாந்தர் நெருக்கினி
லிற்றுவீழ்
தயங்கு காழ்களும் தாரும்
புலவியின்
முயங்கு மாத ருகுத்தவும்
மொய்த்தொளி
வயங்கு வீதியிற் குப்பைகள்
மாற்றுவார் 20

2470 சந்தம் மல்கு தமனியச் சுண்ணமுஞ்
சுந்த ரக்கருப் பூரத் துகள்களும்
கந்த நீரிற் கரைத்து மறுகெலாம்
பந்தி னூட்டிப் பனிப்பர்க
ளென்பவே
21

2471 வண்டு லாமலர் வார்மணிப்
பந்தரும்
விண்டு ழாவு பதாகையும் வில்மணி

கொண்ட தோரணக் கூட்டமும்
யாணரிற்
பண்டை யுள்ளன பாற்றி 22
யியற்றுவார்
2472 தாமம் நாற்றித் தமனிய வேதியிற்
பூமென் நீர்நிறை பூரண கும்பமும்
காமர் பாலிகை யுங்கதிர்த் தீபமும்
தூம முந்தொகுப் பாரிடந் தோறுமே 23
2473 நித்தி லத்தினை நீற்றுபு வேதியிற்
சித்தி ரித்துச் செழும்பொனின்
மாளிகைப்
பித்தி யோவியம் பெட்பப்
புதுக்குவார்
பத்தி மாடம் பழுதொழித் தாக்குவார்
24
2474 இருக வுள்துளை யீர்ங்கலு ழிக்கடக்
கரிகள் பண்ணுவர் கால்விசைத்
தோடுவாம்
பரிகள் பண்ணுவர் பார்குழி
யாழியின்
இரதம் பண்ணுவ ரெங்கணு
மெண்ணிலார் 25

2475 நீண்ட பொன்னிலைத் தேர்கள்
நிறுத்துவார்
மாண்ட தூண்தொறும் வாருறை
சேர்த்துவார்
ஈண்டு வார்கட் கிடம்பல
வாக்குவார்
வேண்டி யார்க்கும் விருந்து 26
திருத்துவார்
2476 அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய
விருத்தம்
கச்சி மாநகர் முழுவது மின்னணங்
கவின்பயில் சிறப்போங்க
முச்ச கத்தவர் குழாங்கொடு
வயின்தொறும் நிறைந்திட
முடிவானோர்
இச்சை யாற்றினின் மணவினைக்
குரியவை யெங்கணுங்
கொணர்ந்தீண்டப்
பொச்ச மில்பெரு மங்கலத்
துழனியிற் பொலிவுறு மதுகாலை 27
2477 திருமால் திருவிழா வியற்றல்
கம்ப நாயகன் திருவருள்

பெற்றுவெண் கதிர்வளைக்
கரத்தோன்றல்
அம்பு யத்தவன் முனிவரர்
தம்மொடும் அணிபெறு நன்னாளால்
செம்பொன் மாமணிப் பாலிகை
முளைவித்திச் சினவிடைக்
கொடியேற்றி
எம்பி ரான்மலை மாதுடன்
உலாத்தருந் திருவிழா
வெழுவித்தான் 28

2478 ஒன்ப திற்றுநாள் விழாவணி
நிகழ்ந்தபி னுற்றவீ ரைந்தாம்நாள்
இன்ப மிக்கொளப் பங்குனி யுத்திரத்
திமையவர் குழாத்தொடு
மன்ப தைத்திரள் மகிழ்ந்தெழுந்
தார்ப்புற மணவினைக்
கவின்கொள்வான்
என்ப ணிப்பிரான் மஞ்சனச்
சாலையி னினிதெழுந் தருளுற்றான் 29

2479 இறைவன் மணக்கோலங் கொள்ளல்
வேறு
திருத்துயி லகலப் புத்தேள்

செய்தவப் பேறு வாய்த்து
மருத்தபூங் கடுக்கை வேணிப்
பரஞ்சுடர் வடிவந் தீண்டிப்
பெருத்தபொற் குடத்துத் தெண்ணீர்
மஞ்சனம் பிறவு மாட்டி
அருத்திகூ ரன்பின் நுண்ணூ
லறுவையொற் றாடை சாத்தி 30

2480 கற்பக மளிப்ப வாய்ந்த கைபுனைந்
தியற்றல் செல்லா
எற்படு நுழைநூற் பட்டி னிலங்கவுள்
ளாடை சாத்தி
அற்பக விமைக்குஞ் செம்பொன்
னாடைமற் றதன்மேற் காமர்
விற்படு புருவ மாதர் விழியிணை
கவரச் சாத்தி 31

2481 தனிவிரைப் பனிநீர் வாக்கித்
தேய்த்தசந் தனப்பூஞ் சேறு
நனிமணம் பயில்கற் பூரங் குங்குமம்
நறுங்கத் தூரி
இனியமான் மதமே மற்றும் மட்டித்த
கலவை யெண்டோள்
கனிமொழி பாகன் மேனி கமழ்தர

மெழுகிக் கீறி 32

2482 சுடர்த்திரு மேரு வெற்பிற் சூன்றனர்
நுண்ணி தாகப்
பொடித்தபொற் சுண்ணந் தெய்வப்
பூந்தரு மலரின் வாங்குங்
கடித்திரட் சுண்ணத் தாதிற் கலந்துமே
லட்டி வாசம்
மடுத்தெழுந் தூம மீரம் வறலுமா
றன்பின் ஏற்றி
33

2483 அரிக்குரற் சிலம்பு போற்று மடியவர்
மலங்கள் மூன்றும்
இரிக்குஞ்செங் கமலப் பாதத்
திணக்கிவல் லிருளை யெல்லாம்
பொரிக்கும்விற் பிழம்பு காலும்
பொலங்கழல் நரல வீக்கிப்
பரிக்கும்பட் டுடைமே லொண்கல்
பதித்தபொன் அரைநாண் சாத்தி 34

2484 கதிருமிழ் பதும ராக வுதரபந்
தனங்கால் யாத்துப்
புதியநித் திலப்பூங் கோவை
பொன்னரி மாலை தண்தார்

எதிரறு சன்ன வீரம் இலைமுகப்
பைம்பூண் முந்நூல்
முதலிய மார்பின் வார்ந்து
முதிரொளி யெறிப்பச் சாத்தி 35
2485 மணிவடங் கழுத்திற் சாத்தி
வாள்கிடந் திமையா நிற்கும்
பணியுமிழ் மணியிற் செய்த
ஆழிபல் விரலுங் கோத்துத்
திணிவயி ரத்திற் செய்த கடகங்கூர்ப்
பரத்துச் சேர்த்துத்
துணிகதிர் முத்திற் செய்த அங்கதந்
தோளிற் பூட்டி 36
2486 மாதர்வண் குழையுந் தோடும்
வார்ந்திரு புயத்தும் நீவக்
காதிடை யணிந்து செம்பொற்
கதிர்மணிப் பட்டம் நெற்றி
மீதுற விசித்துத் தெய்வ விற்குலா
மணியின் மோலி
போதமல் வேணிச் சென்னி
பொலிதரக் கவித்தான் மன்னோ 37
2487 திருவணி யணிந்து போற்றிச்
சிவபிரா னெழுந்து கும்பம்

இருகயல் கவரி தோட்டி
யிலங்குகண் ணடிப தாகை
முரசொளி விளக்கி னோடு
மன்னிவிண் மகளிர் போற்றப்
புரிமணி மண்ட பத்திற் புகுந்துபூந் 38
தவிசி னேறி

2488 உருத்திரர் முதலோர் தத்தம்
ஒண்டவி சிருக்கு மாறு
திருத்தகு கடைக்கண் நோக்கஞ்
செய்துவீற் றிருந்த பின்னர்
விருத்துவண் டமிழ்தப் பாடல்
விளரியாழ் முரன்று சேக்கும்
மருத்துழாய்ப் படலைத் தண்தார்
வயங்கிய மருமப் புத்தேள் 39

2489 இறைவி மணக்கோலங் கொள்ளல்
மனைக்குரி மரபின் வாச மலர்கள்
வதனம் நோக்கிக்
கனைக்கும்வண் டுழக்கும் மென்பூங்
கருங்குழற் கவுரி மாதா
தனைக்கலன் திருந்தப் பூட்டித்
தம்மென வுரைத்த லோடுஞ்
கனைக்கரு நீலக்கண்ணாள்

பெருங்களி துளும்பச் சென்றாள் 40

2490 உவளக வரைப்பி னெல்லா வுபகர
ணமுங்கொண் டுற்றுப்
பவளநீள் பலகை மீது பகிரண்டம்
முழுது மீன்றும்
துவளிடைக் கன்னி யாகித் தூநலங்
கனிந்த காம
ரவளைநன் கிருவிக் கூந்த
லவிழ்த்துநெய் யள்ளிச் சாத்தி 41

2491 நெல்லிநுண் விழுது மஞ்சள்
விழுதுமெய் நிரம்பப் பூசி
மல்குபே ரன்பு கூர வாசமுந்
துவரும் மற்றும்
நல்லவை நயப்பச் சேர்த்தி
நறுவிரைத் தூநீ ராட்டி
எல்லுமிழ் குழையாள் மேனி
யீர்ம்புனல் வறல வொற்றி
42

2492 நனைமுறுக் கவிழ்பூங் கற்பம்
நல்குபட் டாடை சாத்திப்
புனைமணித் தவிசி னேற்றிப்
பொருந்தலர் வெருவச் சீறு

முனைமதக் களிநல் யானை
மூரிவெண் கோட்டிற் செய்த
தனைநிகர் சீப்புக் கொண்டு
தாழ்குழல் ஒழுங்க நீவி 43
2493 வம்பவிழ் நானம் பூசி மான்மதம்
அகில்சந் தாதி
பம்புறப் புகைத்த தூமம் பரிமளங்
கமழ வூட்டி
அம்பொன்வாய் மகரந் தாழ
மண்ணுறுத் தளிந்த பெண்ணைப்
பைம்பழ மென்ன முச்சி
பசும்பொன்வார் நாணிற் சேர்த்தி 44
2494 நகுசுடர் முத்த மாலைக் கொத்துநான்
றெருத்தின் நீவித்
திகழொளி விரிப்ப வங்கேழ்
முச்சியிற் செருகி வாச
முகையவிழ் அலங்கல் சூழ்ந்து
மொய்கதிர் ஈகை மாலை
தொகுமணி மாலை கூந்தற்
பரப்பினிற் சுடரப் போக்கி 45
2495 ஒழுகொளி பரப்புந் தெய்வ
வுத்தியும் மயிலும் மிக்க

அழகுற வனைந்து நாப்பண் ஐதுறு
கீற்றின் வெய்யோன்
மழகதிர் கிடந்த தென்ன
வயங்குகுங் குமத்தூ ளட்டிப்
பொழிகதிர் மாசைப் பட்டம்
பொலியவா ணுதலில் வீக்கி 46
2496 சிந்துரஞ் சேறு செய்த திருந்தெழில்
திலகம் இட்டுக்
கந்தமென் குவளை நோக்கின்
அஞ்சனங் கவினத் தீட்டிக்
கொந்தொளி முகத்தின் நாசித்
திருவணி கொளுவிக் காதின்
அந்தழல் மணியின் தோடு
மவிர்கதிர்க் குழையுஞ் சாத்தி 47
2497 விலகிவில் லுமிழுங் கட்டு
வடத்தினை மிடற்றிற் சூழ்ந்து
நிலவுமிழ் மணியிற் செய்த வங்கதம்
நெடுந்தோள் சாத்தி
இலகொளி வாய்ந்த முன்கைக்
கடகமுந் தொடியும் ஏற்றி
அலர்கதிர் மோதி ரங்கள் வார்விரல்
அமையக் கோத்து 48

2498 மிகக்கடி கமழ்ந்த சாந்தால்
வெரிந்புறம் மெழுகிக் கையின்
நகத்தினால் எழுதிச் சால நறுவிரைக்
களபச் சேறு
முகைத்தனம் புதையக் கொட்டி
முருகுயிர் பூந்தா தப்பிப்
புகைத்துஞ்சாந் தாற்றி கொண்டு
வீசியும் புலர்த்திப் பின்னர் 49

2499 நித்தில மாலை துப்பு நிரைத்தபூந்
தொடைமா ணிக்கக்
கொத்துறு தாமம் பச்சைக்
கோப்பமை தெரியல் வேரித்
தொத்தலர்ப் பிணையல் செம்பொற்
சுடர்விரி தொடலை யேனைத்
தத்தொளி நீலக் கோதை தண்கதிர்
எரிப்பச் சாத்தி 50

2500 எரிச்சிகை யெழுவ தென்ன
விளங்கதிர் விரிக்கும் பைவாய்
அரிச்சிகை மணிக ளாதி யழகுறக்
கோத்த காழின்
விரிச்சிகை கலாபங் காஞ்சி
மேகலை பருமம் ஐந்துங்

கரிச்சிகை மத்த கத்துக் கடிதடம்
புலம்பச் சாத்தி 51

2501 அலம்புகிண் கிணிமின் காலு
மவிர்பரி யாகஞ் செம்பொற்
சிலம்புபா டகமென் றின்ன புறவடி
திகழச் சாத்தி
நலம்புனை செய்ய பஞ்சின்
நறுங்குழம் பலர்ந்த கஞ்சம்
இலம்படச் சிவந்த தாளின்
ஊட்டினள் இறைஞ்சி நின்றாள் 52

2502 இறைவி இறைவன்பாலமர்தல்
கலிவிருத்தம்
தூக்குழ லுமைதிரு வடிவில்
துன்னலான்
மாக்கவின் மிகுமணி வனப்பு
நோக்குதோ
றீக்கணம் முரல்மல ரேழை யீதியான்
ஆக்கிய அணிகொலென் றயிர்ப்பு
மேயினாள் 53

2503 விண்ணர மடந்தையர் பலரும்
வேல்தடங்

கண்ணிணை கவர்பெரு வனப்புக்
காண்தொறும்
எண்ணருங் களிப்பினர் எம்பி
ராட்டியைப்
புண்ணியச் சோபனம் புகன்று 54
வாழ்த்தினார்

2504 நங்கையும் நறைகமழ் நளினப்
பாவைதன்
பங்கய மலர்க்கரம் பற்றி
யாங்கெழுந்
தெங்கணும் மலர்மழை யிறைப்ப
வானவர்
மங்கல வாழ்த்தொலி மல்கப்
போந்தனள் 55

2505 நிழலுமிழ் மணிக்குடை நீண்ட
கேதனந்
தழையொளிக் கவரிசாந் தாற்றி
யாதிய
மழைமதர்க் கண்ணர மகளிர்
ஏந்தியே
விழைதகு தொழில்முறை விளைத்து

டன்செல. 56

2506 பாவிய வாடைமேல் நடந்து
பைப்பய
மாவணி மணவினை மண்ட
பத்திடைப்
பூவண மிசைப்பொலி புனிதன்
பாங்கரின்
ஓவியக் கொழுந்தென வுற்று
வைகினாள் 57

2507 திருமணம்
அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்
திருத்தகும் அணைமே லண்ண
லணங்குடன் திகழ நோக்கி
உருத்திரர் முதலோர் யாருந்
தொழிதெழுந் துவகை பூத்தார்
மருத்துழா யலங்கல் மார்பன் மலரடி
விளக்கப் புக்கான்
பெருத்தபல் லண்ட மொன்றாய்ப்
பிளந்தென வியங்களார்த்த
58

2508 பொலம்புனை கராத் தீம்பால்
பூமகள் வணங்கி வார்ப்ப

வலம்புரிக் கரத்தோ னையன் மலரடி
விளக்கிப் போற்றி
இலங்கொளிப் பட்டால் ஈரம்
மெல்லெனப் புலர்த்தி யேந்தும்
அலங்கொலிப் பாத தீர்த்தம் 59
பருகினா னார்வங் கூர
2509 கன்னல்நெய் கனிபா லின்ன
கமழ்மதுப் பருக்கம் நல்கி
என்னையா ளுடைய கோமா
னேடவிழ் கமலச் செங்கை
தன்மிசை யுலக மீன்ற தனிமுதற்
பிராட்டி யான
கன்னிகை வைத்து நீர்பெய்
தளித்தனன் கமலக் கண்ணன் 60
2510 கலிவிருத்தம்
ஆர்த்தன பணிலங்கள் ஆர்த்த
துந்துமி
ஆர்த்தன பல்லியம் ஆர்த்த
மங்கலம்
ஆர்த்தன நான்மறை ஆர்த்த ஆகமம்
ஆர்த்தன பல்கலை ஆர்த்த
வாழ்த்தொலி

61

2511 பொழிந்தனர் வானவர் கற்பப்
பூமழை
வழிந்தன பாடலின் மதுரத் தேமழை
இழிந்தன அடியவர் இணைக்க
ணீர்மழை
அழிந்தன வினையெலா மனைய
காலையின் 62

2512 பங்கயக் கிழவனைப் பகர்ந்த
நூல்முறை
செங்கனல் வளர்ப்பவங் கருளிச்
சேவுடை
அங்கணன் மலைமகள் மிடற்றில்
ஆரருள்
மங்கல நாணினை வயங்கச்
சாத்தினான் 63

2513 முண்டகக் கடவுளும் முதல்வன்
ஆணையுட்
கொண்டுவே தாகமக் குறிவ
ழாவகை
மண்டிய கொழுங்கனல் வளர்த்து
வாசநெய்

மொண்டுதூய்க் கடிவினை முற்றச்
செய்தனன் 64
2514 மாண்டசெந் தமிழ்முனி மனக்க
ருத்தொடு
காண்டகு கவுரிதன் கருத்து முற்றின
வேண்டிய வேண்டியாங் களிக்கும்
மெய்யருள்
ஆண்டகை விளக்கினான் போலும்
அற்றைநாள் 65
2515 கலிநிலைத்துறை
திரும ணத்திறங் கண்டவர்
யாவருஞ் செழுந்தேன்
பருகு வண்டென ஆனந்த
வெள்ளத்திற் படிந்தார்
உருகி யேத்தினர் கையிணை
யுச்சியிற் குவித்தார்
இருக ணீர்மழைத் தாரையின்
மூழ்கியின் புற்றார் 66
2516 மலைக்கொ டிக்குறு கவுரமெய்
வடிவும்வள் ளலுக்கு
முலைச்சு வட்டொடு வலைத்தழும்
பணியுமுன் நோக்கிச்

சிலத்த டம்பணி வரைமிசைத்
திகழ்மணக் கோல
நிலைக்கு மற்றிது ஏற்றமிங்
கெனநெடி துவந்தார் 67
2517 அலகி லோகையில் திலைப்பவிப்
பேறெமக் களித்த
மலைய மாமுனி வாழிய
வாழியென் றுரைத்தார்
குலவு மங்கலம் பாடின ராடினர்
குழைந்தார்
தலைவி பாகனு மவரவர் தமக்கருள்
வழங்கி 68
2518 இறைவன் திருவுலாப் போதல்
எட்டு மாதிரக்கரிகளும் உடல்பனிப்
பெய்த
நெட்டு யிர்ப்பெறி மதுகைவெள்
விடைமிசை நீல
மட்டு லாங்குழல் மடவர
லொடுமகிழ்ந் தேறிச்
சிட்டர் போற்றிட மறுகிடைத்
திருவுலாப் போந்தான் 69

2519 பிளிறு வெம்மத யானையின்
வெரிந்தலை பிணித்த
குளிறு வார்மணி முரசொடு
கொக்கரை முழவம்
ஒளிறு மாமுடி வானவர்
இயங்களும் ஒருங்கே
களிறு தாங்குமெண் டிசைகளுஞ்
செவிடுறக் கறங்க 70

2520 வாணி கோன்பணி பானுகம்
பப்பெயர் வயவன்
வாணி லாவளை யாயிரம்
வாயில்வைத் தூத
வாணன் ஆயிரங் கரங்கொடு
மணிமுழா முழக்க
மாண மத்தள மாதவன் மத்தளம்
எழுப்ப 71

2521 காம நோக்கியை மணம்புணர்
காதலன் வந்தான்
பூமு லைச்சுவ டணிந்தருள்
புண்ணியன் வந்தான்
யாமெ லாமுய்ய வந்தவன்

வந்தனன் என்னாத்
தாம நித்திலச் சின்னமுங் காளமுந் 72
தழங்க

2522 கீத வேய்ங்குழல் யாழிசை
எங்கணுங் கிளர
வேத ஒசையு மாகம முழக்கமும்
விம்ம
மாதர் நாடக நூல்முறை மடந்தையர்
நடிப்பப்
போத விண்ணவர் பூமழை
வியனிலம் போர்ப்ப 73

2523 வீதி வாய்த்திரு விழாவணி
தொழுதிடப் போந்த
பேதில் பேரிளம் பெண்முடி
வாயபல் பருவ
மாதர் யாவரும் நாணொடு
வளைகலை தோற்றுக்
காதல் வேள்சிலைப் பூங்கணை
மாரியிற் குளிப்ப 74

2524 புதிய சாமரை வெண்குடை
பூங்கொடி மிடைய

எதிரில் கொள்கையின் நகர்வலங்
கொண்டெழுந்தருளி
மதுர மென்மொழி மங்கல
வாழ்த்தொலி மலியக்
கதியி லார்க்கெலாம் இன்னருட் 75
காட்சிதந் தளித்து

2525 இறைவன் தேவர்கட்கு
வரமளித்தல்
மீண்டு கோயிலி னுள்ளெழுந்
தருளிமெல் லணைமேல்
மாண்ட மெல்லியற் பனிவரை
யணங்கொடும் வைகி
ஆண்டு நின்றமா லயன்முதல்
யாரையும் நோக்கி
ஈண்டு நீர்வரம் வேண்டுவ
கொண்மினென் றிசைத்தான் 76

2526 அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்
இருமுது குரவர் பாதம் இமையவர்
வணங்கி யிந்தத்
திருமணங் காண்டல் பெற்றேம்
உய்ந்தனந் திரைநீர் வைப்பின்
மருவினர் வதுவை செய்யும்

இடந்தொறும் மன்னி யாங்காங்
கிருநலம் உதவல் வேண்டும்
இவ்விரு வீரு மென்றார் 77

2527 இவ்வரம் அளித்தேங் காஞ்சி
இருநகர் காவல் பூண்டு
செவ்வனிங் குறைமின் என்று
சிவபிரான் பணித்த லோடும்
அவ்வருள் சென்னி மேற்கொன்
டகமகிழ்ந் திமையோ ரெல்லாங்
கௌளவைநீர் காஞ்சி மூதூர்
காவல்கொண்டிருந்தா ரங்கண் 78

2528 அரந்தைதீர் கவுரி கூற்றில்
தோன்றிய அணங்கும் என்னை
வரைந்துகொண் டருண்மோ
வென்று வணங்கிநின் றிரப்ப
அந்நாள்
கரந்தைவார் சடையோன் மன்றல்
முடித்துநீ கச்சி மூதூர்
புரத்திவ ணுறைதி துர்க்கா
யென்றருள் புரியப் பெற்று 79

2529 கவுசிகீச்சரம்

கன்னிகாப் பெனும்பே ரெய்தக்
கவுசிகி மடந்தை காஞ்சிப்
பொன்னகர் காவல் பூண்டு
பொங்கொளிக் கவுசி கீசன்
தன்னையங் கிருவிப் பூசை
தழைத்தபே ரன்பி னாற்றி
இன்னல்தீர்ந் துலகம் உய்ய 80
இருந்தனள் இருக்கும் நாளில்
2530 சும்பனே நிசும்பன் என்போர்
உலகெலாந் துள்ள நோக்கி
அம்புயக் கடவுள் போந்தங்
கண்ணலுக் கியம்பி வேண்ட
எம்பிரான் அருளாற் கன்னி
விந்தவெற் பெய்தி வைகி
வெம்புவா ளவுணர் தம்மைச்
செகுத்துமீண் டினிது வாழ்ந்தாள் 81
2531 பகர்பெரு வளஞ்சால் இந்த
மன்றலைப் பண்பு கூர
அகனமர்ந் தேத்தி னோர்கள்
கண்டவர் அறையக் கேட்டோர்
தகவுற நினைந்தோர் எல்லாந்
தையலார் மன்றல் வாய்ந்து

புகலரும் பரமா னந்த மன்றலும்
பொருந்தி வாழ்வார் 82

ஆகத் திருவிருத்தம் 2531
----

63. விம்மிதப்படலம் (2532-2553)

2532 கலிநிலைத்துறை
சாம கண்டர்தம் ஆணையால்
அகிலமுந் தழைப்பக்
காம நோக்கியெண் ணான்கறங்
கரிசற வளர்க்கும்
நாம நீர்வயற் கச்சிமா நகர்வயின்
அளவில்
சேம விம்மிதம் உள்ளன சிலவெடுத்
திசைப்பாம் 1
2533 தெள்ளொ ளிக்கதிர்ப் பன்மணித்
திரளெலாஞ் செறியப்
பள்ள நீர்க்கடல் ஆகர மாகிய
பரிசின்
வெள்ள வேணியர் அருளினால்

அற்புத விளைவென்
றுள்ள வைக்கெலாம் உறைவிட
மாயது காஞ்சி 2
2534 அற்புத இலிங்கங்கள்
தீண்டில் யாவையுஞ் செய்யபொன்
னாக்குவ திறலின்
மாண்ட சித்தர்கள் எண்ணிலர்
வழிபடப் படுவ
வேண்டி லென்னவு மளிப்பன
மெய்த்தவ முடையோர்
காண்ட கும்பல விலிங்கமக் கடிநக
ருளவால் 3
2535 ஒருத னிப்பொருள் இருதிற
னாகியுவ் விரண்டும்
ஒருமை யுற்றிடும் வியப்புமங்
குள்ளது விரிக்கில்
ஒருப ரம்பொருள் சிவனொடு
சத்தியென் றிரண்டாம்
ஒருமை யுற்றிடு முமையவள்
கம்பரைத் தழுவி 4
2536 இருமை யோர்பொரு ளெண்ணில
வாதலு மெண்ணில்

பொருள்கள் ஒன்றெனத் திகழ்தலு
முடைத்தது புகலின்
ஒருசி வச்சுடர் பற்பல வடிவுகொண்
டுறையும்
மருவு பன்மறை யொருதனி
மாவென் வயங்கும் 5

2537 பதினோரற்புதம்
மற்று மூன்றிடம் வேதிகை
வயல்கள்நாற் றவிசு
பொற்ற ஐந்தருத் தடமறு புட்களேழ்
பொதியில்
பற்று மெண்பொய்கை யொன்பது
சிலைபொழில் பத்தாங்
கொற்ற மன்றுபத் தோடொரு
கூவலுங் குலவும் 6

2538 மூன்றிடங்கள்
ஒன்று பல்பவத் தாயரைக் காட்டிடு
மொளிசேர்
ஒன்று பல்பவத் தாயரை
வேண்டுறிற் காட்டும்
ஒன்றுபல்பவக் கிளைஞரோ
டுரைபயில் விக்கும்

என்று மூவகைத் தானமவ் விருநகர்
உடைத்தால் 7

2539 மூன்று தெற்றிகள்
ஊங்க ணைந்தவர்க் கமுதுநீர்
உதவிடு மொன்று
பாங்கின் வேட்டன யாவையும்
பயந்திடு மொன்று
மூங்கை பேசவும் பேசினோன்
மூங்கைமை யுறவும்
ஆங்க ளிப்பதொன் றாகமுத்
தெற்றியும் உளவால்
8

2540 மூன்று வயல்கள்
மீள மீளநெல் லரிதொறும்
விளைவதோர் பழனம்
நாளின் வித்துமன் றேபயன்
நல்குமோர் கழனி
தாளின் ஏருழ வின்றியே தகும்பயிர்
விளைக்கும்
கோள தொன்றென வயல்கள்மூன்
றுள்ளன குறிக்கில் 9

2541 நான்கு தவிசுகள்

எண்சீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்
தன்பகுப்பின் மூவரொடு முனிவர் விண்ணோர்
பழிச்சிடவாழ் சதுமுகனைக் காட்டு மொன்று
தன்பகுப்பின் மூவர்திரு முதலோர் சூழத்
திருமாலைச் சார்ந்தோர்க்குக் காட்டு மொன்று
தன்பகுப்பின் மூவரொடு கணங்கள் போற்றுந்
தழற்கால ருத்திரனைக் காட்டு மொன்று
தன்பகுப்பின் மூர்த்திகளோ டென்றூழ் காட்டுந்
தவிசொன்றா மடங்கலணை நான்கு மன்னும்
2542 ஐந்து தருக்கள்
ஓவாமை யமிழ்தொழுக்கும் பொலம்பூச் சூதம்
தன்னிழலைப் பிறர்க்குதவாக் காஞ்சி யொன்று

பூவாது காயாது கனிகள் நல்கும்
பூம்புளிபல் வகைப்போதுந்
தரும தூகம்
தாவாத செம்பொன்மல ரத்தி
யென்றா
சாற்றரிய தெய்வதமாத் தருக்கள்
ஐந்துந்
தேவாதி தேவரினி தமருங் காஞ்சித்
திருநகரி னிரும்பூது திகழ
வோங்கும் 11

2543 ஐந்து தடாகங்கள்
எல்லியிடைப் பங்கயமும் பகற்கா
லத்தின்
இருங்குமுதச் செழும்போது
மலர்ந்து தீந்தேன்
பில்குவதொன் றொருகாம்பின்
முளரி மூன்று
பிறங்குபுனல் தடமொன்று
குளித்தோ ரெய்த
வல்லைவா னரத்துருவம்
அளிப்பதொன்று
மூழ்கினோர் மாற்றார்க்குக்

கொடிய தீமை
நல்குவதொன் றாடினோர் உற்றார்க்
கின்ப
நலந்தருவ தொன்றெனலாந்
தடாக மைந்தே 12
2544 ஆறு பறவைகள்
பெய்யாத காலத்தின் அகவிக்
கொண்மூ வருவிக்கும்
பெருமஞ்ஞை மறைநூ
லெல்லாம்
எய்யாமை யின்றியுணர் கிள்ளை
யேனைக்
கணிதநூல் எனைத்துமெடுத்
துரைக்கு மாந்தை
நையாது முழுதுணர்ந்த கபோதம்
பாடு
நல்லிசைநூ லவைவல்ல
நலஞ்சேர் பூவை
பொய்யாது வேட்டவெலாம்
வழங்குநேமிப்
புள்ளுமென அறுபறவை
பொருந்து மாங்கண்

13

2545 ஏழு பொதியில்கள்
வானாடர் வார்த்தைசெவிப்
புலனாம் ஒன்றின்
மதகரியை முயலூக்கித் துரக்கு
மொன்றின்
மேனாகர் உலகுவிழிப் புலனாம்
ஒன்றின்
மேவினர்க்குத் திசைமயக்கம்
எய்து மொன்றில்
கானார்நெய் யின்றிவிளக் கெரியு
மொன்றில்
பாதலத்தோர் கழறுமொழி
கேட்கு மொன்றில்
ஆனாது துந்துமிகள் முழங்கு
மொன்றில்
ஆகவேழ் பொதுத்தானம்
வயங்கு மாலோ 14

2546 எட்டுப் பொய்கைகள்
மூழ்குநர்க்குப் பொன்னுருவம்
அளிக்கு மொன்று
முழுமணியோர் தருமொன்று

விண்ணோர் கோமான்
வாழ்வளிக்கு மொன்றுமனக் கினிய
வெல்லாந்
தருமொன்று வேண்டியதை
வழங்கு மொன்று
வீழ்தகைத்தா மெய்ஞ்ஞான மளிக்கு
மொன்று
வீடுதவு மொன்றுவினைப்
பிணிநோய் முற்றும்
பாழ்படுத்து மொன்றென்ன
மலங்கள் மாற்றும்
பனிமலர்ப்பூம் பொய்கையிரு
நான்கு மேவும்
2547 ஒன்பது சிலைகள்
தீண்டினரைத் தேவாக்கு மொருகல்
பாம்பின்
கடிவிடந்தீர்த் திடுமொருகல்
சித்தி யெல்லாம்
ஆண்டளிக்கு மொருகலுயி ருதவு
மோர்கல்
வழக்கனைத்தும் நடுவாய்நின்
றறுக்கு மோர்கல்

மூண்டபிணித் தழும்புறுபுண் மாற்று
மோர்கல்
மொய்யொளிமெய்த்
துணியுறுப்பைப் பொருத்து
மோர்கல்
ஈண்டியதீ வினையிரிக்கு மோர்கல்
ஞானந்
தருமொருகல் எனச்சிலைக
ளொன்ப தோங்கும் 16

2548 ஒன்பது பொழில்கள்
ஒன்றினோர் பெறக்கனக மாரி
யொன்றில்
இரசதமா மழை யொன்றில்
முத்து மாரி
ஒன்றிலொளிர் குருவிந்த மாரி
யொன்றில்
வயிரமழை யொன்றில்வயி டூய
மாரி
ஒன்றிலொளி விடும்புருட ராக மாரி
யொன்றிலடற் புள்ளேற்றுப்
பச்சை மாரி

ஒன்றினிலிந் திரநீல மாரி யொன்றில்
பொழியுமலர்ப்
பொழிலிவையொ ரொன்ப 17
தோங்கும்
2549 பத்து மன்றங்கள்
சொல்லருமா பாவியுறின் மூங்கை
யாக்குஞ்
சோரர்களை மருளுறுத்துங்
கல்வி தேற்றும்
பல்வகைய வடிவுதவுஞ் சாவா
மேன்மை
பாலிக்கும் பாதலஞ்சேர்
பிலத்தைக் காட்டும்
வல்லவர்க்குந் திசைமயக்கும்
பொன்மா ணிக்க
மழைபெய்யும் பகலிரவு மாறாக்
காட்டும்
செல்லுநரைப் பிறர்காணா வியப்புச்
செய்யும்
இவைமன்றம் ஒருபதெனத்
திகழு மாலோ 18
2550 பதினொரு கூவல்கள்

தயிர்க்கூவல் பாற்கூவல் நறுநெய்க்
கூவல்
மதுக்கூவல் செழுங்கருப்புச்
சாற்றுக் கூவல்
மயக்கமற முத்திநெறி துறக்க
மார்க்கம்
மற்றுலகின் கதிகாட்டும்
மும்மைக் கூவல்
வியப்பெய்த நிழல்பிணிக்குங்
கூவல் பாரின்
வித்தின்றி நாறுசெய்யும்
விரிநீர்க் கூவல்
அயர்ப்பின்றி அங்கணைந்தோர்
மீளச் செய்யும்
அருங்கூவ லொடுங்கூவல்
பதினொன் றாமால் 19
2551 செக்கு- சிலை - சிலம்பொலி
தன்னிடையெள் ளினைப்பெய்யின்
மற்றோர் ஞாங்கர்த்
தயில மெழச் செய்வதொரு
செக்கு முண்டு
மன்னுயிர்செய் வினைப்பயனைத்

தாமே நல்குஞ்
சிலையொன்று சிலைப்பாவை
யொன்று மன்னுங்
கன்னிமதிற் காஞ்சிநகர் காவல்
பேணுங்
கருமேனி வயிரமாக் கடவுள்
பாத
நன்னடனச் சிலம்போசை இடைய
றாது
நானிலத்தோர் வியப்பெய்தக்
கேட்கும் ஓர்பால்
2552 இன்னனவாம் அதிசயங்கள்
மற்றுமுள்ள எல்லை
யிலையவை முழுது மறிவார்
யாரே
முன்னுகத்தின் எல்லார்க்குங் காட்சி
யெய்தும்
மூண்டகொடுங் கலியுகத்திற்
படிமை வாழ்க்கை
மன்னினோர் சிலர்க்கன்றித்
தோன்றா முத்தி
மருவினர்க்கு மேலுலகின்

வைத்த வண்ணம்
அன்னமலி வயற்காஞ்சி வரைப்பின் வாழ்வார்
அகங்களிப்பக் கண்ணுதலார் அமைத்த வாகும் 21

2553 இங்குரைத்த மேன்மையெலாங் கண்டுங் கேட்டு
மிந்நகரிற் கொடுந்தீமை யிழைப்பா ராயின்
அங்கவரே கயவரெனப் படுவ ரந்தோ
அறிவின்றி அறியாதுஞ் செய்த பாவப்
பங்கமெலா மொழிவெய்து மறிந்து செய்யிற்
பாற்றரிதா மாதலினாற் பயனும் வேண்டி
உங்குறைவோர் தத்தமக்கு விதித்த வாற்றா
னொழுகியே கம்பரருட் குரிய ராவர் 22

ஆகத் திருவிருத்தம் 2553

----

64. ஒழுக்கப்படலம் (2554-2621)

2554 அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய
விருத்தம்
மாதரை யெல்லாம் வீழும்
மடவனும் ஈன்ற தாயைக்
காதல னாகா னச்சீர்க் கடியனுஞ்
சிவன்வாழ் வைப்பிற்
பாதகம் புரியல் காஞ்சிப்
பதியிடைச் சிறிதுஞ் ச்ய்யல்
ஓதிய விதியி னாறே
வொழுகுதல் முறைமைத்
தாமால் 1

2555 செந்துவர் படரு மாழித் தினகர
னெழுமுன் கன்னல்
ஐந்தென வெழுந்து வெண்ணீ
றணிந்துயர் மாவின மூலத்
தெந்தையைக் காமநோக்கி

னிறைவியை நினைந்து
போற்றிப்
புந்தியி னுறத்தான் செய்யும் 2
பொருளறம் சிந்தை செய்து
2556 கரகமுந் தண்டும் மற்றுங்
கரந்தழீஇக் காம ரூர்க்கு
நிருதியிற் படர்ந்து காதில்
நீண்டமுப் புரிநூலேற்றித்
தரணியிற் திருணம் இட்டுச்
சந்திகள் பகல்வ டக்கும்
இரவுதென் பாலும் நோக்கி
யிருந்திரண் டியக்கம் நீத்து 3
2557 குறியிடக் கரத்துப் பற்றிக்
குறுகிநீர் முகந்திட் டோர்கால்
வெறிகமழ் புனலான் மண்ணாற்
குறியினை விழுமி தாக்கி
நிறையமண் முக்கா லிட்டுக்
குதங்கழீஇக் கழுவு நீள்கைக்
கிறுதியி னீரைங் காலு
மிருகைசேர்த் தேழு காலும் 4
2558 அடியெழு காலும் பூசி
யறலினாற் சுத்தி செய்க

இடனுடை யில்லோர்க் கீதா
மிரட்டிமும் மடங்கு நாற்றி
கடனறி பிரம சாரி காட்டகத்
துறைவோன் மற்றைக்
கெடலருந் துறவி யின்னோர்
கெழுதக வியற்றல் வேண்டும் 5
2559 கொணர்வுறு நீர்வாய்ப் பெய்து
கொப்புளித் திருகால் தூய்மை
அணையநீர் குடித்துப் பின்னர்
அணிவர லுறுப்புத் தீண்டல்
இணைவிழைச் சுணவு மாற்றீ
ரியக்கமுற் றிடில்நா லெண்கால்
இணையிலீ ரெண்கா லெண்காற்
கொப்புளித் திடுதல்வேண்டும் 6
2560 சலமலம் விடுக்கும் போதுந்
தையலார் கலவிப் போதும்
குலவெரி வளர்க்கும் போதும்
வெண்பல்கோல் தின்னும்
போதும்
உலவுநீர் குடையும் போதும்
உணவினும் பேசல் செய்யார்
மலவலி துரக்கு மெங்கோன்

வகுத்தநூல் முறையின் நிற்போர் 7
2561 விதித்தகோல் தின்று தூய
மென்புனல் படிந்து மேனி
கதிர்ப்பநீ றணிந்து சந்திக்
கடன்புரிந் துறுபே ரன்பின்
முதிர்ச்சியி னிலிங்க பூசை
நாள்தோறும் முட்டா தாற்றித்
துதித்தனர் காலந் தோறு 8
மேகம்பந் தொழுது போற்றல்
2562 இம்முறை யொழுக்கின் மாறா
தியங்குறும் பிரம சாரி
செம்மணி வடிவிற் கம்பர்
திருவருள் கிடைத்தல் வேண்டி
மம்மரில் குரவன் மாடே
மறையெலாம் முறையி னோதல்
மும்மறை யிரண்டொன் றானும்
முற்றுறப் பயிறல் வேண்டும் 9
2563 மடங்கலிற் கன்னி தன்னின்
மதிநிறைந் துறுநாள் ஓதத்
தொடங்குக மகரத் தந்நாள்
துகளற முடிக்க மீண்டு
மடங்கரும் வெண்கேழ்ப் பக்கத்

தோதுக அங்க மாதி
உடங்குதேய்ப் பக்கத் தோதல்
விலக்குநாள் ஓதல் வேண்டா 10
2564 செவ்விநாண் உடையே தண்டந்
திகழ்முந்நூல் உத்த ரீயம்
அவ்வயர் தமக்கு வெவ்வே
றருமறை விதித்த வாற்றால்
எவ்வமில் மறையோ ராதி
மூவரும் இயல்பிற் கொள்க
செவ்வழல் விதியி னோம்பி
யணிகவத் திருவெண் ணீறே 11
2565 முன்னிடை கடையின் ஒன்றப்
பவதிச்சொல் மொழிந்து
பார்ப்பார்
மன்னவர் வணிகர் பிச்சை
யேற்பது மரபா மாயுள்
முன்னுறு மிளையர் தம்மின்
மூத்தவர்ப் பணிக தாழ்ந்த
பின்னவர் தமக்கு மூத்தோர்
வாழ்த்துரை பேசல் வேண்டும் 12
2566 ஓதிய பிரம சாரி யொழுக்கினில்
வழாது நின்று

மூதரு மறைநூல் கற்றோர்
முனிவர்தங் கடனில் தீர்ந்து
வேதமா மூலத் தெங்கோன்
திருவருள் மேவப் பெற்றுப்
பேதமில் பெருவீட் டின்பப்
பேற்றினுக் குரிய ராவார் 13

2567 வேறு

பின்னவர்கள் பற்றிகந்து
பத்தியினால் திருக்காஞ்சிப்
பேரூர் வாழ்க்கை
மன்னுதல்வேட் டனராயி
னேகம்பன் றனக்கணித்தா
மிருக்கை வைகிப்
பன்னருஞ்சீர்க் கண்டிகைநீ
றுடல்வயங்கச் செய்பணிகள்
பலவு மாற்றித்
துன்னியமாந் தருமூலச்
சுடரொளியை முட்டாது
தொழுது வாழ்வார் 14

2568 கலிவிருத்தம்

வற்றரு மறையவ்வா றோதி
வாழ்க்கையிற்

பற்றில னாயிடிற் குரவன்
பாலென்றும்
உற்றினி துறைகபற் றுடைய
னேயெனில்
பெற்றியி னருட்குரு விசைவு
பெற்றரோ 15

2569 கடவுளர் பிதிரர்தங் கடன்கள்
நீக்குவான்
வடுவறு மிலக்கணம் மாண்ட
கற்பினின்
மிடலுடைக் கிழத்தியை
விதியின் வேட்டுப்பின்
நெடுமனை வாழ்க்கையின்
ஒழுகல் நீதியே 16

2570 கருதுமுப் பதிற்றிரு கவள
மென்பதம்
இருபொழு துண்டலும் எச்சம்
ஐவகை
புரிதலும் விதித்தநாள் மனைவி
பூண்முலை
மருவலும் இனையவும்
இவர்க்கு மாணுமே

17

2571 ஓதெரி சமிதையின் ஓம்பல்
தெய்வமாம்
ஏதமில் பிதிரருக் கீதல்
அன்னதாம்
பூதருக் கிடுபலி பூத எச்சமே
வேதியர்க் கோதனம் வீசல்
மானிடம் 18

2572 பெருமறை ஓதுதல் பிரம
எச்சமிவ்
விருமகம் ஐந்தனுட் பிரம
எச்சந்தான்
திருமிகச் சிறத்தலில் தெய்வ
வேதியர்
ஒருதலை யாகயீதோம்பல்
வேண்டுமால் 19

2573 வைகறை
எழுந்துசெய்வினைகள்
மாண்டகச்
செய்துமா நகர்ப்புறத் தொழுகுந்
தெய்வநீர்
எய்தினர் குடைந்துவெண்

டுகிலி ரண்டுடுத்
தைதுறு கண்டிகை நீற
ணிந்துபின் 20
2574 வண்புதல் தருப்பைமேல் வைகி
மும்முறை
ஒண்புனல் வேதங்கள் உவப்ப
ஆசமித்
தெண்பெற வாய்துடைத்
தியல்பில் தீண்டியே
பண்பயில் மறைகளைப்
படித்தல் வேண்டுமால் 21
2575 மாதவப் பேற்றினான் மறைகள்
அண்ணலைச்
சூதமாய் நிழற்றலின் தொல்லை
யேகம்ப
நாதனுக் கினியதிப் பிரம
நன்மகம்
மேதகு மறங்களுள் மிக்க
தாகுமால் 22
2576 ஆற்றலுக் கியையவெவ்
வளவைத் தாயினும்

போற்றரு மறையினைப்
போற்றி மேதகச்
சாறுகா யத்திரி சதவு ருத்திரம்
ஏற்றவைந் தெழுத்திவை 23
விதியின் எண்ணியே

2577 அனைத்தினும் நிறைந்துறை
அடிகள் பூசனை
தனக்குறு திருப்பள்ளித் தாமங்
கொய்துபோய்
மனைத்தலை வைத்துமேல்
வாழ்க்கைக் கேய்ந்தன
எனைத்துள கருமமும்
இயல்பின் நாடியே
24

2578 கதிரவன் உச்சியி னணுகுங்
காலையின்
முதுசிவ கங்கைநீர் முறையின்
மூழ்குபு
மதியுறு நியதிகள் முடித்து
மாநிழல்
அதிபனை முறையுளி
அனைந்து போற்றியே 25

2579 மீண்டுதன் மனைவயின் மேவித்
தற்பொருட்
டீண்டிய அருட்குறி யிறைவன்
அர்ச்சனை
பூண்டபே ரன்பினிற் புரிந்து
பூசனைக்
காண்டுறுப் பெனப்படும் அழலு
மோம்பியே 26

2580 அறமுதல் இழிஞரீ றான
வற்றினுக்
குறுபலி யுதவியூங் கெச்சம்
ஐவகை
முறையுளி யாற்றியவ் வேலை
முன்னிய
பெறலரு விருந்தினர்ப் பேணி
யூட்டியே 27

2581 நீத்தவர்க் கையமும் நேர்ந்து
நோயினர்
வாய்த்தவெஞ் சூல்முதிர் மகளிர்
பிள்ளைகள்
மூத்துறு கிழவரை முந்த
ஊட்டிப்பின்

ஏத்துறு கிளிஞரோ டுண்டல்
ஏயுமால் 28

2582 எழுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய
விருத்தம்
கங்கைவார் சடிலக் கடவுளை
நினைந்து
கறிதயிர் நெய்யுட னாவி
அங்கியை யெழுப்பி யாகுதிச்
செய்கை
யாகமுப் பதிற்றிரு கவளம்
பங்கமில் விதியா லுண்டுகை
பூசிப் பாகடை
தின்றதன் பின்னர்ப்
பொங்குபே ரன்பின் ஒக்கலோ
டமர்ந்திப்
புராணமே கேட்டிடல்
வேண்டும் 29

2583 நான்மறைப் பொருளாய்க்
கதைக்கெலா
மிடனாய் நாற்பயன்
உதவுமே கம்பன்
மேன்மையுங் காம நோக்குடை

யிறைவி
மேன்மையும் விளக்குவ
திதுவே
நூன்முறை வருண நிலைகளின்
ஒழுக்கம்
நுண்ணிதின் தெரிப்பது
மிதுவாம்
பான்மையாற் காஞ்சிப்
புராணமே
நாளும் பயில்வுறக் கேட்பது
மரபால்
2584 அலர்கதிர் என்றூழ் மறைந்திடுங்
காறும்
ஆன்றவர் படித்திடக்
கேட்டுக்
கலவுசீர் அந்தி செய்கடன்
முற்றிக்
கோயிலைக் குறுகி
யேகம்பத்
தலைவனைத் தொழுது
மனைவயி னணுகிச்
சமிதையின் அங்கிவேட்

டமர்ந்து
பலருடன் அருந்தி மனைவியோ
டிரவிற்
பள்ளியின் மேவுதல்
விதியே 31
2585 தருக்குறு வனப்பிற் பிறர்க்குரி
யவரைத்
தவ்வையில் தங்கையிற்
காண்க
உருத்திர கணிகை மகளிரைத்
தாயின்
உன்னுக வயிணவ மடவார்
அருப்பிளங் கொங்கைத்
தாதிகள் மாட்டும்
அன்னதே யாகலிற்
புணர்ச்சி
விருப்பினை அவர்பால்
மறப்பினும் எண்ணல்
ஓம்புக நன்னெறி
விழைவார் 32
2586 இருட்சுரி கருமென் மலர்க்குழல்
மனையா

ளிளமுலைப் போகமும்
மகவின்
பொருட்டெனக் கொண்டே
விலக்குநாள்
ஒழித்துப் புணர்ந்தபின்
நீங்கிவெம் பாந்தள்
அரைக்கசைத் தருளும் அடிகளீ
ரடியும்
அகந்தழீஇத் துயிலுக
மற்றீங்
குரைத்தவா றென்றும் ஒழுகுநர்
எங்கோன் திருவருட்
குரியவ ராவார் 33

2587 கச்சிமா நகரிற் கம்பநா
யகன்முன்
கரிசறுத் தான்றவர் முகப்ப
அச்சுவம் ஆடை ஊண்முதல்
தானம்
ஆதரித் தியைந்தவை
யளித்தல்
பொச்சமி லவ்வக்
கொடைப்பெரும்

பயனொன் றனந்தமாய்ப்
பொலியுமவ் வரைப்பின்
நச்சிமெய் யுணர்வு
கொளுநத்துவோன்
வீடு நணுகுமேம் பட்டதித்
தானம் 34
2588 ஓதல்வேள் வீகை ஓதுவித்
திடல்வேட்
பித்தலேற் றலுமுறும்
மறையோர்க்
காதியின் மூன்றோ டளித்திடல்
ஊர்தி
படைத்தொழில்
அரசர்க்குரிய
ஆதியின் மூன்று வாணிகம்
பசுஏர்
வணிகருக் காகுமங்
கவற்றுள்
ஆதியின் மூன்றும் அல்லவை
முறையே
அவ்வவர் விருத்திகட்
காமால்.

வேள்வி + ஈகை=வீள்வீகை. 35
விருத்தி -பிழைப்பு
2589 இருதமோ டமிர்த விருத்தியும்
ஆன்றோர்க்
கிசைவன மிருதமும் ஆகும்
தருபிர மிருதஞ் சத்தியா நிருதம்
தழுவலும் ஒன்றுநாய்
விருத்தி
ஒருவலே வேண்டும் உஞ்சநல்
விருத்தி இருதமாம் ஒன்றிர
வாமால்
வருவதே அமிர்தம் இரந்துறல்
மிருதம் உழவின்வந்
துறல்பிர மிருதம் 36
2590 சத்தியா நிருதம் வாணிக
விருத்தி
தாழ்வுறுஞ் சேவகஞ்
செய்யல்
வைத்தநாய் விருத்தி யாதலி
னதனை
மாற்றியே யிருபிறப்பாளர்
ஒத்ததோர் தூய விருத்தியால்

தம்மை
யோம்பிமெய்ந் நூல்பல பயின்று
தத்தமக் குரிய நியதியின் ஒழுகித்
தங்குதல் மரபெனப் படுமால்

37, 37 செயுட்களில் விருத்திகல் கூறப்பட்டன. அவை ஆறு வகைப்படும். இருதம், அமிர்தம், மிருதம், பிரமிருதம், சத்தியாநிருதம், நாய்விருத்தி என்பன அவ்வாறு விருத்திகள். அவைகளீல் அந்தணர் முதலிய மூவருக்கும் முதலிரண்டும் உத்தமம். மூன்றாவது மத்திமம். நான்கு ஐந்து அதமம். ஆறாவது விலக்கப்பட்டது.
இருத்மாவது, உஞ்சவிருத்தி. உஞ்சவிருத்தியாவது,

அறுக்கப்பட்ட வயல்களில்
சிந்திக்கிடப்பவற்றைச் சேர்த்துப்
பிழைத்தல். அமிர்தமாவது,
யாசிக்காமல்
வருவது. மிருதமாவது,
இரத்தலால் வருவது.
பிரமிருதமாவது, உழவினால்
வர்வது.
சத்தியா நிருதமாவது,
வாணிகத்தால் வருவது.
நாய்விருத்தையாவது,
ஒருவரிடத்தில் சேவகம்
செய்வதால் வருவது என்பதாம். 37

2591 கைசெவி சென்னி கழுத்தினெப்
போதுங்
கண்டிகை யணிதல்
வெண்ணீறு
மெய்யெலாம் பூசி யைந்துமூ
விடத்தும்
விலங்குமுப் புண்டரம்
பொறித்தல்
வைதிக நிலையோர் மரபென

மறைநூல்
வகுத்திடும் ஆதலின்
இவற்றைக்
கைவிடா தென்றுங் கடைப்பிடித்
திடுக
இகழ்ந்திடிற் கடையரே
யாவார்.
விலங்கு- துலங்கு 38/tr>

2592 வைதிக சைவ நெறிகளைப்
பற்று
மாண்பிலாச் சூத்திரர்
முதலோர்க்
கைதுமீப் போய புண்டர மாதி
அணியலாம் ஏனையர்க்
காகா
மெய்திகழ் மறைகள் ஆகமம்
விதித்த கருமமற் றினையன
பிறவும்
உய்தியை வேட்டோர் ஆசரித்
தொழுகி விலக்கின ஒழிவது
முறையே.
மாண்பு- புண்ணியம். மாண்பில்

ஆ சூத்திரர்.- மாண்பினை
உடைய சூத்திரர்.
அப்புண்ணியத்தில் மனம்
பற்றுடைய சூத்திரர்க்கே திருநீறு
கண்டிகைகள் ஆம் என்றவாறு 39
2593 தவத்தினாற் செருக்கல் கண்டது
விளம்பல்
பொய்யுரை சாற்றுதல்
ஐந்தும்
அவித்த அந்தணரை இகழுதல்
யாதும்
அளித்தது புகழ்ந்தெடுத்
துரைத்தல்
எவற்றினை யானுங்
கொலைசெயல்
பிறர்பால் இடுக்கணை
யுறுத்துதல் குறளை
செவிப்புகப் புகறல் பூப்புடை
மனையைத்
தீண்டலும் வழுவெனப்
படுமால்
40

2594 மனைவியோ டுண்டல்
அவளுடன் துயிறல்
மனைவியா வித்துழிப்
பசிப்பில்
வினையிகந் தியல்பான்
இருப்புழி உண்ணும்
வேலையும் ஆங்கவட்
பார்த்தல்
கனைகதிர்த் தேவைக்
கிழக்கெழுங் காலை
மேற்கடற் பால்விழுங்
காலைப்
பனிவிசும் புச்சி யுற்றிடுங்
காலைப்
பார்த்தலும் பழுதெனப்
படுமால். 41

2595 உடையொழிந் திருநீ ராடுதல்
ஆடை
ஒன்றுடுத் துண்டலீ ரியக்கம்
நடைவழிச் சாம்பர் ஆனிலை
தீநீர்

நள்ளுற விடுதல்
ஆங்குமிழ்தல்
உடையிலா மாதை நோக்குதல்
இருகால்
ஒளிர்ந்த செங்கனலிடைக்
காய்ச்சல்
இடையுறும் அந்தி வேலையின்
அருந்துதல்
இவைகளும் விலக்கெனப் 42
படுமால்.
ஈரியக்கம்- மலசலம் கழித்தல்
2596 இந்திர திருவில் விசும்பிடை
நோக்கி
ஏனையர்க் கறிவுறக்
காட்டல்
நிந்தையின் வாளா பேரிகல்
விளைத்தல்
கையிணை குவித்துநீ
ரருந்தல்
செந்தழற் கடவுள் வான்பசு
பார்ப்பார்
தேவர்கள் ஞாயிறு குரவர்

இந்துவின் முன்னர் இச்சையா
றிருத்தல்
இன்னவுந் தீங்கெனப்
படுமால்.
இச்சையாயிருத்தல்-
அடக்கமின்றி மனம்போனபடி 43
இருத்தல்
2597 கேழுகிர் உரோமந் துணித்திடல்
உகிராற்
பல்லினைக் கிளைத்திடல்
தனியே
பாழ்மனைத் துயிறல் கண்படை
எழுப்பல்
முடிவட பாலின்வைத்
துறங்கல்
ஆழ்துரும் பொடித்தல்
ஓட்டினை யடித்தல்
தனிவழிச்செலல் பிறரணிந்த
காழகஞ் செருப்பு முதலிய
வணிதல்
இனையவுங் கடிந்திடப்
படுமால் 44

2598 அறக்கடை மிகுமூர்
பெரும்பிணி யுறுமூர்
அமரிழி குலத்தவர் பதிதர்
மறக்கொடுந் தொழிலோர்
துவன்றுமூர்
வைகல் வரையிடை
நெடும்பொழு துறைதல்
இறப்பரு மிசும்பி னேறுதல்
இழிதல்
இளவெயிற் காய்தல்நீ ராடா
துறப்பெருஞ் சிவலிங்
கார்ச்சனை புரியா
துண்டலும் வழுவெனப்
படுமே.
இறப்பரும் - நடத்தற்கரிய .
இசும்பு- வழிக்குடையவை 45
2599 பூத்தவள் பதிதன் இழிஞனை
அழத்தைப்
புத்தரைத் திகிரிமேற்
பொறித்த
மூர்த்தியைத் தீண்டல்
காண்டலும்

விலக்கே இலங்குமுப்
புண்டர மின்றி
மீத்திகழ் வடிவம் முதலிய
பொறித்த
வேதியர் முகத்தினை
மறந்தும்
பார்த்துளோர் கம்பத்
தலைவனைப் படர்ந்து
கண்ணுறின் நண்ணுவர்
தூய்மை.
திகிரிமேற் பொறித்த மூர்த்தி-
அருகன் 46

2600 மறையுட னேனை நூல்களை
யெச்சந்
தன்னுடன் மற்றைநல்
வினையைக்
கறையறும் பார்ப்பா
ரோடுஞ்சூத் திரரைக்
காஞ்சியினொ டும்பிற
நகரைப்
பிறைமுடிக் கடவு ளோடரி
யயனை

யொப்பெனப் பேசற்க
பேசிற்
குறைஅரு நிரயக் குழியில்நீ
டூழி
குளிப்பதற் கையமொன்
றிலையே 47

2601 இன்னன பிறவும் மறைமுதல்
நூல்கள்
விலக்கிடும் இவற்றினை
யொழிக
பன்னரு மறையின் புறத்துநூ
லனைத்துங்
கெடுதியே பயக்குமா
தலினால்
அன்னவை விடுத்து மறைநெறி
வழிவா
தொழுகிநீள் அலர்பொழிற்
காஞ்சி
தன்னிலே கம்ப நாயகன்
அடியார்
தம்மொடுங் குலாவுதல்
முறையே

48

2602 இருமுது குரவர் இறந்திடு
மதிநாள்
ஆண்டுதோ றெய்துழி
யுகாதி
வருமனு வாதி உவாமுதல்
தினத்தின்
வயங்குதென் புலத்தவர்க்
குறித்துத்
திருமறை யவர்க்கு
முறையினூட் டிடுக
ஏனைமாத் தலங்களிற்
செய்யும்
பெருநலம் அனைத்துங்
காஞ்சியின்
ஊட்டும் பேற்றினைச்
சிறிதுமொவ் வாவால் 49
2603 தென்புலத் தவர்தாம் அயந்தரு
மரீசி
முதலியோர் சிறுவரங்
கவருள்
இன்புறு மரீசி விராட்டுவை

முதலோர்
ஈன்றவர் சுராசுரர்
முதலோர்க்
கன்புடைப் பிதிரராகுவர்
கவியோ டங்கிரா
புலத்தியன் வசிட்டன்
என்பவர்க் குதித்தோர்
மறையவர்
அரசர் வணிகர்
வேளாளர்ருக் கியைவர் 50
2604 முனிவரிற் பிறந்தார் தென்புலத்
தவரம்
முதல்வரிற் சுராசுரர்
பிறந்தார்
புனிதவிண் ணவரிற் சராசரம்
அனைத்தும்
புகரறத் தொன்றின
முறையால்
இனையசீர்ப் பிதிரர் தமைக்குரித்
தீசன்
இணையடிக் கன்புடை
மறையோர்

நனியுளங் களிப்ப உறுதியாற்
காஞ்சி
நகர்வயின் ஊட்டுதல் 51
கடனே
2605 அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய
விருத்தம்
இம்முறை யில்லின் வைகி
யிடைப்படுங் காற்கூ றாயுள்
செம்மையிற் கழிப்பிப் பின்னர்ச்
செறிமயிர் நரைப்புக் காணும்
மம்மரின் அறிவு மிக்கார்
மனைவியை மகன்பால் வைத்து
வம்மென உடன்கொண் டேனும்
வனத்திடைச் சேறல் வேண்டும் 52
2606 விழைதரு காஞ்சி மூதூர்ப்
புறனில வரைப்பின் மேவித்
தழைபொதி சாலை வைகி
வேனிலைந் தழலின் நாப்பண்
மறையினிற் பணியில் நீருள்
வதிந்துமா தவங்க ளாற்றிக்
குழைவுறு மனத்தான் உஞ்ச
விருத்திகொண் டுறைக மாதோ 53

2607 கண்டிகை நீறு தாங்கிக்
கம்பனைக் காம நோக்கின்
ஒண்டொடிப் பிராட்டி தன்னை
உன்னியஞ் செழுத்து மெண்ணி
அண்டர்கோன் பூசை யாற்றி
அன்னணம் வதிந்த பின்னர்
மிண்டரும் வனத்தின் வாழ்க்கை
மெய்த்தவ முதிர்ச்சி யாலே 54

2608 அற்றமில் அறிவில் தூய
ராகியிவ் வுலக வாழ்வும்
பொற்றபூங் கமல வாழ்க்கைப்
புண்ணியன் முதலோர் வாழ்வும்
பற்றற வெறுத்து வீட்டின்
அவாவுறும் பான்மை பெற்றான்
முற்றுறத் துறவி னெய்தி
மறைமுடி புணர்தல் வேண்டும் 55

2609 ஐந்தவித் துயர்ந்த வாசான்
றன்புடை யருள்நூல் கேட்டுச்
சிந்தனை செய்து மானத்
தெளிந்துபின் நிட்டை மேவும்
இந்தவா றடைவி னெய்து
மியல்பினைத் தலைநின் றேறூர்

அந்தண னிருதா ளென்று
மகந்தழீஇ யொழுகல் ஆறே 56
2610 அடற்கொடும் பாச மாற்றிப்
பசுக்களை யருள்வீட் டுய்ப்பப்
படைத்தளித் தழித்து நோக்கும்
பரம்பொருள் சிவனே யென்றல்
உடற்றுநர்க் கரிய வேத
வுள்ளுறை யாவ தென்னத்
தொடக்கமீ றெழுவா யான
விலிங்கத்தால் துணிதல் கேள்வி
.7
தொடக்கம் ஈறு எழுவாயான
இலிங்கம்- உபக்கிரம
உபசங்கார முதலாய
இலிங்கங்கள் (சனற்குமாரப்
படலம் 50,51 பார்க்க)
57
2611 உவமையின் ஏதுத் தன்னாற்
கேட்டதை உள்ளங் கொள்ள
அவமறச் சிந்தை செய்தல்
சிந்தனை யதனைப் பல்காற்
சிவணுறப் பயிற்சி செய்கை

தெளிதலாம் விளங்கக் காண்டல்
தவலறு நிட்டை யென்று 58
சாற்றுவர் புலமை சான்றோர்

2612 இத்திறம் பயின்று வைகி
யிருவகைப் பற்றும் நீத்த
உத்தமத் துறவின் மேலோர்
ஊர்வயின் பிச்சை யேற்றுச்
சுத்தநீர் அலம்பி முக்கட்
சுடரினுக் கூட்டிப் பின்னர்
அத்தகு விதியின் ஓர்போ
தெண்பிடி யருந்தல் வேண்டும் 59

2613 அல்லவை முழுதும் நீக்கல்
அன்றவர் கழித்த தூசு
கல்லசும் பெற்றிக் கோடல்
காழ்மரத் தடியின் மேவல்
பல்லவும் ஒப்பக் காண்டல்
தமியனாய்ப் படர்தல் வேற்றுப்
புல்லியர் இணக்கந் தீர்தல்
பொறிவழி மனஞ்செல் லாமை 60

2614 அடித்துணை நிலத்தில் நோக்கி
மிதித்திடல் அறுவை தன்னில்
வடித்தநீர் பருகல் நெஞ்சில்

தூயது மானக் கோடல்
படிற்றுரை யின்றிக் கூறல்
நன்மையே பயப்பப் பேசல்
எடுத்துரை பிறவும் முத்தன்
இலக்கணம் என்ப மன்னோ 61

2615 உறையுளோ டங்கி பேணல்
கல்வியின் உடலை ஓம்பல்
சிறையுடற் பொருட்டுச் சீற்றஞ்
செய்திடல் சாலப் பேசல்
புறனுரை இகழ்ச்சி பிச்சைப்
பொருட்டல தூர்க்குட் சேரல்
மிறையுறுத் திடும்பை
செய்வோர் தம்மையும் வெகுள
லாகா
62

2616 சினவிடைக் கடவுள் பூசை
கண்டிகை திருவெண் ணீறு
களவினும் இகழா தோம்பல்
கதிரொளி உலோகம் அல்லாப்
புனிதபா சனத்தின் நீரால்
தூய்மைகள் பொருந்தக் கோடல்
வினையிகந் தவர்க்காம் என்ப

வேள்வியிற் சமசம் போலும்.
சமசம்- வேள்வியிற்
கொளப்படும் ஒருவகை 63
மரப்பாத்திரம்.

2617 என்பினை நரம்பிற் பின்னிக்
குடர்வழும் பிறைச்சி மெத்திப்
புன்புழுப் பொதிந்து செந்நீர்ப்
புண்ணசும் பொழுகி நாறித்
துன்பநோய் எவற்றி னுக்கும்
உறையுளாய்ப் புறந்தோல்
மூடும்
வன்புலை உடம்பே ஆவி
வருத்திடும் பிணிவே றில்லை 64

2618 பெரும்பிணி யிதனைத் தீர்க்கும்
மருத்துவன் பிறவி யில்லாப்
பரம்பொரு ளான முக்கட்
பரமனே யென்று தேறி
முரண்பயில் விடையோன்
தென்பால் முகத்தினைச் சரணம்
எய்தி
விரும்பிவீ டுறுதற் பாலார்
பிறப்பினை வெருவப் பெற்றார் 65

2619 கலிநிலைத்துறை
மற்றைத் தெய்வங்கள்
எவற்றையும் விடுத்துமா நீழற்
கற்றைச் செஞ்சடைப்
பிரான்சரண் சரணெனுங்
கருத்தே
பற்றிச் சாவினும் வாழ்வினுங்
களிப்பிகல் படாமை
எற்றைப் போதுமொத்
தொழுகலே துறந்தவர்க்
கியல்பாம்
66

2620 பொறுமை கல்விமெய்
தூய்மைஐம் பொறிதெறல்
அடக்கம்
உறுதி நாண்வெகு ளாமைகள்
ளாமையொண் பூதி
மறுவில் சாதனஞ் சிவார்ச்சனை
தியானம்வண் பதினான்
கறமும் நல்லறம் புரிபவர்க்
கிலக்கண மாமால் 67
2621 சொன்ன நால்வகை நிலைகளில்

துரிசற ஒழுகிக்
கன்னி மாநிழற் கண்ணுதல்
அகத்தொழும் பாற்றி
மன்னி நீடிய காஞ்சிமா
நகர்வயின் வதிவோர்
துன்னு மும்மலத் துகளறுத்
தின்பவீ டுறுவார் 68

ஆகத் திருவிருத்தம் 2621

----

65. சிவபுண்ணியப்படலம் (2622-2742)

2622 அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய
விருத்தம்
கச்சிநகர் அமர்ந்துறையும்
நியதியராய்
ஏகம்பக் கடவுள்பாதச்
செச்சைமலர் வழிபடுவோர்
மேம்பாடு
நானேயோ தெரிக்க வல்லேன்
முச்சகமும் புகழ்ந்தேத்தும்

பன்னிரண்டு
பெயர்படைத்த மூதூர்
வைப்பிற்
பொச்சமறச் செய்தக்க சிவதருமத்
திறனும்
இனிப்புகலக் கேண்மின் 1
2623 எவ்வறமுந் திருக்காஞ்சிக்
கடிநகரிற்
புரிகிற்பின் ஏற்றம் எய்தும்
அவ்வறத்துட் சிவதன்மம்
அதிகமவை
சிவலிங்கப் பதிட்டை
யேனைச்
செவ்வியுடைத் திருமேனி
திருக்கோயிற்
பணிபூசைச் சிறப்பு மற்றும்
ஒளவியந்தீர் மெய்யடியார்
திருத்தொண்டு
முதற்பலவாம் அவற்றுள்
மாதோ 2
2624 சிவலிங்கப் பதிட்டைப் பயன்
கயக்கமுறும் அறக்கடையின்

சிமிழ்ப்பறுத்துப்
பிரமாண்டக் கனத்தை நூறி
மயக்கமிகும் வினைப்பகையும்
பெரும்பிறவிப்
பழம்பகையும் மறுக மாட்டி
வயக்கமுறு சிவபதத்தின் உய்க்கும்
இலங்கயில் வாளாய் மாறா
வாழ்வு
பயக்கும்நுதல் விழிக்கடவுள்
நயக்கும்அருட்
சிவலிங்கப் பதிட்டை யம்மா 3
2625 விரைமலரோன் மணிவண்ணன்
முகிலூர்தி
முனிவர்சித்தர் விண்ணோர்
யாரும்
வரைகளினும் வனங்களினும்
வளர்ந்தநதிப்
புடைகளினும் மணிநீர்
வேலைக்
கரைகளினும் எங்கெங்குங்
கண்ணுதலோன்
சிவலிங்கப் பதிட்டை

யொன்றே
உரைவிளங்கச் செய்தமைத்தா
ரன்றிவே
றெவன்செய்தார் உணர்வான் 4
மிக்கீர்
2626 மேதகைய தவம்தீர்த்தங்
கொடைவேள்வி
துறவுநிலை விரதம் யாவும்
ஓதுசிவக் குறிநிறுவும் பயன்கோடி
படுங்கூற்றின் ஒன்றுக்
கொவ்வா
ஆதலினிச் சிவலிங்கம் வேதிகையி
னொடுஞ்சிலையா
னமைப்போர் யாரும்
ஏதமறுத் தவ்வுடம்பின் வீடெய்தப்
பெறுவரிதற் கையு றேன்மின் 5
2627 இம்முறையில் தாபித்த சிவலிங்கம்
இறைஞ்சுநரும் விமான
மேற்கொண்
டம்மலர்ப்பூங் குழற்பணைத்தோள்
அரம்பையர்சா மரையிரட்ட
அமரர் போற்ற

எம்மருங்கும் இசைமுழங்கப்
பெருந்தேவர்
அழுக்கறுப்ப யினிதி னேகிச்
செம்மலருட் சிவலோகத் தானந்தந்
திளைத்துறைவார் பிறவுங்
கேண்மோ 6

2628 சோமாஸ்கந்தர்
வேறு
அடலிற் கொதிக்கும் படையாழி
யண்ணல் முதலோர் ஏத்தெடுப்பத்
தடவுச் சீயப் பிடர்த்தலையிற்
கவினும் மணிப்பூந் தவிசும்பர்க்
கடவுட் பிராட்டி உடங்கிருப்பக்
கதிர்வேற் காளை நள்ளிருப்ப
நடலைப் பிறவி மருந்தாகி
வைகும் நாதன் திருவுருவம் 7

2629 ஏகபாதர்
அடுப்பார்க் கருளும் ஒருதாளும்
அம்பொற் கமலவிழி மூன்றும்
படப்பாம் பணிந்த புயநான்கும்
சூலப் படையு மெழில் வயங்க
இடப்பா லரியை வலத்தயனை

யெழுநாற் கோடியுருத் திரரை
நடுப்பால் தோற்றி யையைந்து
வடிவு முடனாம் நலம்பிறக்கி 8
2630 கன்ற விடப்பாற் பகுதியினைப்
புந்தித் தலத்திற் புந்தியினை
அகங்கா ரத்தின் உறுதன்மாத்
திரையிற்பொறியின்
அவ்வவற்றைத்
தகுந்தாள் குய்யம் உந்திகளம்
தலையிற் பார்நீர் அனல்வளிவான்
மிகுஞ்சீர் விழியி னிடத்திரவி
வெண்கேழ் மதியைப்
படைத்தருளி 9

2631 அடியி னடங்குங் கீழுலக
மனைத்து மடியி னுறத்தோற்றி
முடியி னடங்கும் மேலுலக
முழுதும் முடிப்பால் அளித்தருளிப்
படியில் கருணைப் பிழம்பாகிப்
பரசும் அடியாரக விளக்காய்க்
கொடிய மலநோய்
அரட்டொதுக்குங் கோணைப்
பெருமான் திருவுருவம்.

அரட்டு- தீமை. கோணை-
அழிவின்மை. உலகங்களை
இவ்வாறு தனது
உறுப்புக்களினின்றும்
தோற்றுவித்தலை வாதுளாகமம்
கூறும். 10

2632 எச்சேச்சுரர்

ஓவா வின்பப் பெருங்கருணை
யொன்றும் வதன மோரிரண்டும்
பூவார் கமலப் பதமூன்றும் போகு
கூர்ங்கோ டொருநான்குங்
காவா யென்பார் மலமைந்து
மறுமா றளிக்குங் கரமெழுந்
தாவா வருளும் படைத்துடைய
வெச்சத் தலைவன் திருவுருவம் 11

2633 இடபாருடர்

இகலி யெதிர்ந்தோர் குடர்குழம்ப
இடியின் முழங்கி யேற்றெதிர்ந்து
தொகுவெம் படைகள்
முழுதுழக்குந் தோலா மதுகைச்
சூர்த்தவிழிப்
புகரில் காட்சி வெள்ளிவரை

நடந்தா லனைய போர்விடைமேல்
திகழ மலைமா துடனுறையுந் தேவ
தேவன் திருவுருவம் 12

2634 சந்திரசேகரர்
உடையா னொருபால்
வீற்றிருக்குஞ் செவ்வி நோக்கி
யுள்புக்கு
மிடையா நின்ற பெருந்தேவர்
விலகப் புடைக்கும் வேத்திரத்திண்
படையார் குடங்கைத் திருநந்தி
பகவன் றனக்கு வரமுதவிப்
புடையார் கணங்கள்
போற்றிசைப்ப வைகும் புராணன்
திருவுருவம் 13

2635 நடராசர்
சிலம்பி னொலிகேட்
டருகணையுஞ் செங்கால் அன்னப்
பெடைமானப்
புலம்பு மணிப்பூண்
முலையுமையாள் மகிழ்ந்து
நோக்கிப் புடைநிற்ப

உலம்பி மறைகள் ஓலமிட வும்பர்
பழிச்ச முடிக்கங்கை
அலம்ப வழகார் பெருந்திருக்கூத்
தாடும் பெருமான் திருவுருவம் 14

2636 உக்கிரர்

வடாது மலையிற் புயம்நான்கும்
மலர்க்கண் மூன்று முருத்திரமும்
தடாய படப்பாப் பரைநாணுங்
கபாலக் கரமுந் தழலன்றிக்
கடாது சிவந்த சுரிபங்கி கவின்ற
முடியும் வெண்ணிறமும்
கெடாத வனப்பிற் பெருங்கோலங்
கெழீஇய பெருமான் திருவுருவம் 15

2637 புரசைக் களிறட் டுரிபோர்த்த
கோலப் பொலிவும் புகைவடிவும்
அரசச் சீய வுரிகொண்ட வுத்த ரீயத்
தனியழகும்
பிரசக் கமல மெனச்சிவந்த
விழிகள் மூன்றும் பிறங்குலகம்
பரசத் தகுவெண் டலைதண்டம்
பரித்த கரமுங் கூரெயிறும்

16

2638 மருவிற் பொலிந்த மலர்க்கிழவன்
வகுத்த அண்டம்
அனைத்தினையும்
பொரியிற் கொறித்துக்
கொறித்துமிழும் பூட்கைக்
குரண்டப் பெயரானைச்
செருவிற் படுத்த வெள்ளிறகு
திங்கட் குழவிக் கதிர்கிளைத்திட்
டுருவுற் றெழுந்தா லெனமாடே
யொளிரச் செருகுந் திருமுடியும் 17
2639 திருமால் பணிலக் கோவைநிரை
வயங்கும் புயமுந் தெரித்தருளிப்
பெருநீ ரளக்கர் வாய்மடுத்து
முங்கா ரப்பே ரொலிவிளைத்தும்
வெருவா வீரம் படநகைத்தும்
பூதகணங்கள் மிடைந்தேத்த
அருளா னந்த நடங்குயிற்றும்
அண்டர் பெருமான் திருவுருவம் 18
2640 அர்த்தநாரீசுவரர்
உமையுந் தானும் வேறன்மை
உருவி னிடத்துந்
தெளிப்பான்போல்

இமைய மயிலை யொருபாதி
வடிவி னிருவி நாற்கரத்தும்
அமைய வனசந் திரிசூலம் அபய
வரதம் இவைதாங்கி
நமையும் உய்யக் கொண்டருளும்
நாரி பாகன் திருவுருவம் 19

2641 இலகுளீசர்
அடுத்தங் குடனாம்
பரம்பொருளை யன்றே விரவ
வொட்டாமல்
தடுத்து முக்கூற் றுயிருணர்வைத்
தகையும் அவிச்சை முழுதிரிய
மடுத்த கருணைத் திருநோக்கின்
மாணாக் கருக்குப் பொருளுரைப்ப
எடுத்த கரத்தான் வீற்றிருக்கும்
இலகுளீசன் திருவுருவம் 20

2642 நீலகண்டர்
நவில்''ஓம் நீல கண்டாய
நம''வென் றியம்பும்
எட்டெழுத்தும்
நுவல்வார் மீள மலக்கூட்டின்

நுழையா வாறு பெறவிமையோர்
கவலா திரங்கி யாலாலங்
கதிர்ப்பூங் கரத்தின் ஏந்தியரிச்
சுவலார் அணையின் வீற்றிருக்குஞ் 21
சோதிச் சுடரோன் திருவுருவம்

2643 சலந்தராதி
இருகூ றாகச் சலந்தரனை யிறுத்து
மாட்டி யவ்வடிவம்
அருகே தோன்றச் சுதரிசனம்
அங்கைத் தலத்தின் மிசையேந்தி
முருகார் கடுக்கைத் தண்ணறும்பூத்
தொடையல் வாகை முடிவிளங்கத்
திருவார் காட்சி யளித்தருளுந்
தேவர் கோமான் திருவுருவம் 22

2644 சக்கரதானர்
வழிதீஞ் சுவைக்கள் வாய்மடுத்து
மழலைச் சுரும்பர் இசைமிழற்றுஞ்
செழிபூங் கமலம் ஒன்றினுக்குத்
திருந்து காதல் மெய்யன்பின்
விழிசூன் றடியின் அருச்சித்த
விறல்மா யனுக்குச் சுதரிசனங்
கழிபே ரருளால் ஈந்தருளுங்

கடவுட் பெருமான் திருவுருவம். 23
கள்- தேன். சூன்று- பெயர்த்து

2645 அந்தகாரி
வெருவா நிகும்பன்
மிசையொருநாள் ஊன்றி நின்று
வெஞ்சூலத்
தொருகூர்ப் பரம்வைத்
தொருகரத்தால் உமையைத்
தழுவிக் கைகூப்பி
அருகே நிற்கும் அந்தகனை
நோக்கி அரவச் சிலம்பணிந்து
திருமால் முதலோர் தொழுதேத்தச்
சிறக்கு மிறையோன் திருவுருவம் 24

2646 திரிபுராரி
பொருப்புச் சிலையில் வாசுகிநாண்
பூட்டி அரிகோல் வளியீர்க்கு
நெருப்புக் கூராம் படைதொடுத்துப்
பிரம வலவன் நெடுமறைமா
விருப்பிற் செலுத்து நிலத்தேர்மேல்
நின்று தெவ்வூர் வெந்தவிய
அருப்புக் குறுவெண்
ணகைமுகிழ்த்த அந்த ணாளன்

திருவுருவம் 25

2647 கங்காதரர்

விசும்பி னின்றும் வெகுண்டார்த்து
முழங்கிக் கொதித்து வீழ்தந்த
அசும்பு திரைநீர் வான்யாற்றை
யங்கோர் வேணி மயிர்நுதியிற்
பசும்புல் அறுகிற் பனியுறைபோல்
தாங்கி வைகிப் பாவவினை
இசும்பு கடக்கும் பகீரதன்நின்
றிரப்ப மகிழ்வான் திருவுருவம் 26

2648 ஆபற்சகாயர்

கணங்கள் கலுழி மதக்கடவுள்
கதிர்வேற் குரிசில் எழுமாதர்
நிணங்கொள் திகிரிப்
படையேந்தல் நிலவெண் டோட்டு
மலர்ப்புத்தேள்
அணங்கு நவக்கோள்
முனிவரர்சூழ்ந் தணுக்க ராகப்
பொலந்தவிசின்
இணங்கும் ஆபற் சகாயனெனும்
இறைமைப்பெருமான் திருவுருவம்
27

2649 சோதிலிங்கேச்சுரர்
கடைக்கால் வெள்ளப்
பெரும்புணரி நாப்பட் கதிர்த்த
சுடரிலிங்கத்
திடைப்பால் மதியம் முடிவயங்கத்
தோன்றி விசும்பின் எகினமுங்கீழ்த்
தொடைப்பூந் துளபச் சூகரமும்
துலங்க முடிமேற் கரங்குவித்துப்
படைப்பான் முகுந்தன்
வலமிடமும் பரவத் திகழ்வோன்
திருவுருவம் 28

2650 மச்ச சங்காரர்
வானம் பழிச்ச வலைமாக்கள்
வடிவு தாங்கி வலம்புரிக்கை
மீனம் படுத்து விழிசூன்று
விரல்மோ திரத்தின் எவ்வுயிர்க்கும்
ஞானம் பயப்பக் குருவிந்த
நலங்கேழ் மணிபோற்
பதித்தணிந்த
கானம் படித்துச் சுரும்புலருங்
கடுக்கைத் தொடையோன்

திருவுருவம் 29

2651 கூர்ம சங்காரர்

மகரந் திளைக்குங் கடலேழும்
மலங்கக் கலக்கும் பசுந்துளவ
முகைவிண் டலர்தார்
ஆமைதனைப் பற்றித் தகர்த்த
முதுகோடு
நகுவெண் டலைமா லிகையணிக்கு
நடுநா யகமாக் கோத்தணிந்து
புகரின் றுயர்ந்தோர்
தொழப்பொலிந்த புத்தேள்
செல்வத் திருவுருவம் 30

2652 வராக சங்காரர்

கழிக்கும் புனலேழ் கடல்சுவற்றி
மலைகள் ஏழுந் துகள்படத்தீ
விழிக்குங் கடவுட் பன்றியினை
விறல்வே டுருக்கொண்
டெழுந்தருளி
அழித்தங் கொருவெண்
கோடுபறித் தணிந்து மற்றை
யிடக்கோடு

பழிச்சுந் துதிகேட் டுளமிரங்கி 31
விடுத்த பகவன் திருவுருவம்
2653 நரசிங்கசங்காரர்
நன்னா லிரண்டு திருவடியும்
நனிநீள் வாலும் முகமிரண்டும்
கொன்னார் சிறகும் உருத்திரமும்
கொடும்பே ரார்ப்பும்
எதிர்தோற்றிச்
செந்நீர் பருகிச் செருக்குநர
மடங்கல் ஆவிசெகுத் துரிகொண்
டொன்னார் குலங்கள்
முழுதழிக்கும் உடையான் சரபத்
திருவுருவம் 32
2654 கங்காளர்
குறளாய் அணைந்து மூவடிமண்
கொண்டு நெடுகி மூவுலகுந்
திறலான் அளந்து மாவலியைச்
சிறையில் படுத்து வியந்தானை
இறவே சவட்டி வெரிநெலும்பை
எழிற்கங் காளப் படையென்ன
அறவோர் வழுத்தக் கைக்கொண்ட
அங்க ணாளன் திருவுருவம் 33

2655 காலபைரவர்

பொலங்கொள் பங்கி முகரோமம்
பொலிய உமையோ
டம்புயம்போல்
அலர்ந்த விழிகள் இரண்டுமது
முகிழ்த்தா லனைய நுதல்விழியும்
இலங்க இரவி நடுவிளங்கி
இருவர் இகல்போ
தயன்சிரங்கொய்
தலங்கும் உகிரான் மருங்கமர
அமர்ந்த பெருமான் திருவுருவம் 34

2656 பிட்சாடனர்

அடியில் தொடுத்த பாதுகையும்
அசைந்த நடையும் இசைமிடறும்
வடிவிற் சிறப்ப நடந்தருளி மூழை
ஏந்தி மருங்கணைந்த
தொடியிற் பொலிதோள்
முனிமகளிர் சுரமங் கையரை
மயல்பூட்டிப்
படியிட் டெழுதாப் பேரழகாற்
பலிதேர் பகவன் திருவுருவம் 35

2657 பதிட்டைப்பயன்

என்று மறையா கமம்வகுக்கும்
இன்னோ ரன்ன திருவுருவுள்
ஒன்று காஞ்சித் திருநகரில் உடைய
பெருமான் ஏகம்ப
மன்றல் கமழும் மலர்வாளி
மதில்சூழ் கோயில் அகவரைப்பின்
நன்று மகிழ்ந்து விதியாற்றாற்
பதிட்டை புரிந்த நலமுடையோர் 36
2658 எண்ணில் கோடி இளம்பரிதி
குழீஇக்கொண் டெழுந்தா
லெனவயங்கி
விண்ணை விழுங்கும்
வளரொலிசூழ் விமானமேற்கொண்
டிருமருங்கும்
வண்ண மணிச்சா மரையிரட்ட
வானோர் முடிகள் அடிவருடத்
தண்ணென் நறும்பூ
மழைபொழியத் தனிவெண்
கவிகை மிசைநிழற்ற 37
2659 மிதுனம் பயிலுங் கின்னரங்கள்
மெய்சோர்ந் தணுகிப் புடைவீழப்
பொதுளுந் தருக்கள் கனிந்துருகிப்

புதுப்பூங் கொம்பர் தலைகுரங்க
மதுரங் கனிந்த மென்கிளவி
மடவார் பாடும் மிடற்றிசையும்
முதிருஞ் சுவைத்தீங் குழலிசையும்
முதல்யா ழிசையுந் தலைமயங்க 38

2660 பண்ணின் மழலைத்
தேன்துளிப்பப் பனிப்பூங் கதுப்பில்
தேன்துளிப்பக்
கண்ணும் விரலும் புடைபெயரக்
கண்டோர் மனமும் புடைபெயர
வண்ண மணிமே கலையிரங்க
மறுகு மிடைக்கு வேளிரங்க
விண்ணின் வாழ்க்கை
மெல்லியலார்
மின்னுக்கொடிபோல் எதிர்நடிப்ப 39

2661 சென்று சேர்ந்த பன்னெடுநாட்
சிவலோ கத்திற் பரபோகம்
நன்று நுகர்ந்து பின்நெடுமால்
நளினக் கிழவன் வாசவன்சீர்
ஒன்றும் ஏனைப் பெருந்தேவர்
உலகம் அனைத்தும்
அணைந்தணைந்து

மன்ற நெடுநாள் ஆங்காங்குப்
போகம் நுகர்ந்து வைகியபின் 40

2662 முந்நீர் வரைப்பின் அவதரித்து
ஞால முழுதும் ஒருகுடைக்கீழ்ப்
பன்னாள் ஆண்டு மறுவலுஞ்சீர்
பரவுங் காஞ்சித் திருநகரின்
பொன்னார் வேணி யேகம்பப்
புத்தேள் அடிக்கீழ் வழிபட்டு
மின்னோர் பாகன் திருவருளான்
மீளா வீட்டின் நிலைபெறுவார் 41

2663 மற்றைய பதிட்டைப்பயன்
எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய
விருத்தம்

ஓங்குயர் விழுச்சீர்க் கம்பனார்
கோயி
லுள்ளுற நந்தியெம் பிரானை
ஆங்கவர் திருமுன் வெள்ளியங்
கயிலை
யமர்ந்தெனத் தருமவெள்
விடையை
வாங்குவில் வரையார் வாய்தலின்
இருபால்

வாயில்காப் பாலரை
யமைப்போர்
தேங்கிய செல்வச் சிவபுரி யணுகித்
திருநலந் திளைத்துவீ
டடைவார் 42

2664 அங்குச பாசம் வரதமோ டபயம்
நாற்கரத்
தமைவரக் கலைமான்
பங்கயக் கிழத்தி பாங்கியர் சூழப்
பத்திர பீடமேல் வைகும்
எங்கள்நா யகிதன் திருவுருப்
பிறவும்
இயற்றிவண் காஞ்சியின்
அமைப்போர்
தங்கிளை குளிர்ப்ப நெடிதுநாள்
வாழ்ந்து
கடைமுறை தாளிணை
சேர்வார் 43

2665 ஐங்கரப் பெருமான் அறுமுகக்
குரிசில்
அறிவிலான் வேள்விபாழ்

படுத்த
வன்கழல் வீரன் கேத்திர பால
வயிரவர்
தம்மை யாங்கமைப்போர்
செங்கதிர் துர்க்கை மாயனை
யயனைத்
திருத்தக நிறுவினர் தாமுன்
புங்கவர் வழுத்தும் அவ்வவர்
உலகம்
புகூஉப்பெரும் பயன்றுகர்ந் 44
தமர்வார்
2666 அறநெறி ஒழுகிச் சிவாகமம்
மறைநூல்
அஞ்செழுத் துண்மைதேர்ந்
துணர்ந்து
முறையுளி வழாது கண்டிகை
பூண்டு
முழுதுநீ றணிந்துவெள்
விடையூர்
இறையவன் அடிக்கீழ்ப் பொதுவறு
சிறப்பின்
எண்வகை உழுவலன்

புடையார்
மறையவர் வேந்தர் வணிகர்வே
ளாளர்
மற்றையர் யாவரே யாக 45
2667 மன்னிய பிரம சரியமில் வாழ்க்கை
வனம்புரி நிலையின ராக
அன்னவர் தமக்கு மனைநிலை
யீகை
யாதிய அளித்துவண் காஞ்சித்
தொன்னகர் வரைப்பிற்
கவலையின்
றிருத்துந் தூயவர் கறைமிடற்
றிறைவன்
தன்னருள் வடிவம் பதிட்டைசெய்
தவர்க்குச் சாற்றிய பயன்முழு
தடைவார்
46
2668 பற்றெலாம் ஈசன் திருவடித்
தலத்தே
பதித்துடற் சார்பற நீத்த
அற்றமில் காட்சிப் பெருந்துற
வுடையார்

அடியிணை தொழுதுபோற்
றிசைத்துச்
சுற்றுபூம் பொதும்பர்த் தடம்புனற்
காஞ்சிச்
சூழலுட் பயிக்கம்நன் குதவப்
பெற்றவர் பெறும்பே றிற்றெனக்
கிளத்தல்
பெரும்பணித் தலைவர்க்கும் 47
அரிதே
2669 பொருள்நிலைக் கேற்ப வோவியத்
தலபுகரறு படாந்தனி லனைய
திருவடி வங்கள் எழுதிவைப்
பவருந்
தீவினை துணித்துவீ டடைவார்
அருமறை மிருதி சிவாகம
புராணம்
அனைத்தினும் புகன்றவா
புகன்றாம்
மருள்நிலை கழிந்த மாசறு தவத்தீர்
மற்றுள தருமமும் புகல்வாம் 48
2670 சிவாலயம் எடுத்தற் பலன்
கலிநிலைத்துறை

வளங்கொள் கச்சிமா நகர்மறு
கிடைவிளை யாடும்
இளஞ்சி றார்களும் புழுதியிற்
சிவாலயம் இயற்றிக்
கிளர்ந்து போற்றினுஞ் சிவபுரங்
கெழுமுவ ரென்றால்
விளங்கு காஞ்சியிற் சிவாலயம்
எடுப்பதே வேண்டும் 49

2671 ஈட்டு கின்றதம் பொருள்வரு
வாயினுக் கிசைய
ஊட்ட ருஞ்சுடர் மணிகளிற்
கனகத்தின் ஒட்பங்
காட்டு தாதுவில் வெள்ளியிற்
சுதையினிற் கனலின்
வாட்டு செங்கலின் மரத்தினின்
மண்ணினா னாதல் 50

2672 கந்த மாதனம் பனிவரை
நீலம்வான் கயிலை
மந்த ரந்திகழ் ஏமகூ டம்வளர்
நிடதம்
முந்து பொன்வரை முதற்குல

வரைப்பெய ரொன்றாற்
சந்த மேனிலைக் கோபுரம் 51
மண்டபந் தயங்க
2673 விளங்கு நாகரந் திராவிடம்
வேசரம் மற்றுங்
கிளந்த வற்றுளோர் பெற்றியிற்
கெழுவுபே ரன்பால்
துலங்கு வெண்டிரைக் கருங்கடற்
சுடுவிடம் பருகிக்
களங்க றுத்தவன் ஆலயங்
காண்டக எடுப்போர்
52

2674 மேவும் அவ்வமால் வரைநிகர்
விமானமேற் கொண்டு
தேவர் மாலயன் முனிவரர்
சித்தரேத் தெடுப்பக்
காவி நேர்மிடற் றெம்பிரான்
கயிலையை நண்ணி
ஓவ ரும்பெரும் போகமுண்
டுறைந்துவீ டடைவார் 53
2675 புதுக்குதற் பயன்
முரிந்து வீழ்ந்தன வெடித்தன

உடைந்தன முதிய
நெரிந்த வாகிய கோபுரம்
நெடுமதில் பிறவுந்
தெரிந்து முன்னையிற் சீர்பெறப்
புதுக்குவோர் பண்டு
புரிந்து ளோர்பெறும் புண்ணியம்
நான்மடங் குறுவார் 54

2676 மெய்ய னாலயப் பணிவுடல்
விருத்தியைக் குறித்துச்
செய்து ளோர்பெரும்
பயனுமொண் மகமெலாஞ்
செய்தார்
எய்து மாறரி தென்றிடில்
உறுதியோ டியற்றும்
உய்தியா ளருக் குரைத்திட
வேண்டுவ தெவனோ 55

2677 எட்டுச் செங்கலி னாயினும்
ஈர்ம்புனல் வேணி
வட்டச் சென்னியான் ஆலயத்
திருப்பணி வகுத்தல்
ஒட்டிப் பெற்றவிவ் வுடற்பய
னாவதென் றுணர்வீர்

அட்டுத் தீவினை ஐந்தவித்
தொழுகுமந் தணர்காள் .
எட்டுச் செங்கல்லினாலாயினும்
என்றதற்குச் சிறுவர்கள்
விளையாடுதற்குச்
செங்கற்கள் சிலவற்றை எடுத்துக்
கோயில் போல இணக்கி வைத்தற்
போலவாயினும் என்பது கருத்துப் 56
போலும்.

2678 ஏற்றின் மேலவன் ஆலயத்
திருப்பணி இயற்றும்
ஆற்றல் இல்லருங் கோயிலின்
அகம்புறம் எங்கும்
போற்றி நுண்ணுயிர் மெல்லென
அலகிடல் புரிதல்
நூற்று நூறுசாந் திராயண கிரிச்சரம்
நோக்கும் 57

2679 அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய
விருத்தம்
குடம்புரை செருத்தல் தீம்பால்
கொழித்திடுங் கபிலை ஆப்பி

இடம்படும் விசும்பின் ஏந்தி
வடித்தநீர் வாக்கி என்றும்
அடம்பணி சடிலத் தெங்கோன்
ஆலயம் மெழுகு வோர்க்குப்
படும்பயன் அதனின் நூறு 58
மடங்கெனப் பகரும் நூல்கள்
2680 ஒலிமலர்த் தொடரி பெம்மான்
ஒள்நிலாக் குழவி வேய்ந்த
அலர்முடிச் சடையிற் சாத்தல்
நூற்றுநூ றதிகமாகும்
மலர்தொறும் உவகை பூத்து
வானவர் வதிவார் அந்த
நலமிகு மலர்கொண் டேத்தல்
நாதனுக் கினிதென் றோர்வீர் 59
2681 மலர்களில் வாழும் கடவுளர்கள்
கன்னிகா ரத்தில் வாணி அலரியிற்
கமலப் புத்தேள்
வன்னியில் வன்னி நந்தியா
வட்டப் பூவிற்
புன்னையில் வளிந மேருப்
பூவினிற் கணங்கள் ஏடு
துன்னிய எருக்கி னங்கித்

தோன்றல்செண் பகத்துச்
செவ்வேள்.
கன்னிகாரம்-கோங்கு. நமேரு-
புன்னையின் ஒருவகை. 60

2682 திருமகள் வில்லந் தன்னிற்
சிரந்தகொக் கிறகின் மாயோன்
வருணன்வா ருணமென் போதில்
வகுளத்திற் சுயசை மற்று
நிருதிமென் சிரீடப் பூவிற் சாதியில்
நிகழ்சானன்
பரிதிசெங் கழுநீர்ப் பூவிற்
குமுதத்திற் பனிவெண் டிங்கள்.
கொக்கிறகு- மந்தாரம். வாருனம் -
ஒருவகை நீர்ப்பூ. வகுளம்- மகிழ்.
சுயசை- நந்திதேவர் பத்தினி.
சிரிடம் - வாகை. 61

2683 இந்திரன் மந்தா ரத்தின்
இயக்கர்கோன் பொலம்பூ மத்தத்
தந்தகன பாமார்க் கத்தின் ஆரருள்
கூர்ந்து வாழ்வார்
கந்தமென் கமலப் போதிற்
கண்ணுதல் இறையே வைகும்

பைந்துகள் நீலப் பூவிற்
பனிவரைப் பிராட்டி மேவும் 62
2684 மேதகு வாசத் தெல்லாம்
மலைமகள் விரும்பி வைகும்
ஆதலால் இனைய பூக்கள்
அமைந்தவை கொண்டு செய்யும்
பாதபூ சனைக்கே கம்பப்
பரம்பொருள் கருணை கூரும்
போதணி புயத்தின் மேலாம்
பூந்தொடை தொடுத்துச் சாத்தல் 63
2685 அவற்றினு மதிக மாகும்
அலர்ந்தபுண் டரிக மாலை
எவற்றினுஞ் சிறந்த மேன்மை
எழிற்கருங் குவளைப் போது
நிவப்புறு நூற்றுப் பத்தால்
நெடுந்தொடை மாலை சாத்திற்
பவத்தொகை இரிய நூறி முத்தியே
பயக்கு மம்மா 64
2686 ஓங்குயர் திருவே கம்பம்
உடையவன் திருமுன் வாசம்
வீங்குநெய் விளக்குத் தூபம்

விளைத்திடின் முருகு நாறிப்
பாங்கொளி பரப்பு மேனி
படைத்துவெண் கயிலை நண்ணித்
தேங்கருட் பரமானந்த வேலையுள்
திளைத்து வாழ்வார். 65

2687 மட்டவிழ் பொழில்சூழ் கம்ப
வரைப்பிடை மதிதேய் பக்கத்
தட்டமி பதினான் கான
தினங்களின் அன்பு கூர்ந்து
கட்டெழிற் கபிலை ஆன்நெய்
கலந்தகுங் கிலியத் தூபம்
இட்டவர் செய்த குற்றம் ஆயிரம்
பொறுப்பன் எங்கோன் 66

2688 வடித்தநீர் வாசம் பெய்து
வள்ளலுக் காட்டல் செய்யிற்
படித்தலைப் பத்து நூறு பரிமேதஞ்
செய்த பேறாம்
கடிச்செழுந் தயிலம் ஆன்நெய்
கமழுமைந் தமிர்தம் எம்மான்
அடித்துணைக் குறுமா னைந்தும்
ஒன்றினொன் றதிக மாமால்

67

2689 மண்டுபே ரன்பின் ஆன்பால்
மணிமுடிக் காட்டு வோர்பால்
அண்டர்தம் பெருமான் மேன்மேல்
அளவிலா மகிழ்ச்சி கூரும்
வெண்டயிர் கருப்பஞ் சாறு
விளைமதுப் பிறவு மாட்டின்
எண்டபும் வேள்வி யெல்லாம் 68
இயற்றிய பெரும்பே றெய்தும்
2690 மந்திரத் திருவொற் றாடை
சாத்திமான் மதங்கர்ப் பூரஞ்
சந்தனக் கலவை சாந்தாற்றிப்
பணிசெய் கிற்போர்
தந்திரு மரபிற் கோடி தமர்களை
நரகின் நீக்கி
இந்துவாழ் சடிலத் தெந்தை
இணையடி நீழல் வாழ்வார் 69
2691 நுழையும்நூற் கலிங்கம்
வெண்கேழ் நுரைபுரை நறும்பூம்
பட்டு
விழைதகு தீவில் தந்த விசித்திரப்
படங்கள் அன்பான்
மழைமிடற் றிறைக்குச் சாத்தின்

மழுவலான் உலகின் ஓரோர்
இழையினுக் கியம்புங் கற்பம்
ஆயிரம் இனிது வாழ்வார் 70

2692 நால்விர லளவை கொண்ட
நல்லிழை தொண்ணூற் றாறிற்
சால்பற மும்மூன் றாக்கி மூன்றுறச்
சமைத்த பூணூல்
சீலமோ டென்றுஞ் சாத்துந்
திருமறை யவரைக் கண்டால்
மாலுடைப் புலையர் தாமும்
மறுமையின் மறையோ ராவார் 71

2693 இம்மியி னளவு செம்பொன்
எம்பிரான் முடியிற் சாத்தின்
அம்மவாங் கவர்பெ றும்பே
றனந்தற்கும் அளத்தல் செல்லா
விம்மிய செல்வர் கோடி வீசலும்
வறியோர் தன்னம்
உண்மையின் அளித்தற் கொவ்வா
உறுதியன் புடைமை பெற்றால்.
தன்னம்- சிறிது 72

2694 வெறிமலர் இண்டை மாலை

விரைகமழ் தூப தீபம்
அறுசுவை அடிசில் ஆன்ற
வெள்ளிலை பழுக்காய் மற்றும்
உறுகுடை கவரி யாதி பூசனைக்
குரிய வெல்லாம்
முறுகுபே ரன்பின் எந்தைக் 73
காக்குவோர் முத்த ராவார்

2695 நித்தியத் திருநாள் பக்க விழாநிகழ்
திங்கட் சாறும்
புத்தல ரிளவே னிற்கட்
பொருவரும் வந்தங் கோடை
மெத்திய முதுவே னிற்கண்
மிதவைநீ ராட்டு மாரி
மொய்த்தகார்ப் பருவந் தன்னிற்
பவித்திர முதுவி ழாவும் 74

2696 அன்புறு கூதிர்க் காலை ஐப்பசிப்
பூரச் சாறு
முன்பனிப் பருவந் தன்னில்
வைகறை முகிழ்த்த பூசை
பின்பனிப் பருவந் தன்னிற்
பிறங்குபொன் னூச லாட்டும்
என்பன சிறப்பு மான

இயற்றுவோர் வீடு சேர்வார் 75
2697 பொங்கரி பரந்த உண்கட்
பூவையோ டொருமா நீழல்
தங்கிய பெருமா னார்க்குச்
சார்தரும் ஆண்டு தோறும்
பங்குனித் திருநாட் செய்கை
பழுதறு சிறப்பின் மல்க
மங்கல விதியி னாற்றால்
விடைக்கொடி வயங்க வேற்றி 76
2698 கலிவிருத்தம்
முழவந் திண்டிமம் பேரி முரசுசீர்
ஒழுகு காகள மாதி யுலம்புவ
கழிபெ ருங்கடல் காட்ட
வதனிடைக்
குழுமு பேனமொத் தொண்குடை
பம்பிட .
பேனம்- நுரை 77
2699 அன்ன மாக்கடல் தோன்றிய
ஆரமிழ்
தென்ன மாதர் மிடற்றிசைப்
பாடலும்
நன்னர் மங்கல நாதமும் வேதமும்

மன்னும் அன்பர்கள் பாட்டும்
மலிந்தெழ 78
2700 இமய மாதிய ஈகையங்
குன்றெலாந்
தமதி ருங்குடித் தையல்நல்
லாளொடும்
விமலர் கொள்ளும் விழாவணி
காணவந்
தமைவு கொண்டெனத் தேர்க
ளலங்குற 79
2701 பொன்னங் கிண்கிணி பூஞ்சிலம்
பின்னொலி
மின்னு மேகலை ஆர்ப்பொலி
மிக்குற
அன்ன மன்ன அனங்கனை
யார்குழாந்
துன்னி யெங்கணு மாடல்
தொடங்கிட 80
2702 சிகர மாளிகைத் தெற்றி
தொறும்பயில்
மகர தோரணப் பன்னிற மாமணி

துகளில் பேரொளி துன்றிய
வீதியும் 81
புகரில் சித்திரந் தீட்டிய போலுற
2703 பூக மும்பசும் பொற்குலை
வாழையும்
மாக முந்திட நாட்டி வயக்கிய
போகு பந்தரும் பூரண கும்பமும்
ஏகும் அவ்விடந் தோறு மிலகிட 82
2704 வளியு லாமதர் மாளிகை சூளிகை
குளிர்கொள் மண்டபங் கோபுர
மீதெலாம்
நளிம லைத்தலை நன்கொடி
பூத்தெனக்
களிம டக்கொடி யார்கஞு
லித்தொழ 83
2705 குங்கு மக்குழம் புங்குளிர்
சாந்தமும்
பொங்கு வாசப் புதுப்பனி நீரொடு
வெங்கண் மங்கையர் பந்தினில்
வீசுவ
எங்கும் மல்கி யடிகள் இழக்குற 84
2706 முடிகள் தம்மின் அராவி முழுமணி

படியி லுக்கன பாறினங்
கொண்மினென்
றுடைய மாந்தர்க் கறிவுறுத்
தாங்கவர்
அடிகள் பைதுறுத் தங்கங் கவிர்தர .
பாறினம் -நிலைகுலந்தேம் 85

2707 இளிந்த புகத் திருங்கனி
வெள்ளிலை
ஒளிர்ந்த பொன்மணி ஒண்பொரி
பன்மலர்
அளிந்த பல்பழ மாதி இறைப்பன
குளிர்ந்து வீதி குழீஇத்திடர்
செய்திட 86

2708 கவள யானைக் கடாம்மழைத்
தாரையும்
இவுளி வாயின் இழிந்த
விலாழியும்
உவரி யாகி யுயர்ந்தவத்
திட்டையைத்
திவள மோதிப் படர்ந்தன
செல்லவே 87

2709 அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய

விருத்தம்
கல்வரைப் பிராட்டி செவ்வேள்
ஐங்கரன் கணங்கள் சூழப்
பல்வகை யூர்தி யும்பர்ப் படரொளி
யரச வீதி
எல்லையில் உயிர்கட் கெல்லாம்
எண்ணருங் கருணை பூத்துப்
புல்கொளித் திருவே கம்பன்
திருவுலாப் போதச் செய்வோர் 88

2710 மேதகு தவந்தா னங்கள்
வேள்விகள் அனைத்துஞ்
செய்தோர்க்
கோதிய பயத்திற் கோடி
யுடையராய்க் கோடி கோடி
ஏதமில் குலத்தி னோடும் எம்பிரா
னுலகின் வாழ்ந்து
சாதலும் பிறப்பும் இல்லாத்
தத்துவந் தலைப்பட் டுய்வார் 89
2711 இத்தசகு கடவுட் சாறு நோக்கியங்
கிறைஞ்சு வோரும்
அத்தகு விழவின் ஈற்றில் தீர்த்தநீர்

ஆடு வோரும்
பைத்தபாம் பல்குற் செவ்வாய்ப்
பனிமொழி யொருபால் மேய
வித்தகன் கயிலை நண்ணி 90
விறற்கண நாத ராவார்
2712 ஏழுயர்ந் தேழு மண்தோய்ந்
திலக்கணம் நிரம்பும் வேழங்
காழ்மணி யணிகள் பூட்டிக்
கவின்பெற விருத்தி யோடுங்
கோழரைத் தனிமா நீழற் குழகனுக்
குதவப் பெற்றோர்
பாழ்வினைச் சிமிழ்ப்பின் தீர்ந்த
திருவருள் பற்று வாரால் 91
2713 நலமிகு பரிமா ஆக்கள் நாடகக்
கணிகள் நல்லார்
நிலம்நகர் நாடு மற்றும் நெடுமறை
மாவின் மூலத்
தலைவனுக் கினிது நல்குந்
தவத்தினோர் கயிலை நண்ணி
அலகில்பல் லூழி வாழ்ந்தங்
கரும்பெறல் வீடு சேர்வார் 92
2714 மாயிரு மறைகள் மற்றும் புத்தகத்

தெழுதிக் கம்பக்
கோயிலின் அமைப்போர்
வெள்ளிக் குன்றிடை எழுத்தொவ்
வொன்றற்
காயிரங் கற்பம் வாழ்வார்
சிவாகமம் அமைக்கும் பேறு
மேயினோ ரெய்தும் பேற்றை
யாவரே விளம்ப வல்லார். 93
2715 வண்டுலர் தனிமா நீழல் வள்ளலுக்
கன்பு கூர்ந்து
பண்டுளோர் ஆக்கும் இன்ன
அறங்களைப் பாது காப்போர்
ஒண்டிறல் அன்னோர் பேற்றிற்
பதின்மடங் குறுவர் மையல்
கொண்டிவை காவா வேந்தர்
நிரயமே குளிப்பர் உண்மை 94
2716 அனந்தரால் அவற்றொன் றேனுங்
கவருநர் ஐய மின்றி
இனம்பயில் கடும்பி னோடுங்
கெடுவரால் இனைய நீரால்
தனங்களுங் கிளையுந் துன்றத்
தங்குதல் விழையும் வேந்தர்

கனம்பயில் பொழில்சூழ் காஞ்சி
உறுதியின் வழாது காத்தல் .
அனந்தர்- அறிவு மயக்கம்.
கடும்பு- சுற்றம் 95

2717 கச்சியின் வாவி கூவல்
கடிபொழில் வகுத்துப் பேணிப்
பொச்சமில் சிவநே சர்க்குப்
பொருள்நிலம் வதுவை ஈவோர்
நிச்சலும் அன்ன தானம்
நிகழ்த்துவோர் எய்தும் பேறு
பச்சிளங் கொடியின் ஓர்பாற்
பகவனே அறியும் மன்னோ 96

2718 சொல்லுமித் தரும வாய்மைத்
தொகுதியுள் யாவதொன் றானும்
வல்லுநர் வல்லா ராக மதிபொதி
வேணி யார்க்கு
நல்லர சிருக்கை யாய காஞ்சிமா
நகரின் ஓர்நாள்
அல்லதோர் கணமே யானும்
அமர்ந்திடிற் பிறப்பு நீப்பார் 97

2719 கண்டிகை நீறு தாங்கிக் காலையும்

மாலைப் போதும்
அண்டர்கோன் அடிகள் போற்றி
அடியவர் பூசை யாற்றித்
தொண்டினால் அங்கண் வைகுந்
தூயவர் தமக்கே கம்பத்
தொண்டொடி பாக னெங்கோன் 98
கருணைகூர்ந் துதவும் முத்தி
2720 பற்பல பேசி யென்னே பருவரு
நிரயத் துன்புந்
துற்றபல் யோனி தோறுஞ்
சுழன்றுழல் பிறவி நோயும்
உற்றிடும் ஆண்டாண் டெய்தும்
உறுதுயர் பலவும் நோக்கி
மற்றிவை யொழிதல் வேட்டோர்
காஞ்சியின் வதிதல் வேண்டும்
99

2721 காஞ்சியே கலியில் வசித்தற்
கிடமெனல்
கலிவிருத்தம்
காமருஞ் சிவிகைகள் காவி
யாயினுந்
தோமுறு பிறர்சுமை சுமந்திட்

டாயினுஞ்
சாமியென் றிழிஞர்தம் பணிசெய்
தாயினும் 100
மாமதிற் காஞ்சியின் வதிதல்
வேண்டும்
2722 கழுதைமேய்த் தாயினும் மற்றுங்
காழ்படும்
இழிதொழில் இயற்றியும்
இரந்துண் டாயினும்
ஒழிவறு பத்தியின் உறுதி யாளராய்
வழுவறு காஞ்சியின் வதிதல்
வேண்டுமால் 101
2723 பாதக மிகுதியோர் பதிதர்
மூர்க்கர்கள்
போதமில் கயவர்கள் புலைய
ராயினும்
மாதர்வண் காஞ்சியின் வதிவ
ராயிடின்
கோதறு கலியினின் முத்தி
கூடுவார் 102
2724 ஔவியங் கொலைகள வாதி
மிக்குடைக்

கௌவைகூர் கொடுந்திறற் கலியு
கத்திடைத்
தெய்வதக் காஞ்சியந் தேயத்
தன்றிமற்
றெவ்விடத் தெய்தினும் முத்தி
யில்லையே 103

2725 இல்லைவை திகநெறி இல்லை
நல்லறம்
இல்லைநால் வருணமாச் சிரமம்
இல்லையாம்
இல்லைமா ணாக்கர்கள் இல்லை
ஆரியர்
இல்லைநல் லொழுக்கமுங்
கலியின் என்பவே 104

2726 வைதிக சைவநூல் மானக்
கோளிலை
பொய்யிலைந் தெழுத்திற்கண்
மணியிற் பூதியில்
ஐமுகப் பிரானிடத் தன்பும்
இவ்வுகத்
தெய்திடும் இருபிறப் பாளர்க் 105
கில்லையே

2727 தாபதப் பிருகுமெய்த் ததீசி
கௌதமன்
சாபமன் றியுங்கலி தோடத்
தான்மிகத்
தேய்பொருட் பாஞ்சராத் திரம்ப
வுத்தமாம்
பாபநூல் உறுதியே பனவர்க்
குண்டரோ 106
2728 யாதுகொல் கலியதன் இயல்பும்
அங்கதற்
கேதமும் அதன்மிறை காஞ்சிக்
கின்மையும்
ஓதுதி விரித்தெமக் கெனவு
ரைத்தலுஞ்
சூதமா முனிமுனி வரர்க்குச்
சொல்லினான் 107
2729 யுகங்கள் வரம் பெறல்
கலிநிலைத்துறை
சகமெ லாமலை மாதொடுந்
தன்னகத் தொடுக்கிப்
பகலி ராவுள திலதெனும்
பகுப்பிலக் காலைப்

புகழ்ப டைத்ததா னொருவனே
வைகிமுன் போல
அகில லோகமும் படைத்திடக்
கருணைசெய் தருளி 108

2730 அறிவு மிச்சையும் செய்கையு
மடைவுறத் தோற்றி
வெறிம லர்த்தவி சிருக்கைவே
தியனைமுன் படைத்து
மறைகள் ஈந்துபின் மாயனை
உம்பரை உலகை
முறையின் ஈன்றளித் தருளினன்
முக்கணனெம் பெருமான் 109

2731 மன்னு நான்மறை வேதியர்
மன்னவர் வணிகர்
பின்னு ளோருடன் வீடறம்
பெரும்பொருள் காமம்
என்னு நான்கினை இசைவுறத்
தோற்றியிந் நான்கிற்
பன்னு சீருகப் பெயரிய
நான்கையும் படைத்தான்

110

2732 கனிந்த காதலால் அன்னவை

காஞ்சியைக் குறுகி
அனந்த பற்பநா பேச்சரந்
தனக்கயல் வடபால்
மனந்த ழைத்திடச் சிவக்குறி
நிறுவிநாண் மலர்கள்
புனைந்து போற்றிநின் றருந்தவம் 111
ஆற்றிடும் பொழுது
2733 கம்ப நாயகர் விடைமிசைக்
காட்சிதந் தருளி
இம்பர் வேட்டது விளம்புமின்
தருதுமென் றருள
வம்பு லாமலர் தூய்த்தொழு
திறைஞ்சிவாழ்த் தெடுத்துத்
தம்பி ரானெதிர் உகங்கள்மற்
றின்னது சாற்றும் 112
2734 நரகும் வானமும் நல்கிடும்
பனிவரைத் தென்பாற்
கரும பூமியை யாம்பகுத்
தாள்கருத் துடையேம்
பெரும நீபகுத் தெங்களுக்
கருளெனப் பேசித்
திருவ டித்துணை பழிச்சலுஞ்

சேவுடைக் கொடியோன் 113
2735 அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய
விருத்தம்
கருமநிகழ் பாரதமாம்
வருடமிசைக்
காலப்பே ரிறைமை நும்பால்
இருவினேம் ஆண்டளவை
ஒன்றொழிந்த
பதினொருநான் கிலக்க
மேலால்
இருபதினா யிரமுறுக
விங்கிவற்றை
நால்வீர்க்கு மேயு மாற்றால்
வருமுறையிற் கூறுபடுத்
துதவுமென்
றருள்செய்து வகுக்க லுற்றான் 114
2736 அருள்பயக்கும் வீடுதவுங்
கான்முளையாங்
கிருதயுக மூத்தோய் ஆதி
தெருள்பயக்கும் அறம்பயக்குந்
திரேதாநீ
யிளையோய்காண் செப்புங்

காலைப்
பொருள்பயக்குந் துவாபரநீ
இவர்க்கிளையாய்
பொலிவுபெறு காம மீன்ற
மருள்பயக்குங் கலியுகநீ
மூவருக்கு
மிளையோயாய் வயங்கு 115
வாயால்
2737 வேதியனே கிருதயுகம்
வேல்வேந்தன்
திரேதாமெய் வணிகன்றானே
ஓதுதுவா பரம்ஏனோன் கலியாகும்
இம்முறையான் உமக்கு
வைத்த
ஏதமிலிந் நாற்பத்து மூன்றிலக்கத்
திருபதினாயிரமாம் ஆண்டும்
பேதமுறு மீரைந்து கூறாகப்
பகுத்தந்தப் பிரிவின் மன்னோ 116
2738 கிருதமோர் நாற்கூறு முக்கூறு
திரேதாவுங் கிளந்து கூறும்
இருகூறு துவாபரமும் ஒருகூறு

கலியுகமும் எய்து வீரால்
பெருவாய்மை மறையாக
நாற்குலத்து
மனைவியர்பாற்
பெறுஞ்சேய்கட்கு
வருகூறு மிவ்வாறே நான்குமூன்
றிரண்டொன்று வழக்க
மாமால்.

114- 117: இந்நூலின்படி
பாரதவருடத்தின் காலம் நாற்பத்து
மூன்று லடசத்து
இருபதினாயிரம் வருடம். இதனை
பத்துப் பங்காக்கி முறையே
நான்கு,
மூன்று இரண்டு,ஒரு பங்குகளாக
இறைவர் நாங்கு யுகங்களுக்கும்
அளித்தார்.
இம்முறையால் நான்கு
யுகங்கட்கும் முறையே
17,28,000; 12,96,000;
1,94,000;
4,32, 000 ஆண்டுகளாகும்.

இவ்விடையேற் றறக்கடவுள்
முறையானே
எழிற்கிருத முதலீர் நும்மை
எவ்வமறு நாற்பாதம் முப்பாத
மிருபாத
மொருபா தத்தாற்
கௌவையற நடத்திடநீர்
காசினியை
நடாத்திடுமின் முதன்மூ
விர்க்கும்
ஔவியமி லம்புயத்தோ னிரவிமா
லிவர்முறையே யிறைவ 118
ராவார்
தீமையே மிகப்படைத் தகலி
யிவராற்
காப்பரிய திறத்தா லிந்த
நாமநெடுங் கலிநாளின்
மன்பதைகள்
புரப்பதற்கு நாமே யுள்ளேங்
காமருசீ ருகங்காள்
மற்றின்னுமொரு
மொழிகேண் மின்காதல்

கூர்ந்தி
யாமினிது மகிழ்ந்துறையுங்
காஞ்சியிடை
நும்மவத்தை யெய்தா தாக 119
2741 வெய்யகொடுங் கலித்தீமை
சிறிதுமிவ
ணுறல்வேண்டா விவ்வா
றென்று
மையகல நம்மாணை
வழியொழுகி
யுய்மினென வரங்க ளீந்து
கையொளிரு மழுப்படையோ
னருள்செய்தா
னாதலினிக் கலிநாண் முத்தி
யெய்தியிடும் விழைவுடையோர்
திருக்காஞ்சி
யிடம்பிரியா திருத்தல்
வேண்டும் 120
2742 நந்திபிரா னருள்பெற்றுச் சனற்குமர
னவின்றபடி வியாத மேலோன்
இந்துவாழ் சடைப்பெருமான்
றிருவடிகாண்

பதற்கேது விதுவே யென்ன
அந்திலெனக் குரைசெய்த
அரும்பொருளிங்
குமக்குரைத்தே னறிவி னான்ற
சிந்தையீர் தெளிமினெனச்
சூதமுனி
முனிவரர்க்குத் தெருட்டி
னானால் 121

ஆகத் திருவிருத்தம் 2742

சிவஞான சுவாமிகள் அருளிச்செய்த
காஞ்சிப்புராணம் முற்றிற்று.
திருவேகம்பமுடையார் திருவடி போற்றி
சிவஞான மாமுனிவர் சேவடி வாழ்க

This file was last updated on 28 may 2008.
Feel free to send corrections to the webmaster.